

Új szövetség

Máté evangéliuma

Mt. 1.

1 Jézus Krisztusnak, a Dávid fiának, az Ábrahám fiának nemzetségekönyve. 2 Ábrahám fia volt Izsák, Izsáké Jákób, Jákób fiai pedig Júda és testvérei. 3 Júda fia volt a Támártól született Fáresz és Zerah, Fáreszé Heszrón, Heszróné pedig Arám. 4 Arám fia volt Aminádáb, Aminádábé Nahson, Nahsoné Szalmón. 5 Szalmón fia volt Ráhábtól Boáz, Boázé Ruthtól Óbéd, Óbédé Isai. 6 Isai fia volt Dávid, a király. Dávid fia volt Salamon, Uriás feleségétől. 7 Salamon fia volt Roboám, Roboámé Abijjá, Abijjáé pedig Ászá. 8 Ászá fia volt Jósafát, Jósafáté Jórám, Jórámé Uzziás. 9 Uzziás fia volt Jótám, Jótámé Áház, Áházé Ezékiás. 10 Ezékiás fia volt Manassé, Manassé fia volt Ámón, Ámóné Jósiás. 11 Jósiás fia pedig Jekonjás és testvérei, a babiloni fogságbavitelkor. 12 A babiloni fogságbavitel után Jekonjás fia volt Sealtiel, Sealtielé Zerubbábel. 13 Zerubbábel fia volt Abihud, Abihudé Eljakim, Eljakimé pedig Azzur. 14 Azzur fia volt Cádók, Cádóké Jákin, Jákiné Elihud. 15 Elihud fia volt Eleázár, Eleázaré Mattán, Mattáné Jákób. 16 Jákób fia volt József, annak a Máriának férje, akitől Jézus született, akit Krisztusnak neveznek. 17 Összesen tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzedék, Dávidtól a babiloni fogságbavitelig is tizennégy nemzedék, a babiloni fogságbavitelől Krisztusig szintén tizennégy nemzedék.

18 Jézus Krisztus születése pedig így történt. Anyja, Mária jegyese volt Józsefnek, de mielőtt egybekeltek volna, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől. 19 Férje, József igaz ember volt, és nem akarta őt megszégyeníteni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el. 20 Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: "József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. 21 Fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből." 22 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: 23 "Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek" - ami azt jelenti: Velünk az Isten. 24 József pedig, amikor felébredt álmából, úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét, 25 de nem érintette addig, amíg meg nem szülte fiát, akit Jézusnak nevezett el.

Mt. 2.

1 Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, 2 és ezt kérdezték: "Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt." 3 Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. 4 Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. 5 Azok ezt mondták neki: "A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: 6 Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legelvetni fogja népemet, Izráelt." 7 Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét, 8 majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: "Menjetek el, szereztek pontos értesüléseket a gyerekről; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!" 9 Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. 10 Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. 11 Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. 12 Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

13 Miután eltávoztak, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában, és így szólt: "Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg nem szólok neked, mert Heródes halálra fogja kerestetni a gyermeket." 14 Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjnek idején, és elment Egyiptomba. 15 Ott volt Heródes haláláig, hogy beteljesedjék az, amit az Úr mondott a próféta által: "Egyiptomból hívtam el fiamat."

16 Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek túljártak az eszén, nagy haragra lobbant, elküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendő és ennél fiatalabb fiúgyermeket, annak az időpontnak megfelelően, amelyet pontosan megtudott a bölcsektől. 17 Ekkor teljesedett be az, amit Jeremiás prófétált: 18 "Hang hallatszott Rámában, nagy sírás és jajgatás. Ráhel siratta gyermekeit, és nem akart megvigasztalódni, hogy már nincsenek."

19 Amikor Heródes meghalt, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában Egyiptomban, 20 és ezt mondta: "Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és menj Izráel földjére, mert meghaltak azok, akik a gyermek életére törtek." 21 Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját, és Izráel földjére ment. 22 Amikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik atyja, Heródes után, félt oda visszatérni. Miután pedig kijelentést kapott álmában, Galilea területére vonult vissza; 23 és amikor odaért, abban a városban telepedett le, amelyet Názáretnek neveztek, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak: názáretinek fogják őt nevezni.

Mt. 3.

1 Azokban a napokban megjelent Keresztelő János, és ezt hirdette Júdea pusztájában: 2 "Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!" 3 Mert ő volt az, akiről Ézsaiás így prófétált: "Kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!" 4 Maga János teveszőr ruhát, és dereka körül bőrvet viselt, tápláléka pedig sáska és erdei méz volt. 5 Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész környéke; 6 és amikor megvallották bűneiket, megkeresztelte őket a Jordán folyóban. 7 Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és szaduceusok közül sokan jönnek megkeresztelkedni, így szólt hozzájuk: "Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljete az eljövendő harag elől? 8 Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöt, 9 és ne gondoljátok, hogy ezt mondhatjátok magatokban: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiaikat támasztani Ábrahámnak. 10 A fejsze pedig ott van már a fák gyökerén: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik, és tűzre vettetik. 11 Én vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjete, de aki utánam jön, erősebb nálam: arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket. 12 Kezében szórólapát van, és megtisztítja szérűjét: a gabonáját csűrbe takarítja, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel." 13 Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. 14 János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: "Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?" 15 Jézus így válaszolt: "Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot." Akkor engedett neki. 16 Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában aláereszkedik, és őreá száll. 17 És hang hallatszott a mennyből: "Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm."

Mt. 4.

1 Akkor elvitte Jézust a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög. 2 Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. 3 Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: "Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré." 4 Ő így válaszolt: "Meg van írva: Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik." 5 Ezután magával vitte őt az ördög a szent városba, a templom párkányára állította, 6 és így szólt hozzá: "Ha Isten Fia vagy, vedd le magadat, mert meg van írva: Angyalainak parancsot ad, és azok tenyerükön hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe." 7 Jézus ezt mondta neki: "Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!" 8 Majd magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, 9 és ezt mondta neki: "Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem." 10 Ekkor így szólt hozzá Jézus: "Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!" 11 Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki.

12 Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába. 13 Majd elhagyta Názáretet, elment, és letelepedett a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftáli területén, 14 hogy beteljesedjék az, amit Ézsaiás prófétált: 15 "Zebulon földje és Naftáli földje, a Tenger melléke, a Jordánon túl, pogányok Galileája! 16 A nép, amely a sötétségben lakott, nagy világosságot látott, és akik a halál földjén és árnyékában laktak, azoknak világosság támadt." 17 Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: "Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa."

18 Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátott két testvért, Simont, akit Péternek hívtak, és testvérét, András, amint hálójukat a tengerbe vetették, mivel halászok voltak. 19 Így szólt hozzájuk: "Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszek titeket." 20 Ők pedig azonnal otthagyták hálójukat, és követték őt. 21 Miután tovább ment onnan, meglátott két másik testvért, Jakabot, a Zebedeus fiát és testvérét, Jánost, amint a hajóban atyjukkal, Zebedeussal együtt rendezték hálójukat, és őket is elhívta. 22 Ők pedig azonnal otthagyták a hajót és atyjukat, és követték őt.

23 Azután bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, és gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget a nép körében. 24 El is terjedt a híre egész Szíriában, és hozzá vitték a sokféle betegségtől és kíntól gyötört szenvedőket, a megszállottakat, holdkórosokat és bénákat, és meggyógyította őket. 25 Nagy sokaság követte Galileából, a Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

Mt. 5.

1 Amikor meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. 2 Ő pedig megszólalt, és így tanította őket:

3 "Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.

4 Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

5 Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.

6 Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.

7 Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.

8 Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.

9 Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.

10 Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.

11 Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. 12 Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek."

13 "Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek. 14 Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethető el a hegyen épült város. 15 A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. 16 Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat."

17 "Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltsen azokat. 18 Mert bizony mondom néktek, hogy amíg az ég és a föld el nem múlik, egy ióta vagy egy vessző sem vész el a törvényből, míg minden be nem teljesedik. 19 Tehát ha valaki a legkisebb parancsolatok közül akár csak egyet is eltöröl, és úgy tanítja az embereket, az a legkisebb lesz a mennyek országában; ha pedig valaki ezeket megtartja és tanítja, nagy lesz az a mennyek országában. 20 Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába." 21 "Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne öl! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. 22 Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette, aki pedig azt mondja atyjafiának: Ostoba! - méltó a főtörvényszéki eljárásra; aki pedig azt mondja: Bolond! - méltó a gyehenna tüzére. 23 Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, 24 hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat. 25 Békülj meg ellenfeleddel hamar, amíg az úton együtt van veled, hogy át ne adjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a szolgának, és így börtönbe kerülj. 26 Bizony, mondom néked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is." 27

"Hallottátok, hogy megmondatott: Ne paráználkodj! 28 Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében. 29 Ha a jobb szemed visz bűnre, vágd ki, és dobd el magadtól, mert jobb neked, ha egy vész el tagjaid közül, mintha egész tested vettetik a gyehennára. 30 Ha pedig jobb kezed visz bűnre, vágd le, és dobd el magadtól, mert jobb neked, ha egy vész el tagjaid közül, mintha egész tested vettetik a gyehennára." 31 "Megmondatott ez is: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet. 32 Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el." 33 "Hallottátok azt is, hogy megmondatott a régieknek: Ne esküdj hamisan az Úrnak pedig add meg, amit esküvel fogadtál. 34 Én pedig azt mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjete: se az égre, mert az az Isten királyi széke, 35 se a földre, mert az lábainak zsámolya, se Jeruzsálemre, mert az a nagy

Király városa; 36 de ne esküdj saját fejedre sem, hiszen egyetlen hajad szálát sem tudod fehérré vagy feketévé tenni. 37 Ellenben a ti beszédeitekben az igen legyen igen, a nem pedig nem, ami pedig túlmegy ezen, az a gonosztól van." 38 "Hallottátok, hogy megmondatott: Szemet szemért, fogat fogért. 39 Én pedig azt mondom nektek, hogy ne szálljatok szembe a gonosszal, hanem annak, aki arcul üt jobb felől, tartsd oda másik arcodat is. 40 Ha valaki pereskedni akar veled, és el akarja venni az alsó ruhádat, engeddd át neki a felsőt is. 41 Ha pedig valaki egy mérföldnyi útra kényszerít, menj el vele kettőre. 42 Aki kér tőled, annak adj, és aki kölcsön akar kérni tőled, attól ne fordulj el." 43 "Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. 44 Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, 45 hogy legyetek mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. 46 Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? 47 És ha csak atyátokfiat köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik-e a pogányok is? 48 Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes."

Mt. 6.

1 "Vigyázzatok: a kegyességeket ne az emberek előtt gyakoroljátok, hogy lássanak titeket, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyától. 2 Amikor tehát adományt adsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. 3 Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb, 4 hogy adakozásod titokban történjék; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked." 5 "Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. 6 Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked." 7 "Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. 8 Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle." 9 "Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, 10 jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; 11 mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, 12 és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; 13 és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen." 14 "Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. 15 Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket." 16 "Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. 17 Amikor pedig te böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, 18 hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; és Atyád, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked." 19 "Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják, 20 hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem ássák ki, és nem lopják el. 21 Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is." 22 "A test lámpása a szem. Ezért ha a szemed tiszta, az egész tested világos lesz. 23 Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ha tehát a benned lévő világosság sötétség, milyen nagy akkor a sötétség!" 24 "Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak." 25 "Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál? 26 Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem takarnak, és mennyei Atyátok eltartja őket. Nem vagytok-e ti sokkal értékesebbek náluk? 27 Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy arasznyival is? 28 Mit aggódtok a ruházatért is? Figyeljétek meg a mezei liliomokat, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak, 29 de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is. 30 Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti az Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűek?" 31 "Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit

együnk? - vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? 32 Mindezt a pogányok kérdezgetik; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. 33 De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. 34 Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja."

Mt. 7.

1 "Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessetek! 2 Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltetek; és amilyen mértékkel mérték, nektek is olyannal mérnek. 3 Miért nézed a szálkát atyádfia szemében, a magad szemében pedig miért nem veszed észre még a gerendát sem? 4 Vagy hogyan mondhatod akkor atyádfiának: Hadd vegyem ki szemedből a szálkát! - mikor a magad szemében ott a gerenda. 5 Képmutató, vedd ki előbb saját szemedből a gerendát, és akkor majd jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd atyádfia szeméből a szálkát." 6 "Ne adjátok oda a kutyáknak azt, ami szent, gyöngyeiteket se dobjátok oda a disznók elé, nehogy lábukkal széttapossák azokat, majd megfordulva széttépjenek titeket." 7 "Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek. 8 Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják. 9 Ugyan ki az közöttetek, aki ha kenyeret kér a fia, követ ad neki, 10 vagy ha halat kér, kígyót ad neki? 11 Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle?" 12 "Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták." 13 "Menjétek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik azon járnak. 14 Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik azt megtalálják." 15 "Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. 16 Gyümölcsöikről ismeritek meg őket. Tüskebokról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fügét? 17 Tehát minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. 18 Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, rossz fa sem hozhat jó gyümölcsöt. 19 Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik. 20 Tehát gyümölcsöikről ismeritek meg őket." 21 "Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: URam, URam, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. 22 Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, nem a te nevedben űztünk-e ki ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodát? 23 És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!" 24 "Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házat. 25 És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kősziklára volt alapozva. 26 Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló lesz a bolond emberhez, aki homokra építette a házat. 27 És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és teljesen elpusztult." 28 Amikor Jézus befejezte ezeket a beszédeket, a sokaság álmélgodott tanításán, 29 mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudóik.

Mt. 8.

1 Amikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, 2 és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: "Uram, ha akarod, megtisztíthatsz." 3 Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: "Akarom. Tisztulj meg!" És a lepra azonnal letisztult róla. 4 Ekkor így szólt hozzá Jézus: "Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánld fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes elrendelt, bizonyosságul neked."

5 Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy százados, és kérte: 6 "Uram, a szolgálóm bémán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak." 7 Jézus így szólt hozzá: "Elmegyek, és meggyógyítom." 8 De a százados ezt felelte rá: "Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgálóm. 9 Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Mondom az egyiknek: Menj el! - és elmegy, a másikkal: Jöjj ide! - és idejön, vagy szólok a szolgálómnak: tedd meg ezt! - és megteszi." 10 Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt kíséreihez: "Bizony, mondom néktek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izráelben. 11 De mondom néktek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában; 12 akik pedig Isten országa fiainak tartják magukat, kivettetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás." 13 A századosnak pedig ezt mondta Jézus: "Menj el, és legyen a te hited szerint." És meggyógyult a szolgáló még abban az órában.

14 Amikor Jézus Péter házába ment, látta, hogy annak anyósa fekszik és lázas. 15 Jézus megérintette a kezét, és elhagyta az asszonyt a láz, az pedig felkelt, és szolgált neki.

16 Amikor este lett, sok megszállottat vittek hozzá, ő pedig szóval űzte ki a tisztátalan lelkeket, és minden beteget meggyógyított, 17 hogy beteljesedjenek az Ézsaiás próféta által mondottak: "Erőtlenségünket ő vette el, és betegségeinket ő hordozta."

18 Amikor Jézus meglátta maga körül a sokaságot, úgy rendelkezett, hogy keljenek át a túlsó partra. 19 Egy írástudó odament, és így szólt hozzá: "Mester, követlek, akárhová mégy." 20 Jézus így válaszolt: "A rókáknak van barlangjuk és az égi madaraknak van fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania." 21 Egy másik tanítvány pedig ezt mondta neki: "Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az apámat." 22 De Jézus így szólt hozzá: "Kövess engem, és hagyd a halottakra, hogy eltemessék halottaikat!"

23 Amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai. 24 És íme, nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok. Ő pedig aludt. 25 Tanítványai odamentek hozzá, felébresztették, és ezt mondták: "Uram, ments meg minket, elveszünk!"

26 De ő így szólt hozzájuk: "Mit féltek, ti kicsinyhitűek?" Majd felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és nagy csend lett. 27 Az emberek pedig elcsodálóztak, és ezt mondták: "Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmeskednek neki?"

28 Amikor a túlsó partra, a gadaraiak földjére ért, két megszállott ment elé, akik a sírboltokból jöttek elő, és nagyon veszélyesek voltak; annyira, hogy senki sem tudott miattuk végigmenni azon az úton. 29 És egyszerre felkiáltottak: "Mi közünk hozzád, Isten Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?" 30 Tőlük távolabbra volt egy legelésző disznónyáj, 31 azért ezt kérték tőle az ördögök: "Ha kiűzöl minket, küldj a disznónyájba." 32 Ő pedig ezt mondta nekik: "Menjetek!" Akkor azok előjöttek, és belementek a disznókba. És íme, a meredekről a tengerbe rohant az egész nyáj, és beleveszett a vízbe. 33 A pásztorok pedig elfutottak, bementek a városba, és elhíreszteltek mindent, azt is, ami a megszállottakkal történt. 34 Akkor azután az egész város kiment Jézus elé, és amikor meglátták, kérték, hogy távozzék el határukból.

Mt. 9.

1 Jézus hajóra szállva átkelt, és elment a maga városába. 2 És íme, vittek hozzá egy bénát, aki ágyban feküdt. Amikor Jézus látta hitüket, így szólt a bénához: "Bízzál, fiam, megbocsáttattak bűneid." 3 Ekkor néhány írástudó így szólt magában: "Ez Istent káromolja." 4 Jézus pedig, mivel ismerte gondolataikat, ezt mondta: "Miért gondoltok gonoszt szívetekben? 5 Ugyan mi könnyebb, ezt mondani: Megbocsáttattak bűneid! - vagy ezt mondani: Kelj fel, és járj!? 6 Hogy pedig megtudjátok, hogy van hatalma az Emberfiának megbocsátani a bűnöket a földön: Kelj fel - így szólt ekkor a bénához -, vedd az ágyadat, és menj haza!" 7 Az pedig felkelt, és hazament. 8 Amikor a sokaság ezt meglátta, félelem fogta el őket; és dicsőítették az Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.

9 Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy embert ülni a vámnál, akit Máténak hívtak, és így szólt hozzá: "Kövess engem!" Az felkelt, és követte őt. 10 És történt, amikor Jézus asztalhoz telepedett a házban, sok vámszedő és bűnös jött oda, és letelepedtek Jézussal és az ő tanítványaival együtt. 11 Meglátták ezt a farizeusok, és szóltak tanítványainak: "Miért eszik a ti mesteretek vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?" 12 Ő pedig, amikor ezt meghallotta, így szólt: "Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. 13 Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent ez: Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot. Mert nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket."

14 Akkor odamentek hozzá János tanítványai, és megkérdezték: "Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?" 15 Jézus ezt mondta nekik: "Gyászolhat-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? De jönnek olyan napok, amikor elvéteik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. 16 Senki sem tesz foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás kitép a ruhából, és még csúnyább szakadás támad. 17 Új bort sem töltenek régi tömlőbe, mert a tömlő szétreped: a bor is kiömlik, a tömlő is elpusztul; hanem az új bort új tömlőbe töltik, és akkor mindkettő megmarad."

18 Miközben ezeket mondta nekik, íme, egy zsinagógai előjáró ment hozzá, leborult előtte, és így szólt: "A leányom most halt meg, de jöjj, tedd rá a kezed, és élni fog." 19 Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt. 20 És íme, egy tizenkét éve vérfolyásos asszony hátulról hozzáférkezve megérintette ruhája szegélyét, 21 mert ezt mondta magában: "Ha csak megérinthetem ruháját, meggyógyulok." 22 Amikor Jézus megfordult, és meglátta őt, így szólt: "Bízzál, leányom, hited megtartott téged." És meggyógyult az asszony abban az órában. 23 Amikor Jézus bement az előjáró házába, és meglátta a fuvolásokat meg a zajongó sokaságot, 24 így szólt: "Menjetek innen, mert a leányka nem halt meg, csak alszik." Azok pedig kinevették őt. 25 Amikor aztán kiküldték onnan a sokaságot, bement, megfogta a leányka kezét, mire az felébredt. 26 És híre ment ennek az egész vidéken.

27 Amikor Jézus továbbment onnan, csatlakozott hozzá két vak, és ezt kiáltotta: "Könyörülj rajtunk, Dávid Fia!" 28 Amikor pedig bement a házba, odamentek hozzá a vakok; Jézus megkérdezte tőlük: "Hiszitek-e, hogy meg tudom ezt tenni?" Ezt felelték: "Igen, Uram!" 29 Ekkor megérintette a szemüket, és ezt mondta: "Legyen a ti hitetek szerint!" 30 Erre megnyílt a szemük. Jézus pedig erélyesen rájuk parancsolt: "Vigyázzatok, meg ne tudja senki!" 31 De azok elmentek, és elvitték hírért az egész vidéken.

32 Amikor ezek mentek kifelé, íme, odavittek hozzá egy megszállott némát. 33 Miután kiűzte belőle az ördögöt, megszólalt a néma, a sokaság pedig elcsodálkozott, és ezt mondta: "Sohasem láttak még ilyet Izráelben!" 34 A farizeusok viszont ezt mondták: "Az ördögök fejedelmének a segítségével űzi ki az ördögöket."

35 Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget. 36 Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. 37 Ekkor így szólt tanítványaihoz: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: 38 kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába."

Mt. 10.

1 Magához hívta tizenkét tanítványát, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak mindenféle betegséget és erőtlenséget. 2 A tizenkét apostol neve pedig ez: az első Simon, akit Péternek hívnak, és testvére, András; Jakab, a Zebedeus fia, és testvére, János; 3 Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia és Taddeus, 4 Simon, a Kananeus, és Júdás, az Iskáriótes, aki el is árulta őt. 5 Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, és ezt a rendelkezést adta nekik: "Pogányokhoz vezető útra ne térjete le, samaritánusok városába ne menjete be, 6 inkább menjete Izráel házának elveszett juhaihoz. 7 Menjete el, és hirdessete: elközelítete a mennyek országa! 8 Gyógyítsate meg betegeket, támasszate fel halottate, tisztítsate meg leprásate, üzzete ki ördögöket. Ingyen kaptatek, ingyen adjatek. 9 Ne szerezzete se aranyate, se ezüstöt, se rézpénzt az övetebe, 10 se tarisznyát az útra, se két felsőruhát, se sarut, se botot: mert méltó a munkás a kenyereére." 11 Ha pedig egy városba vagy faluba mentete be, tudjatek meg, hogy ki méltó ott erre, és maradjatek annál, míg csak tovább nem mentete. 12 Amikor beléptete a házba, köszöntsete a ház népét, 13 és ha méltó rá az a ház, szálljon reá békességetete, ha pedig nem méltó, békességetete térjen vissza rátete. 14 Ha pedig valaki nem fogad be titeket, meg sem hallgatja szavaitete: menjete ki abból a házból vagy városból, még a port is verjete le lábatekról. 15 Bizony, mondom néktek: elviselhetőbb sorsa lesz Sodoma és Gomora földjének az ítélet napján, mint annak a városnak." 16 "Íme, én elküldete titeket, mint juhokate a farkasok közé: legyete tehát okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok. 17 Óvakodjatek az emberektől, mert átadnate a törvényszékeknek, és megkorbácsolnate zsinagógáikban, 18 sőt helytartók és királyok elé hurcolnate énmiattate, tanúbizonyásgúkaté nekik és a pogányoknak. 19 Amikor azonban átadnate titeket, ne aggódjatek amiatt, hogy miképpen vagy mit mondjatek, mert megadatíkaté nektek abban az órában, hogy mit mondjatek. 20 Mert nem ti vagytete, akik beszélte, hanem Atyátete Lelke szól általatek. 21 Akkor majd testvér a testvérét, apa a gyermekét adja halálra, gyermekek támadnate szüleik ellen, és megöletete őket, 22 és mindenki gyűlöli majd titeket az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözüli. 23 Ha pedig üldöznete az egyik városban, meneküljete a másikba. Bizony, mondom néktek: még végig sem járjatek Izráel városait, mire eljön az Emberfia." 24 "A tanítvány nem feljebbvaló a mesterénél, sem a szolga az uránál. 25 Elég a tanítványnak, hogy olyanná legyen, mint a mestere, és a szolgának, mint az ura. Ha a ház urát Belzebubnak neveztete el, mennyivel inkább házanépét?" 26 "Tehát ne rettenjete meg tőlük! Mert nincs olyan rejtett dolog, amely le ne lepleződnék, és olyan titok, amely ki ne tudódnék. 27 Amit a sötétségben mondoté nektek, azt a világosságban mondjatek el; amit fülbe sűgva hallotete, azt a háztetőkről hirdessete. 28 Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhete. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítati a gyehennában." 29 "Ugye, a verébknek párja egy fillér, és egy sem esik le közülük a földre Atyátete tudtán kívül? 30 Nektek pedig még a hajatek szálai is mind számon vannate tartva. 31 Ne féljete tehát: ti sok verébknel értékesebbek vagytete." 32 "Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, 33 aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt." 34 "Ne gondoljatek, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy kardot. 35 Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyét anyósával, 36 és így az embernek ellensége lesz a háza népe. 37 Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám; aki jobban szereti fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó hozzám; 38 és aki nem veszi fel keresztjét, és nem követ engem, nem méltó hozzám. 39 Aki megtalálja életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti életét értem, az megtalálja azt." 40 "Aki titeket befogad, az engem fogad be, és

aki engem fogad be, az azt fogadja be, aki elküldött engem. 41 Aki befogad egy prófétát azért, mert az próféta, prófétának járó jutalmat kap; aki pedig egy igaz embert fogad be azért, mert az igaz, igaz embernek járó jutalmat kap. 42 Aki pedig csak egyetlen pohár friss vizet ad inni egynek e kicsinyek közül, mert az tanítvány: bizony, mondom néktek, semmiképpen sem fogja elveszteni jutalmát."

Mt. 11.

1 Amikor Jézus bevégezte a tizenkét tanítvány útbaigazítását, továbbment onnan, hogy tanítson és ígét hirdessen a városokban. 2 Amikor pedig János a börtönben hallott Krisztus cselekedeteiről, ezt üzenté neki tanítványaival: 3 "Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" 4 Jézus így válaszolt nekik: "Menjetek, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: 5 vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium, 6 és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem." 7 Amikor azok elmenőben voltak, elkezdett Jézus beszélni a sokaságnak Jánosról: "Miért mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat látni? 8 Ugyan miért mentetek ki? Puha ruhákba öltözött embert látni? Hiszen akik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. 9 De hát miért mentetek ki? Prófétát látni? Azt láttatok, sőt - mondom néktek - profétánál is nagyobbat. 10 Ő az, akiről meg van írva: Íme, én elküldöm előtted követemet, aki elkészíti előtted az utat. 11 Bizony, mondom néktek: nem támadt asszonytól születettek között nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála. 12 Keresztelő János napjaitól mostanig a mennyek országa erőszakot szenved, és az erőszakosok igyekeznek hatalmukba keríteni. 13 Mert minden próféta és a törvény János idejéig profétált. 14 És ha akarjátok, fogadjátok el, ő Illés, aki eljövendő volt. 15 Akinek van füle, hallja!" 16 "De kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlók azokhoz a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és ezt kiáltják a többieknek: 17 Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok; siratót énekeltünk, és nem gyászoltatok. 18 Mert eljött János, aki nem eszik, és nem is iszik, és ezt mondják: Ördög van benne! 19 Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és ezt mondják: Íme, falánk és részeges ember, vámszedők és bűnösök barátja! De cselekedetei által nyert igazolást a bölcsesség."

20 Akkor azokat a városokat, amelyekben legtöbb csodája történt, feddeni kezdte, mert nem tértek meg: 21 "Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, régen megtértek volna zsákban és hamuban! 22 Sőt mondom nektek: Tírusznak és Szidónnak elviselhetőbb sorsa lesz az ítélet napján, mint nektek. 23 Te is, Kapernaum, talán az édig emelkedsz? A pokolig fogsz levettetni! Mert ha Sodomában történtek volna azok a csodák, amelyek benned történtek, megmaradt volna a mai napig. 24 Sőt mondom nektek, hogy Sodoma földjének elviselhetőbb sorsa lesz az ítélet napján, mint neked." 25 Abban az időben megszólalt Jézus, és ezt mondta: "Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek elől, és felfedted a gyermekeknek. 26 Igen, Atyám, mert így láttad jónak. 27 Az én Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni. 28 Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. 29 Vegyétek magatokra az én ígámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. 30 Mert az én ígám boldogító, és az én terem könnyű."

Mt. 12.

1 Abban az időben Jézus gabonaföldeken ment át szombaton, tanítványai pedig megéheztek, és elkezdtek kalászatokat tépdésni és enni. 2 Amikor ezt meglátták a farizeusok, szóltak neki: "Íme, tanítványaid olyat tesznek, amit nem szabad tenni szombaton." 3 Ő pedig ezt válaszolta nekik: "Nem olvastátok, hogy mit tett Dávid, amikor kíséretével együtt megéhezett? 4 Bement az Isten házába, és a szent kenyereket ették meg, amelyeket nem lett volna szabad megennie sem neki, sem az ő kíséretének, hanem csak a papoknak. 5 Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombaton a papok a templomban megszegik a szombatot, mégsem vétkeznek? 6 De mondom nektek, hogy még a templomnál is nagyobb van itt. 7 Ha pedig értenétek, mit jelent ez: Irgalmasságot akarok, nem áldozatot, - nem ítéltétek volna el azokat, akik nem vétkeztek. 8 Mert az Emberfia ura a szombatnak."

9 Onnan eltávozva bement a zsinagógába, 10 ahol volt egy sorvadtt kezű ember. Megkérdezték Jézustól: "Szabad-e szombaton gyógyítani?" - hogy vádat emeljenek ellene. 11 Ő pedig ezt mondta nekik: "Ki az az ember közületek, akinek ha egy juha van, és az verembe esik szombaton, nem ragadja meg, és nem húzza ki? 12 Az ember pedig mennyivel többet ér a juhnál! Szabad tehát jót tenni szombaton!" 13 Ekkor így szólt ahhoz az emberhez: "Nyújtsd ki a kezedet!" Az kinyújtotta, és meggyógyult a keze: ugyanolyan ép lett, mint a másik. 14 A farizeusok pedig kimentek, és elhatározták, hogy végeznek vele. 15 Amikor Jézus ezt megtudta, eltávozott onnan. Sokan követték; ő meggyógyította mindnyájukat, 16 és meghagyta nekik: ne fedjék fel, kicsoda ő, 17 hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás prófétált: 18 "Íme, az én szolgám, akit kiválasztottam, akit én szeretek, akit kedvel a lelkem! Lelkemet adom neki, és igaz ítéletet hirdet a népeknek. 19 Nem szít viszályt, és nem kiáltoz, senki sem hallja hangját az utcákon. 20 Megrepedt nádszálat nem tör el, és füstölő mécsest nem olt ki, míg győzelemre nem viszi az igaz ítéletet. 21 És az ő nevében reménykednek majd a népek."

22 Akkor odavitték hozzá egy vak és néma megszállottat, és ő meggyógyította, úgyhogy a néma beszélt és látott. 23 Az egész sokaság elcsodálkozott ezen, és ezt mondta: "Csak nem ez a Dávid Fia?" 24 A farizeusok azonban, amikor ezt meghallották, kijelentették: "Ez nem űzheti ki az ördögöket másként, csak Belzebubnak, az ördögök fejedelmének a segítségével." 25 Ő pedig, ismerve gondolataikat, ezt mondta nekik: "Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és egyetlen város vagy ház sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával. 26 Ha pedig a Sátán a Sátánt űzi ki, meghasonlott önmagával, és akkor hogyan maradhat fenn az országa? 27 És ha én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel űzik ki? Ezért ők lesznek a ti bíráitok! 28 Ha viszont én Isten Lelkével űzöm ki az ördögöket, akkor bizony elérkezett hozzátok az Isten országa. 29 Vagy hogyan mehetne be valaki egy erős ember házába, és hogyan rabolhatná el annak javait, ha előbb meg nem kötözi azt az erős embert? Akkor azonban kirabolhatja a házát. 30 Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem velem gyűjt, tékozol." 31 "Ezért mondom nektek: minden bűn és káromlás meg fog bocsáttatni az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttat meg. 32 Még ha valaki az Emberfia ellen szól, annak is megbocsáttatják, de aki a Szentlélek ellen szól, annak nem bocsáttatják meg sem ebben a világban, sem az eljövendőben." 33 "Ha jó a fa, jó a gyümölcse is, ha rossz a fa, rossz a gyümölcse is. Mert gyümölcseről lehet megismerni a fát. 34 Viperák fajzata! Hogyan szólhatnátok jót gonosz léteketre? Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. 35 A jó ember jó kincséből hoz elő jót, a gonosz ember gonosz kincséből hoz elő gonoszt. 36 De mondom nektek, hogy minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján: 37 mert szavaid alapján mentenek fel, és szavaid alapján marasztalnak el téged."

38 "Akkor újra megszólították néhányan az írástudók és a farizeusok közül: "Mester, jelt akarunk látni tőled." 39 Ő pedig így válaszolt nekik: "Ez a gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele. 40 Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel. 41 A ninivei férfiak feltámadnak az ítéletkor ezzel a nemzedékkal együtt, és elítélik ezt a nemzedéket, mert ők megtértek Jónás prédikálására; ámde itt nagyobb van Jónásnál! 42 Dél királynője feltámad az ítéletkor ezzel a nemzedékkal együtt, és elítéli ezt a nemzedéket, mert ő eljött a föld végső határaitól, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét; ámde itt nagyobb van Salamonnál!" 43 "Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken bolyong, nyugalmat keres, de nem talál. 44 Akkor így szól: Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem. Amikor odaér, gazdátlanul, kiséperve és felékesítve találja az 45 Akkor elmegy, vesz maga mellé másik hét magánál is gonoszabb lelket; bemennek, és ott laknak, és annak az embernek az utóbbi állapota rosszabb lesz az előbbinél. Ez történik majd ezzel a gonosz nemzedékkal is."

46 Még beszélt a sokasághoz, amikor íme, anyja és testvérei megálltak odakint, mert beszélni akartak vele. 47 Valaki szólt neki: "Íme, anyád és testvéreid odakint állnak, és beszélni akarnak veled." 48 Ő azonban így felelt annak, aki szólt neki: "Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?" 49 Erre kinyújtotta kezét tanítványai felé, és így szólt: "Íme, az én anyám és az én testvéreim! 50 Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az az én fivérem, nővérem és az én anyám."

Mt. 13.

1 Azon a napon kiment Jézus a házból, és leült a tenger partján. 2 Nagy sokaság gyűlt össze körülötte, ezért beszállt egy hajóba, és leült; az egész sokaság pedig a parton állt. 3 Aztán sok mindenre tanította őket példázatokkal: "Íme, kiment a magvető vetni, 4 és vetés közben néhány mag az útfélre esett, aztán jöttek a madarak, és felkapkodták. 5 Mások sziklás helyre estek, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtottak, mert nem voltak mélyen a földben; 6 de amikor a nap felkelt, megperzselődtek, és mivel nem volt gyökerük, kiszáradtak. 7 Mások tövisesek közé estek, és amikor a tövisesek megnőttek, megfojtották őket. 8 A többi pedig jó földbe esett, és termést hozott: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit. 9 Akinek van füle, hallja!" 10 A tanítványok odamentek hozzá, és megkérdezték tőle: "Miért beszélsz nekik példázatokban?" 11 Ő így válaszolt: "Mert nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, de azoknak nem adatott meg. 12 Mert akinek van, annak adatik, és bővelkedik, akinek pedig nincs, attól az is elvétetik, amije van. 13 Azért beszélek nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, és nem értenek." 14 "Beteljesedik rajtuk Ézsaiás jóvendőlése: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjétek! 15 Mert megkövéredett e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket." 16 "A ti szemetek pedig boldog, mert lát, és fületek boldog, mert hall. 17 Bizony, mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amit láttok, de nem látták, és hallani, amit hallotok, de nem hallották." 18 "Ti tehát halljátok meg a magvető példázatát! 19 Amikor valaki hallja a mennyek országának igéjét, és nem érti, eljön a gonosz, és elragadja azt, ami szívébe van vetve: ez olyan, mint akinél az útfélre hullott a mag. 20 Akinél pedig sziklás talajra hullott, az hallja az igét, és azonnal örömmel fogadja, 21 de nem gyökerezik meg benne, ezért csak ideig való, s amint nyomorúság vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal eltántorodik. 22 Akinél pedig tövisesek közé hullott, hallja az igét, de e világ gondja és a gazdagság csábítása megfojtja az igét, és nem hoz termést. 23 Akinél pedig jó földbe hullott, az hallja és érti az igét, és terem: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit."

24 Más példázatot is mondott nekik: "Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a szántóföldjébe. 25 De amíg az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment. 26 Amikor a zöld vetés szárba szökött, és már magot hozott, megmutatkozott a konkoly is. 27 A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és azt kérdezték tőle: Uram, ugye jó magot vetettél a földedbe? Honnan van akkor benne a konkoly? 28 Ellenség tette ezt! - felelte nekik. A szolgák erre megkérdezték: Akarod-e, hogy kimenjünk, és összeszedjük a konkolyt? 29 Ő azonban így válaszolt: Nem, mert amíg a konkolyt szednétek, kiszaggatnátok vele együtt a búzát is. 30 Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig, és az aratás idején megmondom az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig takarítsátok be csűrömbe."

31 Más példázatot is mondott nekik: "Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet fog az ember, és elvet a szántóföldjébe. 32 Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb minden veteménynél, és fává lesz, úgyhogy eljönnek az égi madarak, és fészket raknak ágai között." 33 Más példázatot is mondott nekik: "Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, belekever három mérce lisztbe, míg végül az egész megkel." 34 Mindezt példázatokban mondta el Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit nem mondott nekik, 35 hogy beteljesedjék, amit az ÚR mondott a próféta által: "Példázatokra nyitom meg számat, és a világ kezdete óta rejtett dolgokat jelentek ki."

36 Ekkor elbocsátotta a sokaságot, és bement a házba, tanítványai pedig ezzel a kéréssel fordultak hozzá: "Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról szóló példázatot." 37 Ő pedig így válaszolt nekik: "Az, aki a jó magot veti, az Emberfia, 38 a szántóföld a világ, a jó mag a mennyek országának fiai, a konkoly a gonosz fiai, 39 az ellenség, aki elvetette a konkolyt, az ördög; az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. 40 Ahogyan tehát a konkolyt összegyűjtik és megégetik, úgy lesz a világ végén. 41 Az Emberfia elküldi angyalait, és összegyűjtene országából minden botránkozást okozót és gonosztevőt, 42 és a tüzes kemencébe dobja őket: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. 43 Akkor majd az igazak fénylenek Atyjuk országában, mint a nap. Akinek van füle, hallja!"

44 "Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, örömeiben elmegy, eladja mindenét, amiye van, és megveszi azt a szántóföldet." 45 "Hasonló a mennyek országa a kereskedőhöz is, aki szép gyöngyöket keres. 46 Amikor egy nagyértékű gyöngyre talál, elmegy, eladja mindenét, amiye van, és megvásárolja azt." 47 "Hasonló a mennyek országa a tengerbe kivetett kerítőhálózathoz is, amely mindenféle halfajtát összegyűjt. 48 Amikor megtelik, kivonják a partra, és leülve a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják. 49 Így lesz a világ végén is: eljönnek az angyalok, és kiválogatják a gonoszokat az igazak közül, 50 és a tüzes kemencébe dobja őket, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás." 51 "Megértettétek mindezt?" - kérdezte tőlük Jézus. Azok ezt felelték: "Igen." 52 Ő pedig ezt mondta nekik: "Tehát minden írástudó, aki tanítványává lett a mennyek országának, hasonló ahhoz a gazdához, aki újat és ót hoz elő éléskamrájából."

53 Miután Jézus elmondta ezeket a példázatokot, továbbment onnan. 54 Elment hazájába, és tanította őket a zsinagógában, és álmélkodva ezt mondták: "Honnan van ebben ez a bölcsesség és ez a csodatevő erő? 55 Hát nem az ács fia ez? Nem Máriának hívják-e az anyját, testvéreit meg Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak? 56 Nem köztünk élnek-e nővérei is mind? Ugyan honnan van benne mindez?" 57 És megbotránkoztak benne, Jézus pedig így szólt hozzájuk: "Sehol sem vetik meg a prófétát, csak saját hazájában és a maga házában." 58 Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

Mt. 14.

1 Abban az időben Heródes, a negyedes fejedelem, meghallotta Jézus hírét, 2 és ezt mondta szolgálóinak: "Ez Keresztelő János, ő támadt fel a halottak közül, és ezért működnek általa a csodatevő erők." 3 Heródes ugyanis elfogatta Jánost, bilincsbe verette, és börtönbe vettette, testvérének, Fülöpnek a felesége, Heródiás kedvéért. 4 János ugyanis azt mondta neki: "Nem szabad együtt élned velem!" 5 Heródes szerette volna megöletni, de félt a sokaságtól, mert prófétának tartották. 6 Amikor azonban eljött Heródes születésnapja, Heródiás leánya táncolt a társaság előtt, és megtetszett Heródesnek; 7 ezért esküvel fogadta, hogy bármit kér, megadja neki. 8 Az pedig anyja unszolásának engedve így szólt: "Add nekem egy tálon Keresztelő János fejét." 9 A király elkomorodott, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy teljesítsék kérését. 10 Elküldte embereit, lefejeztette Jánost a börtönben, 11 elhozták a fejét egy tálon, átadták a leánynak, ő pedig odavitte anyjának. 12 Aztán eljöttek tanítványai, elvitték a holttestet, és eltemették. Majd elmentek, és hírül adták ezt Jézusnak.

13 Amikor meghallotta ezt Jézus, eltávozott onnan hajón egy lakatlan helyre egyedül. Amikor meghallotta ezt a sokaság, utána ment gyalog a városokból. 14 Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, és meggyógyította betegeiket. 15 Amikor esteledett, odamentek hozzá tanítványai, és így szóltak hozzá: "Lakatlan ez a hely, és későre jár. Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek a falvakba, és vegyenek ételmet maguknak." 16 Jézus azonban ezt mondta nekik: "Nem kell elmenniük: Ti adjatok nekik enni!" 17 Ők pedig így válaszoltak: "Nincs itt egyebünk, csak öt kenyérünk és két halunk." 18 Ő pedig ezt mondta: "Hozzátok ide nekem azokat!" 19 Ekkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a fűre, aztán vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte a kenyereket és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. 20 Miután valamennyien ettek és jóllaktak, összeszedték a maradék darabokat, tizenkét tele kosárral. 21 Aki pedig evett, mintegy ötezer férfi volt az asszonyokat és a gyermekeket nem számítva.

22 Jézus ezután nyomban kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előtte a túlsó partra, amíg ő elbocsátja a sokaságot. 23 De miután elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magánosan imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott. 24 A hajó pedig már messze eltávolodott a parttól, és a hullámok között hányódott, mert ellenszél volt. 25 A negyedik éjszakai őrjátskor odament hozzájuk Jézus a tengeren járva. 26 Amikor a tanítványok meglátták, hogy a tengeren jár, megrettentek, azt mondták, hogy kísértet, és ijedtükben felkiáltottak. 27 De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: "Bízzatok, én vagyok, ne féljete!" 28 Péter ekkor így szólt hozzá: "Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy menjek oda hozzád a vizen." 29 Mire ő így szólt: "Jöjj!" Péter erre kiszállt a hajóból, elindult a vizen, és Jézus felé ment. 30 Amikor azonban az erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: "URam, ments meg!" 31 Jézus azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: "Kicsinyhitű, miért kételkedtél?" 32 És amint beszálltak a hajóba, elült a szél. 33 A hajóban levők pedig leborultak előtte, és ezt mondták: "Valóban Isten Fia vagy!" 34 Átkelve a túlsó partra Genezáret földjére érkeztek. 35 Amikor felismerték őt a helység lakói, embereket küldtek az egész környékre, és odavittek hozzá minden beteget, 36 és kérték, hogy legalább ruhája szegélyét megérinthessék. És akik csak megérintették, meggyógyultak.

Mt. 15.

1 Akkor farizeusok és írástudók mentek Jeruzsálemből Jézushoz, és ezt mondták: 2 "Miért szegik meg tanítványaid az ősök hagyományát? Amikor ugyanis étkeznek, nem mossák meg a kezüket." 3 Ő így válaszolt nekik: "Ti pedig miért szegitek meg a ti hagyományotokért az Isten parancsolatát? 4 Mert Isten ezt mondta: Tiszteld apádat és anyádat, és aki gyalázza apját vagy anyját, halállal bűnhődjék. 5 Ti pedig így tanítotok: Ha valaki ezt mondja apjának vagy anyjának: Áldozati ajándék az, amivel megsegíthetnélek, azt ebben az esetben nem köti a parancsolat, hogy tisztelje apját és anyját. 6 Így tettétek érvénytelenné Isten igéjét a ti hagyományotokért. 7 Képmutatók, találóan prófétált rólatok Ézsaiás: 8 Ez a nép csak ajkával tisztel engem, a szíve azonban távol van tőlem. 9 De hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai." 10 Ekkor odahívta a sokaságot, és így szólt hozzájuk: "Halljátok, és értsétek meg! 11 Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a száján, hanem ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná az embert." 12 Tanítványai ekkor hozzá lépve megkérdezték tőle: "Tudod-e, hogy a farizeusok megbotránkoztak, amikor meghallották ezt a beszédet?" 13 Ő pedig így válaszolt: "Minden palántát, amelyet nem az én mennyei Atyám ültetett, ki fognak gyomlálni. 14 Hagyjátok őket, világtalanok vak vezetői! Ha pedig vak vezet világtalant, mind a ketten gödörbe esnek." 15 Péter ekkor ezt kérte: "Magyarázd meg nekünk az előbbi példázatot." 16 Ő pedig így szólt: "Még ti is értetlenek vagytok? 17 Nem gondoltok arra, hogy minden, ami bemegy a szájon, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe kerül? 18 Ami azonban kijön a szájából, az a szívből származik, és az teszi tisztátalanná az embert. 19 Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúskodások és az istenkáromlások. 20 Ezek teszik tisztátalanná az embert. De az, hogy mosdatlan kézzel eszik, nem teszi tisztátalanná az embert."

21 Jézus azután elment onnan, és visszavonult Tírusz és Szidón területére. 22 És ekkor egy kánaáni asszony, aki arról a környékről jött, így kiáltott: "Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek!" 23 Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem. Erre odamentek hozzá tanítványai, és kérték: "Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik." 24 De ő így felelt: "Én nem küldtettem máshoz, csak Izráel házának elveszett juhaihoz." 25 Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: "Uram, segíts rajtam!" 26 Jézus erre így válaszolt: "Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak." 27 Az asszony azonban így felelt: "Úgy van, Uram! De hiszen a kutyák is esznek a morzsákból, amelyek uruk asztaláról hullanak." 28 Ekkor így szólt hozzá Jézus: "Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod!" És meggyógyult a leánya még abban az órában.

29 Jézus azután eltávozott onnan, elment a Galileai tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült. 30 Nagy sokaság ment hozzá, és bénákat, nyomorékokat, vakokat, némákat és sok más beteget vittek magukkal. Ezeket Jézus lába elé tették, és ő meggyógyította őket. 31 A sokaság pedig csodálkozott, amikor látta, hogy a némák beszélnek, a nyomorékok épek lesznek, a bénák járnak, a vakok pedig látnak, és dicsőítette Izráel Istenét. 32 Jézus ekkor odahívta tanítványait, és így szólt: "Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton." 33 Tanítványai így válaszoltak: "Honnan volna itt a pusztában annyi kenyerünk, hogy jóllakassunk ekkora sokaságot?" 34 Jézus megkérdezte tőlük: "Hány kenyereitek van?" Ők így feleltek: "Hét, és egy kevés halunk." 35 Ekkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre, 36 azután vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adott, megtörte és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. 37 Mindnyájan ettek, és jóllaktak, azután összeszedték a maradék darabokat hét telekosárral. 38 Négyezer férfi volt, aki evett, az asszonyokat és a gyermekeket nem

számítva. 39 Ezek után elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és lement Magadán vidékére.

Mt. 16.

1 A farizeusok és a szadduceusok odamentek, hogy kísértsék őt: kérték, hogy mutasson mennyei jelt nekik. 2 Ő azonban így válaszolt nekik: "(Amikor esteledik, ezt mondjátok: Szép idő lesz, mert vöröslik az ég! 3 Reggel pedig: Ma zivatar lesz, mert vörös és borús az ég. Képmutatók! Az ég arcát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?) 4 E gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele." Ezzel otthagya őket, és elment. 5 Amikor a tanítványok átmentek a túlsó partra, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal. 6 Jézus így szólt hozzájuk: "Vigyázzatok, és őrizkedjétek a farizeusok és szadduceusok kovászatól!" 7 Ők pedig így tanakodtak egymás közt: "Nem hoztunk kenyeret!" 8 De Jézus észrevette, és így szólt hozzájuk: "Mit tanakodtok azon, kicsinyhitűek, hogy nincs kenyeretek? 9 Még mindig nem értitek? Nem emlékeztek az ötezer ember öt kenyérére, és arra, hogy hány kosár maradékot szedtetek össze? 10 A négyezer ember hét kenyérére sem emlékeztek, és arra sem, hogy hány kosár maradékot szedtetek össze? 11 Miért nem értitek meg, hogy én nem kenyérről beszéltem nektek?! Őrizkedjétek a farizeusok és szadduceusok kovászatól!" 12 Ekkor értették meg, hogy nem azt mondta, hogy a kenyér kovászatól óvakodjanak, hanem a farizeusok és szadduceusok tanításától.

13 Amikor Jézus Cézárea Filippi területére ért, megkérdezte tanítványait: "Kinek mondják az emberek az Emberfiát?" 14 Ők így válaszoltak: "Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások pedig Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának." 15 Erre megkérdezte tőlük: "Hát ti kinek mondotok engem?" 16 Simon Péter megszólalt, és így felelt: "Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia." 17 Jézus így válaszolt neki: "Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám. 18 Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta. 19 Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is." 20 Azután megparancsolta tanítványainak: ne mondják meg senkinek, hogy ő a Krisztus.

21 Ettől fogva kezdte el Jézus Krisztus mondani tanítványainak, hogy Jeruzsálemba kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia. 22 Péter ekkor magához vonta őt, és feddeni kezdte: "Isten mentsen, Uram, ez nem történhet meg veled!" 23 Ő pedig megfordult, és így szólt Péterhez: "Távozz tőlem, Sátán, botránkoztatsz engem, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint."

24 Akkor Jézus ezt mondta tanítványainak: "Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem. 25 Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja. 26 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjul a lelkéért? 27 Mert eljön az Emberfia Atyja dicsőségében angyalaival együtt, és akkor megfizet mindenkinek cselekedetei szerint. 28 Bizony, mondom nektek, hogy vannak az itt állók között némelyek, akik nem ízlelik meg a halált addig, amíg meg nem látják az Emberfiát, amint eljön az ő országával."

Mt. 17.

1 Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, és felvitte őket külön egy magas hegyre. 2 És szemük láttára elváltozott: arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehérén ragyogott, mint a fény. 3 És íme, megjelent előttük Mózes és Illés, és beszélgettek Jézussal. 4 Péter ekkor megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: "Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, készítek itt három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek." 5 Még beszélt, amikor íme, fényes felhő árnyékolta be őket, és hang hallatszott a felhőből: "Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, reá hallgassatok!" 6 Amikor a tanítványok ezt hallották, arcra borultak, és nagy félelem fogta el őket. 7 Ekkor Jézus odament, megérintette őket, és így szólt hozzájuk: "Keljetek fel, és ne féljete!" 8 Amikor föltekintettek, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül. 9 Miközben jöttek lefelé a hegyről, megparancsolta nekik Jézus: "Senkinek se mondjátok el ezt a látomást, amíg fel nem támad az Emberfia a halottak közül." 10 Erre megkérdezték tőle tanítványai: "Miért mondják akkor az írástudók, hogy Illésnek kell előbb eljönnie?" 11 Ő így válaszolt: "Illés valóban eljön, és helyreállít mindent. 12 Mondom nektek, hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel, hanem azt tették vele, amit csak akartak: így fog szenvedni tőlük az Emberfia is." 13 Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik. 14 Amikor a sokasághoz értek, odament hozzá egy ember, térdre borult előtte, 15 és ezt mondta: "Uram, könyörülj a fiamon, mert holdkóros, és nagyon szenved, mert gyakran esik a tűzbe, gyakran a vízbe is. 16 Elhoztam őt tanítványaidhoz, de nem tudták meggyógyítani." 17 Jézus erre így válaszolt: "Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt ide!" 18 Ekkor Jézus rákiáltott, és kiment abból az ördög, a gyermek pedig meggyógyult még abban az órában. 19 Akkor a tanítványok külön odamentek Jézushoz, és megkérdezték: "Mi miért nem tudtuk kiűzni?" 20 Ő így válaszolt: "Kishitűségetek miatt. Bizony mondom néktek: ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda! - odamenne, és semmi sem volna nektek lehetetlen. 21 (Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre.)"

22 Amikor újra együtt voltak Galileában, így szólt hozzájuk Jézus: "Az Emberfia emberek kezébe adatik, 23 megölik, de a harmadik napon feltámad." Ekkor igen elszomorodtak. 24 Amikor Kapernaumba értek, odamentek Péterhez azok, akik a templomadót szedték, és megkérdezték tőle: "A ti mesteretek nem fizet templomadót?" 25 "De igen" - felelte. Amikor bement a házba, Jézus megelőzte, és így szólt: "Mit gondolsz, Simon, a földi királyok kiktől szednek vámot vagy adót: fiaiktól-e vagy az idegenektől?" 26 Miután így felelt: "Az idegenektől", Jézus ezt mondta neki: "Akkor tehát a fiak szabadok. 27 De hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj a tengerhez, vesd be a horgot, és fogd ki az első halat, amely ráakad. Amikor felnyitod a száját, találsz benne egy ezüstpénzt, vedd ki, és add oda nekik értem és érted."

Mt. 18.

1 Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: "Ki a nagyobb a mennyek országában?" 2 Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, 3 és ezt mondta: "Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába. 4 Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában. 5 És aki befogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad be. 6 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik. 7 Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj annak az embernek, aki megbotránkoztat." 8 "Ha a kezed vagy lábad botránkoztat meg téged, vágd le, és dobd el magadtól: jobb neked ha csonkán vagy sántán mégy be az életre, mint ha két kézzel vagy két lábbal vetteted az örök tűzre. 9 Ha pedig a szemed botránkoztat meg téged, vágd ki, és dobd el magadtól: jobb neked, ha félszemmel mégy be az életre, mint ha két szemmel vetteted a gyehenna tűzére." 10 "Vigyázzatok, hogy egyet se vessetek meg e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy angyalaik mindenkor látják a mennyben az én mennyei Atyám arcát."

11 ("Mert az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.") 12 Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van, és eltéved közülük egy, nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a hegyekben, és nem megy-e el megkeresni az eltévedtet? 13 Ha azután megtalálja, bizony mondom néktek, jobban örül neki, mint annak a kilencvenkilencnek, amelyik nem tévedt el. 14 Ugyanígy a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy elveszen egy is e kicsinyek közül."

15 "Ha vétkezik atyádfia, menj el hozzá, intsd meg négy szemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyádfiát. 16 Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, hogy két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást. 17 Ha nem hallgat rájuk, mondd meg a gyülekezetnek. Ha pedig a gyülekezetre sem hallgat, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt. 18 Bizony, mondom néktek: amit megkötök a földön, kötve lesz a mennyben is, amit pedig feloldotok a földön, oldva lesz a mennyben is. 19 Bizony, mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértenek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám. 20 Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük."

21 Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle: "Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én atyámfia úgy, hogy én megbocsássak neki? Még hétszer is?" 22 Jézus így válaszolt: "Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is. 23 Ezért hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki számadást akart tartani szolgálival. 24 Amikor hozzákezdett, vittek eléje egy szolgát, aki tízezer talentummal volt adósa. 25 Mivel nem volt miből fizetnie, megparancsolta az úr, hogy adják el őt és feleségét, gyermekeit és mindenét, amije van, és fizessen. 26 A szolga erre leborult előtte, és így esedezett: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. 27 Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát. 28 Amikor azonban eltávozott az a szolga, összetalálkozott egyik szolgatársával, aki száz dénárral tartozott neki. Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta neki: Fizesd meg, amivel tartozol! 29 Szolgatársa ekkor leborult előtte, és így kérlelte: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. 30 De az nem engedett, hanem elmenve börtönbe vettette őt, amíg meg nem fizeti tartozását. 31 Amikor szolgatársai látták, hogy mi történt, nagyon felháborodtak. Elmentek, és jelentették uruknak mindazt, ami történt. 32 Akkor magához hívatta őt ura, és így szólt hozzá: Gonosz szolga, elengedtem minden tartozásodat, mivel könyörögtél nekem. 33 Nem kellett volna-e neked is megkönyörülnöd szolgatársadon, amint én is megkönyörültem rajtad? 34 Ekkor haragra lobbant ura, és átadta őt a

hóhéroknek, amíg meg nem fizeti neki az egész tartozást. 35 Így tesz majd az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátotok, mindenki az ő atyjafiának."

Mt. 19.

1 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, elhagyta Galileát, és elment Júdeának a Jordánon túli vidékére. 2 Nagy sokaság követte, és ott meggyógyította őket. 3 Ekkor farizeusok mentek oda hozzá, hogy kísértsék, és megkérdezték tőle: "Szabad-e az embernek bármilyen okból elbocsátania a feleségét?" 4 Ő így válaszolt: "Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket?" 5 Majd így folytatta: "Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. 6 Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza." 7 Erre azt mondták neki: "Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon válólevelet neki?" 8 Jézus így válaszolt nekik: "Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt. 9 Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő." 10 Erre így szóltak hozzá tanítványai: "Ha ilyen a férfi helyzete az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni." 11 Ő azonban így válaszolt: "Nem mindenki képes elfogadni ezt a beszédet, csak az, akinek megadatott. 12 Mert vannak nemzésre alkalmatlanok, akik így születtek, és vannak nemzésre alkalmatlanok, akiket az emberek tettek ilyenekké, és vannak olyanok, akik önmagukat tették nemzésre alkalmatlanná, a mennyek országáért. Aki el tudja fogadni, fogadja el!"

13 Akkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét, és imádkozzék értük. A tanítványok azonban rájuk szóltak. 14 De Jézus ezt mondta: "Engedjétek, és ne akadályozzátok, hogy hozzám jöjjenek a kisgyermekek, mert ilyeneké a mennyek országa." 15 Azután rájuk tette a kezét, és eltávozott onnan.

16 Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: "Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?" 17 Ő így válaszolt neki: "Miért kérdezel engem a jóról? Csak egy van, aki jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat." 18 Az megkérdezte: "Melyeket?" Jézus így felelt: "Ezeket: ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, 19 tiszteld apádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint magadat!" 20 Az ifjú erre ezt mondta: "Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem?" 21 Jézus így válaszolt neki: "Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem." 22 Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt. 23 Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: "Bizony, mondom néktek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába." 24 Sőt azt is mondom nektek: "Könnyebb a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni." 25 Amikor meghallották ezt a tanítványok, nagyon megdöbbenek, és így szóltak: "Akkor ki üdvözülhet?" 26 Jézus rájuk tekintett és ezt mondta nekik: "Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges."

27 Ekkor megszólalt Péter, és ezt kérdezte: "Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, mi lesz hát a jutalmunk?" 28 Jézus erre ezt mondta nekik: "Bizony, mondom néktek, hogy ti, akik követtek engem, a megújult világban, amikor az Emberfia beül dicsőségének királyi székébe, ti is tizenkét királyi székbe ültök, és ítéletet tartotok Izrael tizenkét törzse felett. 29 És mindenki, aki elhagyta házát vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevéért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet. 30 De sok elsőből lesz utolsó, és sok utolsóból első."

Mt. 20.

1 "Hasonló a mennyek országa a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe. 2 Miután megegyezett a munkásokkal napi egy dénárban, elküldte őket a szőlőjébe. 3 Amikor kiment kilenc óra tájban, látta, hogy mások is állnak a piacon tétlenül, 4 és ezt mondta nekik: Menjetek ti is a szőlőbe, és ami jogos, megadom nektek. 5 Azok pedig elmentek. Ismét kiment tizenkét óra körül és délután három óra tájban, és ugyanígy tett. 6 Amikor pedig késő délután öt óra tájban is kiment, még mindig talált ott álldogálókat, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész nap tétlenül? 7 Azok pedig így válaszoltak: Mert senki sem fogadott meg bennünket. Erre ezt mondta nekik: Menjetek ti is a szőlőbe! 8 Miután pedig beesteledett, ezt mondta a szőlő gazdája a vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és fizesd ki a bért, az utolsókon kezdve az elsőig. 9 Ekkor jöttek azok, akik öt óra tájban álltak munkába, és kaptak egy-egy dénárt. 10 Amikor azután az elsők jöttek, azt gondolták, hogy többet kapnak, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. 11 Amikor átvették, zúgolódnak kezdtek a gazda ellen, 12 és ezt mondták: Ezek az utolsók egy órát dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik az egész nap terhét hordoztuk, és szenvedtünk a hőség alatt. 13 Ő pedig így felelt egyiküknek: Barátom, nem bánok veled igazságtalanul: Nem egy dénárban egyeztél-e meg velem? 14 Vedd, ami a tied, és menj el. Én pedig az utolsóknak is annyit akarok adni, mint neked. 15 Hát nem szabad-e nekem azt tennem a javaimmal, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? 16 Így lesznek az utolsókból elsők, és az elsőkből utolsók."

17 Amikor Jézus Jeruzsálembé készült felmenni, maga mellé vette külön a tizenkét tanítványt, és útközben ezt mondta nekik: 18 "Íme, felmegyünk Jeruzsálembé, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak. Halálra ítélik, 19 és átadják a pogányoknak, hogy kigúnyolják, megkorbácsolják és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad."

20 Akkor odament hozzá a Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt, leborult előtte, és kérni akart tőle valamit. 21 Jézus megkérdezte tőle: "Mit akarsz?" Ő így felelt: "Mondd, hogy az én két fiam közül az egyik jobb kezed, a másik bal kezed felől üljön a te országodban." 22 Jézus így válaszolt: "Nem tudjátok, mit kértek. Ki tudjátok-e inni azt a poharat, amelyet én fogok kiinni?" Ők így feleltek: "Ki tudjuk." 23 Erre ő ezt mondta nekik: "Az én poharamat kiisszátok ugyan, de hogy ki üljön jobb és bal kezem felől, azt nem az én dolgom megadni. Azok fogják megkapni, akiknek az én Atyám elkészítette." 24 Amikor ezt meghallotta a többi tíz, megharagudott a két testvérré. 25 De Jézus magához hívta őket, és ezt mondta: "Tudjátok, hogy a népek fejedelmei uralkodnak rajtuk, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. 26 De közöttetek ne így legyen: hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, 27 és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgátok. 28 Mint ahogy az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért."

29 Amikor elindultak Jerikóból, nagy sokaság követte őt. 30 És íme, két vak ült az út mellett, és amikor hallották, hogy Jézus arra megy, felkiáltottak: "Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!" 31 A sokaság azonban rájuk szólt, hogy hallgassanak el, de ők még hangosabban kiáltották: "Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!" 32 Jézus megállt, megszólította őket, és ezt kérdezte: "Mit akartok, mit tegyek veletek?" 33 Ők így feleltek: "Azt, Uram, hogy megnyílják a szemünk." 34 Jézus megszánta őket, megérintette szemüket, és azonnal visszanyerték látásukat, és követték őt.

Mt. 21.

1 Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldött két tanítványt, 2 és ezt mondta nekik: "Menjetek az előttek fekvő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt: oldjátok el, és vezessétek hozzám. 3 Ha valaki szól nektek valamit, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat." 4 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása: 5 "Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, szelíden és száron ülve, igavonó állat csikóján." 6 A tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: 7 odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig ráült. 8 A sokaság legnagyobb része az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. 9 Az előtte és utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta: "Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban." 10 Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: "Ki ez?" 11 A sokaság ezt mondta: "Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta."

12 Azután bement Jézus a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit pedig felborította, 13 és ezt mondta nekik: "Meg van írva: Az én házamat imádság házána nevezik: ti pedig rablók barlangjává teszitek." 14 Azután vakok és bénák mentek hozzá a templomba, és meggyógyította őket. 15 Amikor pedig a főpapok és az írástudók látták azokat a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik a templomban ezt kiáltották: "Hozsánna a Dávid Fiának!" - haragra lobbantak, 16 és így szóltak hozzá: "Hallod, mit mondanak ezek?" Jézus pedig így válaszolt nekik: "Hallom. Sohasem olvastátok: Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet?" 17 Erre otthagya őket kiment a városból Betániába, és ott töltötte az éjszakát.

18 Amikor korán reggel a város felé ment, megéhezett. 19 Meglátott egy fügefát az út mellett, odament, de semmit sem talált rajta, csak levelet. Ekkor így szólt hozzá: "Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!" És hirtelen elszáradt a fügefa. 20 Amikor látták ezt a tanítványok, elcsodálkoztak, és azt kérdezték: "Hogyan száradt el ez a fügefa ilyen hirtelen?" 21 Jézus így válaszolt nekik: "Bizony, mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nem csak a fügefával tehetitek meg ezt, hanem ha ennek a hegynek azt mondjátok: Emelkedj fel, és vesd magad a tengerbe! - az is meglesz. 22 És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok."

23 Azután bement a templomba, és miközben tanított, a főpapok a nép véneivel együtt odamentek hozzá, és azt kérdezték tőle: "Milyen hatalommal teszed ezeket, és ki adta neked ezt a hatalmat?" 24 Jézus így válaszolt nekik: "Én is kérdezek tőletek valamit, és ha megfeleltek rá, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem ezeket. 25 Honnan való volt a János keresztsége: mennyből vagy emberektől?" Ők pedig így tanakodtak egymás között: "Ha azt mondjuk: mennyből, azt fogja mondani nekünk: Akkor miért nem hittetek neki? 26 Ha pedig azt mondjuk: emberektől, akkor félnünk kell a sokaságtól, mert Jánost mindenki prófétának tartja." 27 Ezért ezt felelték Jézusnak: "Nem tudjuk." Ő pedig így válaszolt nekik: "Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem ezeket." 28 "De mi a véleményetek erről? Egy embernek két fia volt, és az elsőhöz fordulva ezt mondta: Fiam, menj, dolgozz ma a szőlőben. 29 Ő így felelt: Nem akarok; később azonban megdöngölte magát, és elment. 30 Azután a másikkal fordulva annak is ugyanezt mondta. Ő azonban így felelt: Megyek, uram - de nem ment el. 31 Ki teljesítette a kettő közül az apja akaratát?" "Az első" - felelték. Jézus erre ezt mondta nekik: "Bizony, mondom néktek: a vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában. 32 Mert eljött hozzátok János az igazság útján, de nem hittetek neki, a vámszedők és a

parázna nők pedig hittek neki. Ti azonban ezt látva még később sem gondoltátok meg magatokat, hogy higgyetek neki."

33 "Hallgassatok meg egy másik példázatot. Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített, és őrtornyot épített benne, azután bérbe adta munkásoknak, és idegenbe távozott. 34 Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést. 35 A munkások megfogták szolgálait, és kit megvertek, kit megölték, kit pedig megköveztek közülük. 36 Aztán ismét küldött szolgálait, többet, mint először, de ugyanígy bántak azokkal is. 37 Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta: A fiamat meg fogják becsülni. 38 De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: Ez az örökös: gyertek, öljük meg, és azután miénk lesz az öröksége. 39 Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték. 40 Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal?" 41 Ezt felelték neki: "Mivel gonoszak, ő is gonoszul veszi el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében." 42 Erre megkérdezte tőlük Jézus: "Sohasem olvastátok az Írásokban: Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben. 43 Ezért mondom nektek, hogy elvéteitek tőletek az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét. 44 És aki erre a kőre esik, összezúzza magát, akire pedig ez a kő ráesik, azt szétmorzsolja." 45 Amikor a főpapok hallották példázatait, megértették, hogy róluk beszél. 46 Szerették volna elfogni, de féltek a sokaságtól, mert az prófétának tartotta.

Mt. 22.

1 Megszólalt erre Jézus, és ismét példázatokban beszélt hozzájuk: 2 "Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának. 3 Elküldte szolgálait, hogy hívják össze a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak elmenni. 4 Ekkor más szolgálait küldött, akikhez így szólt: Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, elkészítettem az ebédet, ökreim és hizott állataim levágva, és minden készen van: Jöjjetek a menyegzőre! 5 De azok, mit sem törődve ezzel, elmentek: az egyik a földjére, a másik a kereskedésére. 6 A többiek pedig megragadták szolgálait, bántalmazták és megölték őket. 7 Ekkor a király haragra gerjedt, elküldte seregeit, és elpusztította ezeket a gyilkosokat, városukat pedig felégette. 8 Akkor ezt mondta szolgálainak: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. 9 Menjetek tehát a kereszttutakra, és akit csak találtok, hívjátok el a menyegzőre. 10 Kimentek a szolgálak az utakra, összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, és megtelt a lakodalmas ház vendégekkel. 11 Amikor a király bement, hogy megtekintse a vendégeket, meglátott ott egy embert, aki nem volt menyegzői ruhába öltözve; 12 így szólt hozzá: Barátom, hogyan jöhettél be ide, hiszen nincs menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. 13 Akkor a király ezt mondta szolgálainak: kötözzétek meg kezét-lábát, és vessétek ki a külső sötétségre; ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. 14 Mert sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak." 15 Akkor a farizeusok elmentek, és elhatározták, hogy szóval csalják törbe. 16 Elküldték tehát hozzá tanítványaikat, a Heródes-pártiakkal együtt, akik ezt mondták: "Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját az igazsághoz ragaszkodva tanítod, és hogy nem tartasz senkitől, mert nem veszed figyelembe az emberek tekintélyét. 17 Mondd meg tehát nekünk, mi a véleményed: szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem?" 18 Jézus felismerve gonoszságukat, így szólt: "Mit kísértetek engem, képmutatók? 19 Mutassatok nekem egy adópénzt!" Azok odavittek neki egy dénárt. 20 Jézus megkérdezte tőlük: "Kié ez a kép és ez a felirat?" 21 "A császáré" - felelték. Jézus erre kijelentette: "Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené." 22 Amikor ezt meghallották, elcsodálkoztak, otthagyták őt, és eltávoztak. 23 Azon a napon szaduceusok is mentek hozzá, akik azt állítják, hogy nincs feltámadás, és megkérdezték őt: 24 "Mester! Ezt mondta Mózes: ha valaki meghal, és nem marad fiúgyermek, akkor testvére vegye feleségül az asszonyt, és támasszon utódot testvérének. 25 Volt nálunk hét testvér: az első, miután megnősült, meghalt, és mivel nem volt utóda, feleségét testvérére hagyta. 26 Hasonlóan a második is, a harmadik is, és így egymásután mind a hét. 27 Végül aztán meghalt az asszony is. 28 A feltámadáskor tehát kinek a felesége lesz az asszony a hét közül, hiszen mindegyiknek a felesége volt?" 29 Jézus így válaszolt nekik: "Tévelyegtek, mivel nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Isten hatalmát. 30 Mert a feltámadáskor nem nőülnek, férjhez sem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben. 31 A halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok-e, amit Isten mondott nektek: 32 Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene? Az Isten nem a holtak Istene, hanem az élőké." 33 Amikor a sokaság ezt hallotta, álmélkodott tanításán. 34 Amikor a farizeusok meghallották, hogy a szaduceusokat elnémította, köréje gyűltek. 35 Egyikük pedig, egy törvénytudó, kísérteni akarta őt, és megkérdezte tőle: 36 "Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?" 37 Jézus így válaszolt: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. 38 Ez az első és a nagy parancsolat. 39 A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. 40 E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták." 41 Amíg a farizeusok együtt voltak, megkérdezte tőlük Jézus: 42 "Mi a véleményetek a Krisztusról? Kinek a fia?" Ezt felelték: "Dávidé." 43 Majd újabb kérdést tett fel nekik: "Hogyan nevezheti akkor Dávid a Lélek által Urának, amikor ezt mondja: 44 Így szól az Úr

az én uramhoz: Ül az én jobbomra, amíg lábad alá nem vetem ellenségeidet. 45 Ha tehát Dávid Urának szólítja őt, miképpen lehet a Fia?" 46 De senki sem tudott neki felelni egyetlen szót sem, és megkérdezni sem merté őt többé senki attól a naptól fogva.

Mt. 23.

1 Akkor Jézus így szólt a sokasághoz és tanítványaihoz: 2 "Az írástudók és farizeusok a Mózes székébe ültek. 3 Tehát mindazt, amit mondanak, tegyétek meg és tartsátok meg, de cselekedeteiket ne kövessétek, mert beszélnek ugyan róla, de nem teszik. 4 Súlyos és elhordozhatatlan terheket kötnek össze, és az emberek vállára rakják, de maguk az ujjukkal sem akarják azokat megmozdítani. 5 Mindent csak azért tesznek, hogy feltűnjenek az embereknek: megszélesítik imaszíjaikat, és megnagyobbítják ruhájuk bojtjait; 6 a lakomákon az asztalfőn és a zsinagógákban a főhelyeken szeretnek ülni; 7 szeretik, ha köszöntik őket a tereken, és ha mesternek szólítják őket." 8 "De ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. 9 Atyátoknak se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. 10 Ne hívassátok magatokat tanítóknak se, mert egy a ti tanítótok: a Krisztus. 11 Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok! 12 Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik." 13 "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni." 14 ("Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát, és színlelésből mégis hosszasan imádkoztok: ezzel súlyosabb ítéletet vontok magatokra.") 15 "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bejárjátok a tengert és a szárazföldet, hogy egyetlen pogányt zsidó hitre térítsetek, és ha ez megtörtént, a gyehenna fiává teszitek, kétszerte inkább magatoknál." 16 "Jaj nektek, vak vezetők, akik ezt mondjátok: ha valaki a templomra esküszik, az semmi, de ha valaki a templom aranyára esküszik, azt köti az eskü. 17 Bolondok és vakok, mi a nagyobb: az arany vagy a templom, amely megszenteli az aranyat? 18 Ezt is mondjátok: ha valaki az oltárra esküszik, az semmi, de ha valaki a rajta levő ajándéokra esküszik, azt köti az eskü. 19 Bolondok és vakok, mi a nagyobb: az ajándék vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot? 20 Aki tehát az oltárra esküszik, az arra is esküszik, ami rajta van. 21 Aki pedig a templomra esküszik, az arra is esküszik, aki benne lakik. 22 Aki pedig az égre esküszik, az az Isten királyi székére esküszik, és arra is, aki azon ül." 23 "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagytátok mindazt, ami a törvényben ezeknél fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni. 24 Vak vezetők: kiszűritek a szűnyogot, a tevét pedig lenyelitek." 25 "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, belül pedig tele van rablásvággyal és féktelenséggel. 26 Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és a tál belsejét, hogy azután a külseje is tiszta legyen!" 27 "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlók vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak halottak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal. 28 Így kívülről ti is igaznak látszotok az emberek szemében, de belül tele vagytok képmutatással és törvényszegéssel." 29 "Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert síremlékeket emeltek a prófétáknak, és felékesítitek az igazak sírköveit, 30 és ezt mondjátok: Ha atyáink idejében éltünk volna, nem vettünk volna részt velük a próféták véreinek kiontásában. 31 Így magatok ellen tanúskodtok azzal, hogy fiai vagytok a próféták gyilkosainak. 32 Éljetek csak ti is atyáitok mértéke szerint! 33 Kígyók, viperák fajzata! Hogyan menekülhetnétek meg a gyehennával sújtó ítélettől? 34 Ezért íme, küldök hozzátok prófétákat, bölcseket és írástudókat: egyeseket közülük megöltök és keresztre feszítetek majd, másokat megkorbácsoltok zsinagógáitokban, és városról városra üldöztök, 35 hogy rátok szálljon minden igaz vér, amelyet kiontottak a földön, az igaz Ábel véreától Zakariásnak, a Barakiás fiának véreig, akit a templom és az áldozati oltár között gyilkoltatok meg. 36 Bizony, mondom néktek: mindez megtörténik ezzel a nemzedékkel."

37 "Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok! 38 Íme, elhagyottá lesz a ti házatok. 39 Mert mondom nektek: nem láttok engem mostantól fogva mindaddig, amíg azt nem mondjátok: Áldott, aki az Úr nevében jön!"

Mt. 24.

1 Amikor Jézus kijött a templomból, és tovább akart menni, odaléptek hozzá tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit. 2 Ő azonban így szólt hozzájuk: "Hát nem látjátok mindezt? Bizony, mondom néktek: nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának."

3 Amikor Jézus az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá tanítványai külön, és ezt kérdezték: "Mondd meg nekünk: mikor lesz ez, és mi lesz a jele a te eljövetelednek és a világ végének?" 4 Jézus így válaszolt nekik: "Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket! 5 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus! - és sokakat megtévesztenek. 6 Fogtok hallani háborúkról, és hallotok háborús híreket. Vigyázzatok, meg ne rémüljete, mert ennek meg kell lennie, de ez még nem a vég. 7 Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, éhínségek és földrengések lesznek mindenfelé. 8 De mindez a vajúdas kínjainak kezdete! 9 Akkor átadnak titeket kínvallatásra, megölnék benneteket, és gyűlöl titeket minden nép az én nevemért. 10 Akkor sokan eltántorodnak, elárulják és meggyűlölnek egymást. 11 Sok hamis próféta támad, és sokakat megtévesztenek. 12 Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül. 13 De aki mindvégig kitart, az üdvözül. 14 Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyágul minden népnek; és akkor jön el a vég." 15 "Amikor pedig meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen - aki olvassa, értse meg! -, 16 akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, 17 aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit, 18 és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját. 19 Jaj a terhes és a szoptató anyáknak azokban a napokban! 20 Imádkozzatok, hogy ne kelljen télen, sem szombaton menekülnötök. 21 Mert olyan nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz soha. 22 Ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen halandó sem, de a választottakért megrövidülnek azok a napok." 23 "Akkor, ha valaki ezt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott: ne higgyétek! 24 Mert hamis krisztusok és hamis próféták állnak majd elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévezzék - ha lehet - a választottakat is. 25 Íme, előre megmondtam nektek! 26 Ha tehát azt mondják nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne higgyétek! 27 Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is. 28 Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk." 29 "Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóerői megrendülnek. 30 És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel. 31 És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig." 32 "Okuljatok a fügefa példáján: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 33 Így ti is, amikor mindezt látjátok, vegyétek észre, hogy közel van ő, az ajtó előtt. 34 Bizony, mondom néktek, hogy nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem történik. 35 Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el." 36 "Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja: sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül. 37 Ahogyan Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is. 38 Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nőé bement a bárkába, 39 és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. 40 Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik, 41 két asszony örül a kézimalommal: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik. 42 Vigyázzatok tehát, mert

nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!" 43 "Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná a ház ura, hogy melyik őrváltáskor jön a tolvaj, virrasztana, és nem hagyná betörni a házába. 44 Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!"

45 "Ki tehát a hű és okos szolga, akit azért rendelt szolgái fölé az úr, hogy kiadja nekik az eledelt idejében? 46 Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál ura, amikor megjön! 47 Bizony, mondom néktek, hogy egész vagyona fölé rendeli őt. 48 Ha pedig a gonosz szolga így szólna szívében: Késik az én uram, 49 és szolgatársait verni kezdené, és együtt enne és inna a részegekkel: 50 megjön annak a szolgának ura azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem is gondolja; 51 akkor kettévágatja, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás."

Mt. 25.

1 "Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására. 2 Őt közülük balga volt, öt pedig okos. 3 A balgák ugyanis amikor magukhoz vették lámpásukat, nem vittek magukkal olajat, 4 az okosak viszont lámpásukkal együtt olajat is vittek korsóikban. 5 Mivel pedig a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak, és elaludtak. 6 Éjfélkor aztán kiáltás hangzott: Íme, a vőlegény! Jöjjetek a fogadására! 7 Ekkor felébredtek a szűzek mind, és rendbe hozták lámpásukat. 8 A balgák így szóltak az okosakhoz: Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásunk kialszik. 9 Az okosak így válaszoltak: Hátha nem lesz elég nekünk is meg nektek is: menjetez inkább a kereskedőkhöz, és vegyetek magatoknak. 10 Amíg azok távol voltak vásárolni, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Azután bezárták az ajtót. 11 Később megérkezett a többi szűz is, és így szóltak: Uram, uram, nyiss ajtót nekünk! 12 Ő azonban így válaszolt: Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket." 13 "Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!" 14 "Mert úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülő ember hívatta szolgálait, és átadta nekik vagyonát. 15 Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elment idegenbe. 16 Az, aki az öt talentumot kapta, azonnal elindult, vállalkozásba fogott velük, és nyert másik ötöt. 17 Ugyanígy az is, aki a kettőt kapta, nyert másik kettőt. 18 Aki pedig az egyet kapta, elment, gödröt ásott a földbe, és elrejtette ura pénzét. 19 Hosszú idő múlva aztán megjött ezeknek a szolgálknak az ura, és számadást tartott velük. 20 Eljött az, aki az öt talentumot kapta, odavitte a másik öt talentumot, és így szólt: Uram, öt talentumot adtál át nekem: nézd, másik öt talentumot nyertem. 21 Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára! 22 Odament az is, aki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál át nekem: nézd, másik két talentumot nyertem. 23 Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára! 24 Odament hozzá az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, tudtam, hogy kérlelhetetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vettedél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál. 25 Félelmemben elmentem tehát, és elástam a talentumodat a földbe: nézd, itt van, ami a tied. 26 Ura így válaszolt neki: Te, gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettedem, és onnan is gyűjtök, ahová nem szórtam? 27 Ezért el kellett volna vinned a pénzedet a pénzváltókhoz, és amikor megjöttem, kamattal kaptam volna vissza azt, ami az enyém. 28 Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! 29 Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, ami je van. 30 A haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás." 31 "Amikor pedig az Emberfia eljön az ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára. 32 Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. 33 A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja." 34 "Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. 35 Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, 36 mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. 37 Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? 38 Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna? 39 Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád? 40 A király így felel majd nekik: Bizony, mondom nektek, amikor megtettétek ezeket akár csak egygel is a legkisebb atyámfiak közül, velem tettétek meg."

41 "Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre. 42 Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, 43 jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg. 44 Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked? 45 Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg. 46 És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre."

Mt. 26.

1 Amikor Jézus befejezte mindezeket a beszédeket, így szólt tanítványaihoz: 2 "Tudjátok, hogy két nap múlva lesz a húsvét ünnepe, és az Emberfia átadatik, hogy megfeszítsék." 3 Ekkor összegyűltek a főpapok, az írástudók és a nép vénei Kajafás főpap palotájában, 4 és megegyeztek abban, hogy Jézust csellel elfogják és megölik. 5 De ezt mondták: "Ne az ünnepen, hogy zavargás ne támadjon a nép között."

6 Amikor Jézus Betániában a leprás Simon házában volt, 7 odament hozzá egy asszony, akinél egy alabástrom tartóban drága kenet volt, és ráöntötte az asztalnál ülő Jézus fejére. 8 Amikor látták ezt a tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondták: "Mire való ez a pazarlás? 9 Hiszen el lehetett volna ezt adni sok pénzért, és azt a szegényeknek juttatni."

10 Amikor Jézus észrevette, ezt kérdezte tőlük: "Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jót tett velem, 11 mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek. 12 Mert amikor ezt a kenetet a testemre öntötte, temetésemre készített elő. 13 Bizony, mondom néktek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére!"

14 Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz, 15 és így szólt: "Mit adnátok nekem, ha kezetekbe adnám őt?" Azok harminc ezüstöt állapítottak meg neki. 16 Ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja őt.

17 A kovásztalan kenyerek első napján odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: "Hol akarod megenni a húsvéti vacsorát, hol készítsük el?" 18 Ő ezt válaszolta: "Menjete a városba ahhoz a bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van, nálad tartom meg a húsvéti vacsorát tanítványaimmal." 19 A tanítványok úgy tettek, amint Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát. 20 Amikor este lett, asztalhoz telepedett a tizenkét tanítvánnyal. 21 Evés közben így szólt: "Bizony, mondom néktek, hogy közületek egy el fog árulni engem." 22 Erre nagyon elszomorodtak, és egyenként kérdezni kezdték tőle: "Talán csak nem én vagyok az, Uram?" 23 Ő pedig így válaszolt: "Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. 24 Az Emberfia elmegy, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik." 25 Megszólalt Júdás is, az áruló, és ezt kérdezte: "Talán csak nem én vagyok az, Mester?" "Te mondtad" - felelte neki. 26 Miközben ettek, vette Jézus a kenyeret, áldást mondott, és megtörte, a tanítványoknak adta, és ezt mondta: "Vegyétek, egyétek, ez az én testem!" 27 Azután vette a poharat és hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: "Igyatok ebből mindnyájan, 28 mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. 29 De mondom nektek: nem iszom mostantól fogva a szőlőtőnek ebből a terméséből ama napig, amelyen majd újat iszom veletek Atyám országában."

30 Miután elénekelték a zsoltárokat, kimentek az Olajfák hegyére. 31 Akkor így szólt hozzájuk Jézus: "Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a nyáj juhai. 32 De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába." 33 Ekkor Péter így szólt hozzá: "Ha mindenki meg is botránkozik benned, én soha meg nem botránkozom." 34 Jézus pedig ezt mondta neki: "Bizony, mondom néked, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem." 35 Péter így válaszolt: "Ha meg is kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg." Ugyanígy beszélt a többi tanítvány is.

36 Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és így szólt tanítványaihoz: "Üljetek le itt, amíg elmegyek, és amott imádkozom." 37 Maga mellé vette Pétert és Zebedus két fiát, azután szomorkodni és gyötrődni kezdett. 38 Akkor így szólt hozzájuk: "Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok velem!" 39 Egy kissé továbbment, arcra borult, és így imádkozott: "Atyám, ha lehetséges, távozzék el

tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te." 40 Amikor visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: "Ennyire nem tudtatok virrasztani velem egy órát sem? 41 Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlenségre." 42 Másodszor is elment, és így imádkozott: "Atyám, ha nem távozhatsz el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod." 43 Amikor visszament, ismét alva találta őket, mert elnehezült a szemük. 44 Otthagyták őket, újra elment, harmadszor is imádkozott ugyanazokkal a szavakkal. 45 Azután visszatért a tanítványokhoz, és így szólt hozzájuk: "Aludjatok tovább és pihenjete! Íme, eljött az óra, és az Emberfia bűnösök kezébe adatik. 46 Ébredjete, menjünk! Íme, közel van az, aki engem elárul."

47 Még beszélt, amikor megjött Júdas, egy a tizenkettő közül, és nagy sokaság jött vele kardokkal és botokkal a főpapoktól és a nép véneitől. 48 Az árulója ezt az ismertetőjelet adta meg nekik: "Akit megcsókolok, az lesz ő, azt fogjátok el!" 49 Majd egyenesen Jézushoz menve így szólt: "Üdvözlégy, Mester!" - és megcsókolta őt. 50 Jézus ezt mondta neki: "Barátom, hát ezért jöttél!" Akkor odamentek, rátették a kezüket, és elfogták. 51 Egy pedig azok közül, akik Jézussal voltak, kardjához kapott, kirántotta, lecsapott a főpap szolgájára, és levágta a fülét. 52 Ekkor így szólt hozzá Jézus: "Tedd vissza kardodat a helyére, mert akik kardot fognak, kard által vesznek el. 53 Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném meg Atyámat, hogy adjon mellém most tizenkét sereg angyalnál is többet? 54 De miképpen teljesednének be akkor az Írások, hogy ennek így kell történnie?" 55 Abban az órában így szólt Jézus a sokasághoz: "Úgy vonultatok ki, mint valami rabló ellen, kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok; mindennap a templomban ültem és tanítottam, mégsem fogtatok el. 56 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai." Akkor a tanítványok mind elhagyták őt, és elfutottak.

57 Azok pedig, akik elfogták Jézust, elvitték Kajafához, a főpaphoz, ahol összegyűltek az írástudók és a vének. 58 Péter távolról követte őt egészen a főpap palotájának udvaráig, és bement, leült a szolgákkal, hogy lássa, mi lesz a dolog vége. 59 A főpapok pedig az egész nagytanácsal együtt igyekeztek hamis tanúvallomásra szert tenni Jézus ellen, hogy halálra adhassák, 60 de nem találtak, pedig sok hamis tanú állt elő. Végül előálltak ketten, 61 akik azt állították, hogy Jézus ezt mondta: "Le tudom rombolni az Isten templomát, és három nap alatt fel tudom építeni." 62 A főpap felállt, és így szólt hozzá: "Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?" 63 Jézus azonban hallgatott. A főpap ekkor azt mondta neki: "Az élő Istenre kényszerítelek, mondd meg nekünk, vajon te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia!" 64 Jézus ekkor így felelt: "Te mondtad. Sőt azt mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül, és eljön az ég felhőin." 65 A főpap erre megszaggatta ruháját, és így szólt: "Istent káromolta. Mi szükségünk van még tanúkra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást. 66 Mit gondoltok?" Azok így feleltek: "Méltó a halálra!" 67 Azután szembeköpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték, 68 és ezt mondták: "Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged!" 69 Péter ezalatt kinn ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és így szólt: "Te is a galileai Jézussal voltál." 70 Ő azonban tagadta mindenki előtt, és ezt mondta: "Nem tudom, mit beszélsz." 71 Mikor pedig kiment a kapuba, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: "Ez a názáreti Jézussal volt." 72 Ő ismét tagadta, mégpedig esküvel: "Nem ismerem azt az embert." 73 Kis idő múlva az ott állógatók mentek oda, és így szóltak Péterhez: "Bizony, közülük való vagy te is, hiszen a kiejtésed is árulkodik rólad." 74 Akkor átkozódni és esküdni kezdett: "Nem ismerem azt az embert." És nyomban megszólalt a kakas. 75 Péter visszaemlékezett Jézus szavára, aki azt mondta neki: "Mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem." Aztán kiment onnan, és keserves sírásra fakadt.

Mt. 27.

1 Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei valamennyien azt a határozatot hozták Jézus ellen, hogy halálra juttatják. 2 Azután megkötözték, elvitték és átadták Pilátusnak, a helytartónak.

3 Amikor pedig Júdás, aki őt elárulta, látta, hogy elítélték, megbánta tettét, visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek, 4 és ezt mondta: "Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el." De azok ezt mondták: "Mi közünk hozzá? A te dolgod." 5 Erre ő a templomba hajítva az ezüstöket, eltávozott, ment és felakasztotta magát. 6 A főpapok pedig felszedték az ezüstöket, és így szóltak: "Nem szabad ezt a templom kincséhez tennünk, mert vérdíj." 7 Aztán határozatot hoztak, és megvásárolták belőle a Fazekasmezőt, az idegenek számára temetőnek. 8 Ezért hívják ezt a mezőt a mai napig is Vérmezőnek. 9 Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása: "És vették a harminc ezüstöt, a felbecsültnek árát, akit Izráel fiai ennyire becsültek, 10 és odaadták a Fazekasmezőért, ahogyan megparancsolta nekem az Úr."

11 Jézust pedig a helytartó elé állították, aki ezt kérdezte tőle: "Te vagy a zsidók királya?" "Te mondd" - válaszolta neki Jézus. 12 De mikor a főpapok és a vének vádolták, semmit sem válaszolt. 13 Akkor így szólt hozzá Pilátus: "Nem hallod, mi mindent vallanak ellened?" 14 Jézus azonban nem felelt egyetlen szavára sem, úgyhogy a helytartó nagyon elcsodálkozott.

15 Ünnepenként a helytartó szabadon szokott bocsátani a sokaságnak egy foglyot, akit ők kívántak. 16 Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. 17 Amikor tehát összegyűltek, Pilátus ezt kérdezte tőlük: "Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?" 18 Tudta ugyanis, hogy Jézust irigységből szolgáltaták ki neki. 19 Mikor pedig a bírói székben ült, felesége ezt üzenté neki: "Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta." 20 A főpapok és a vének azonban rávették a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig feszítsék el. 21 Erre a helytartó újra megkérdezte őket: "Mit kívántok, a kettő közül melyiket bocsássam nektek szabadon?" Azok ezt mondták: "Barabbást." 22 Pilátus így szólt hozzájuk: "Mit tegyek akkor Jézussal, akit Krisztusnak mondanak?" Mindnyájan így kiáltották: "Feszítsessék meg!" 23 Azután ezt kérdezte: "De mi rosszat tett?" Azok pedig még hangosabban kiáltottak: "Feszítsessék meg!" 24 Amikor Pilátus látta, hogy nem ér el semmit, sőt a forrongás még nagyobb lesz, vizet hozatott, megmosta kezét a sokaság szeme láttára, és így szólt: "Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréből. Ám ti lássátok!" 25 Az egész nép így kiáltott: "Szálljon ránk és gyermekeinkre az ő vére!" 26 Akkor szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kiszolgáltatta, hogy feszítsék meg.

27 Akkor a helytartó katonái magukkal vitték Jézust a helytartóságra, és köré gyűjtötték az egész csapatot. 28 Levetkőztették, bíborszínű köpenyt adtak rá, 29 tövisből font koronát tettek a fejére, nádszálat adtak a jobb kezébe, és térdet hajtva gúnyolták őt: "Üdvözlégy, zsidók királya!" 30 Azután leköpték, elvették tőle a nádszálat, és a fejéhez verték.

31 Miután kigúnyolták, levették róla a köpenyt, felöltöztették a saját ruhájába, és elvitték, hogy keresztre feszítsék. 32 Kifelé menet találkoztak egy cirénei emberrel, akinek Simon volt a neve: ezt arra kényszerítették, hogy vigye a keresztet. 33 Amikor arra a helyre értek, amelyet Golgotának, azaz Koponya-helynek neveznek, 34 epével kevert bort adtak neki inni. De amikor megízlelte, nem volt hajlandó meginni. 35 Miután megfeszítették, sorsvetéssel megosztották ruháin; 36 azután leültek ott, és őrizték. 37 Feje fölé fügesztették az ellene szóló vádat, amely így szólt: EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. 38 Vele együtt feszítettek keresztre két rablót is, az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől. 39 Akik elmentek mellette, a fejüket csóválva káromolták, 40 és ezt mondták: "Te, aki lerombolod a templomot, és három nap alatt felépíted, mentsd meg magadat, ha Isten Fia

vagy, és szállj le a keresztről!" 41 Hasonlóan a főpapok is gúnyolódva mondták az írástudókkal és a vénekkel együtt: 42 "Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk benne! 43 Bízott az Istenben: szabadítsa meg most, ha akarja; hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok." 44 A vele együtt megfeszített rablók is ugyanígy gyalázták.

45 Tizenkét órától kezdve három óráig sötétség lett az egész földön. 46 Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: "Éli, éli, lamá sabaktáni!" azaz: "Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?" 47 Néhányan az ott állók közül, akik hallották ezt, így szóltak: "Illést hívja." 48 Egy közülük azonnal elfutott, hozott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, nádszálla tüzte, és inni adott neki. 49 A többiek pedig ezt mondták: "Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse." 50 Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. 51 És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak. 52 A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. 53 Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. 54 Amikor pedig a százados és akik vele őrizték Jézust, látták a földrengést és a történeteket, nagyon megrémültek, és így szóltak: "Bizony, Isten Fia volt ez!" 55 Volt ott sok asszony is, akik távolról figyelték mindezt. Ezek Galileából követték Jézust, és szolgáltak neki. 56 Köztük volt a magdalai Mária és Mária, a Jakab és József anyja, valamint a Zebedeus fiainak anyja.

57 Amikor beesteledett, eljött egy Arimátiából való gazdag ember, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak. 58 Ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Erre Pilátus megparancsolta, hogy adják ki neki. 59 József elvitte a testet, tiszta gyolcsba göngyölte, 60 és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír bejáratához egy nagy követ hengerített, és eltávozott. 61 Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek.

62 Másnap, a péntekre következő napon, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátusnál, 63 és így szóltak: "Uram, eszünkbe jutott, hogy ez a csaló még életében ezt mondta: Három nap múlva feltámadok! 64 Ezért parancsold meg, hogy őrizték a sírt a harmadik napig, nehogy tanítványai odamenjenek és ellopják őt, aztán azt mondják a népnek: Feltámadt a halottak közül! Ez az utóbbi csalás rosszabb lenne az előzőnél." 65 Pilátus azonban ezt válaszolta: "Van őrségetek, menjetek, őriztessétek ti, ahogyan tudjátok." 66 Erre ők elmentek, lepecsételték a követ, és őrséggel őriztették a sírt.

Mt. 28.

1 Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. 2 És íme, nagy földrengés volt, az ÚR angyala leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ, és leült rá. 3 Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. 4 Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. 5 Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: "Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. 6 Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. 7 És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek!" 8 Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak. 9 És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: "Legyetek üdvözölve!" Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte. 10 Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: "Ne féljetek: menjetek el, adjátok hírül atyámfiaiainak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem."

11 Amikor az asszonyok eltávoztak, íme, néhányan az őrségből bementek a városba, és jelentették a főpapoknak mindazt, ami történt. 12 Azok pedig összegyűltek a vénekkel, és miután határozatot hoztak, sok ezüstpénzt adtak a katonáknak, 13 és így szóltak: "Ezt mondjátok: Tanítványai éjjel odajöttek, és ellopták őt amíg mi aludtunk. 14 És ha a helytartó meghallja ezt, majd mi meggyőzzük, és kimentünk benneteket a bajból." 15 Azok elfogadták a pénzt, és úgy tettek, ahogyan kiiktatták őket. El is terjedt ez a szóbeszéd a zsidók között mind a mai napig.

16 A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. 17 Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket. 18 Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: "Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. 19 Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, 20 tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig."

Márk evangéliuma

Mk. 1.

1 Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete, 2 amint meg van írva Ézsaiás próféta könyvében: "Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat; 3 kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!" 4 Történt pedig, hogy János keresztelt a pusztában, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára. 5 Akkor kiment hozzá Júdea egész vidéke, kimentek a jeruzsálemiek is mind, és - amikor megvallották bűneiket - megkeresztelte őket a Jordán vizében. 6 János ruhája teveszőrből volt, derekán bőrvet viselt, sáskát evett, meg erdei mézet, 7 és ezt hirdette: "Utánam jön, aki erősebb nálam, és én még arra sem vagyok méltó, hogy lehajolva saruja szíját megoldjam. 8 Én vízzel kereszteltelek meg titeket, ő pedig Szentlélekkel fog megkeresztelni."

9 Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názaretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban. 10 És amikor jött ki a vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és leszáll rá a Lélek mint egy galamb; 11 a mennyből pedig hang hallatszott: "Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm."

12 A Lélek pedig azonnal kivitte a pusztába. 13 Negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a Sátán. Vadállatokkal volt együtt, és angyalok szolgáltak neki.

14 Miután Jánost fogságba vetették, elment Jézus Galileába, és így hirdette az Isten evangéliumát: 15 "Betelt az idő, és elközelített már az Isten országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban."

16 Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátta Simont és András, a Simon testvérét, amint hálót vetettek a tengerbe, mivel halászok voltak; 17 és így szólt hozzájuk Jézus: "Jöjjetek utánam, és emberhalászokká teszek benneteket." 18 Erre azok a hálókat otthagya azonnal követték őt. 19 Amikor kissé továbbment, meglátta Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a testvérét, amint a hálóikat rendezgették a hajóban; 20 és azonnal elhívta őket, azok pedig apjukat, Zebedeust a napszámosokkal együtt a hajóban hagyva, elmentek őutána.

21 Ezután elmentek Kapernaumba. Szombaton azonnal a zsinagógába ment, és tanított. 22 Álmélkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, nem pedig úgy, mint az írástudók. 23 Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan lélektől megszállott ember, aki így kiáltott fel: 24 "Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom rólad, ki vagy: az Isten Szentje." 25 Jézus ráparancsolt: "Némulj el, és menj ki belőle!" 26 A tisztátalan lélek pedig megrázta azt az embert, hangosan kiáltott, és kiment belőle. 27 Mindnyájan annyira megdöbbentek, hogy ezt kérdezték egymástól: "Milyen új tanítás ez? Hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is és azok engedelmeskednek neki." 28 És gyorsan elterjedt Jézus híre mindenfelé, Galilea egész környékén.

29 Mindjárt ezután kimentek a zsinagógából, és Jézus elment Jakabbal és Jánossal együtt Simon és András házába. 30 Simon anyósa lázasan feküdt, és mindjárt szóltak felőle Jézusnak, 31 aki odamenve megfogta a kezét, és talpra állította, úgyhogy az asszonyt elhagyta a láz, és szolgált nekik.

32 Estefelé pedig, amikor lement a nap, hozzávittek minden beteget és megszállottat; 33 az egész város összegyűlt az ajtó előtt. 34 Sok, különféle betegségben sínylődött meggyógyított; sok ördögöt is kiűzött, és nem engedte beszélni az ördögöket; azok ugyanis felismerték őt. 35 Nagyon korán, a hajnali szürkületkor felkelt, kiment, elment egy lakatlan helyre, és ott imádkozott. 36 Simon és a vele levők azonban utána siettek, 37 és amikor megtalálták, így szóltak hozzá: "Mindenki téged keres." 38 Ő pedig ezt mondta nekik: "Menjünk máshova, a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdessem az igét, mert

azért jöttem." 39 És elment Galilea-szerte a zsinagógákba, hirdette az igét, és kiűzte az ördögöket.

40 Odament hozzá egy leprás, aki könyörögve és térdre borulva így szólt hozzá: "Ha akarod, meg tudsz tisztítani."

41 Jézus megszánta, kezét kinyújtva megérintette, és így szólt hozzá: "Akarom, tisztulj meg!"

42 És azonnal eltávozott róla a lepra, és megtisztult.

43 Jézus erélyesen rászólva azonnal elküldte, 44 és ezt mondta neki: "Vigyázz, senkinek

semmit el ne mondj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánld fel tisztulásodért, amit Mózes rendelt - bizonyságul nekik!" 45 Az pedig elment, és elkezdte mindenfelé hirdetni és híresztelni az esetet, úgyhogy Jézus nem mehetett többé nyíltan városba, hanem kint, lakatlan helyeken tartózkodott, és oda mentek hozzá mindenfelől.

Mk. 2.

1 Néhány nap múlva ismét elment Kapernaumba, és elterjedt a híre, hogy otthon van. 2 Erre olyan sokan gyűltek össze, hogy még az ajtó előtt sem volt hely; ő pedig hirdette nekik az igét. 3 Oda akartak hozzá menni egy bénával, akit négyen vittek. 4 Mivel a sokaság miatt nem fértek a közelébe, megbontották annak a háznak a tetejét, ahol ő volt, és nyílást vágva leeresztették az ágyat, amelyen a béna feküdt. 5 Jézus pedig látva a hitüket, így szólt a bénához: "Fiam, megbocsáttattak a bűneid." 6 Ott ültek néhányan az írástudók közül, és így tanakodtak szívükben: 7 "Hogyan beszélhet ez így? Istent káromolja! Ki bocsáthat meg bűnöket az egy Istenen kívül?" 8 Jézus lelkében azonnal átlátta, hogy így tanakodnak magukban, és ezt mondta nekik: "Miért tanakodtok így szívetekben? 9 Mi könnyebb: azt mondani a bénának: Megbocsáttattak bűneid! - vagy azt mondani: Kelj fel, fogd az ágyadat és járj!? 10 Azért pedig, hogy megtudjátok: az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani a földön - így szólt a bénához: 11 Noked mondom, kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza!" 12 Az pedig felkelt, azonnal felvette az ágyát, és kiment mindenki szeme láttára; úgyhogy ámulatba estek mind, dicsőítették az Istent, és ezt mondták: "Ilyet még sohasem láttunk!"

13 Azután ismét kiment a tenger mellé, az egész sokaság pedig odament hozzá, és tanította őket. 14 Amikor továbbhaladt, meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedőhelyen ült, és így szólt hozzá: "Kövess engem!" Az pedig felkelt és követte őt. 15 És történt, hogy mikor Lévi házában az asztalnál ült, sok vámszedő és bűnös is odatelepedett Jézus és tanítványai mellé, mivel sokan voltak, és követték őt. 16 Amint a farizeusok közül való írástudók látták, hogy bűnösökkel és vámszedőkkel eszik együtt, szóltak tanítványainak, hogy a vámszedőkkel és bűnösökkel eszik. 17 Amikor ezt Jézus meghallotta, így szólt hozzájuk: "Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket."

18 János tanítványai és a farizeusok tartották a böjtöt. Odamentek Jézushoz, és így szóltak hozzá: "Miért böjtölnek János tanítványai és a farizeusok tanítványai, a te tanítványaid pedig miért nem böjtölnek?" 19 Jézus ezt mondta nekik: "Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek. 20 De eljön az a nap, amikor elvételük tőlük a vőlegény, és akkor azon a napon böjtölni fognak. 21 Senki sem varr foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás kitépne belőle, az új a régiből, és még csúnyább szakadás támadna. 22 És senki sem tölt újbort régi tömlőbe, mert szétrepesztené a bor a tömlőt, s odalenne a bor is, a tömlő is; hanem az újbor új tömlőbe való."

23 És történt, hogy Jézus szombaton gabonaföldeken ment át, és tanítványai útközben tépdésni kezdték a kalászokat. 24 A farizeusok így szóltak hozzá: "Nézd, miért tesznek szombaton olyat, amit nem szabad?" 25 Erre ő ezt kérdezte tőlük: "Sohasem olvastátok, mit tett Dávid, amikor szűkséget szenvedett, ő is, meg azok is, akik vele voltak? 26 Bement az Isten házába Abjatar főpap idején, és megette a szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni másnak, csak a papoknak; és azoknak is adott, akik vele voltak." 27 Majd hozzátette Jézus: "A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért; 28 tehát az Emberfia ura a szombatnak is."

Mk. 3.

1 Ezután ismét a zsinagógába ment. Volt ott egy sorvadtt kezű ember; 2 figyelték Jézust: vajon meggyógyítja-e szombaton, hogy vádat emelhessenek ellene. 3 Ekkor ezt mondta a sorvadtt kezű embernek: "Állj ki középre!" 4 Hozzájuk pedig így szólt: "Szabad-e szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni, életet megmenteni, vagy kioltani?" De azok hallgattak. 5 Ekkor haragosan végignézett rajtuk, és sajnálta őket szívük keménysége miatt; majd így szólt ahhoz az emberhez: "Nyújtsd ki a kezedet!" Erre az kinyújtotta, és meggyógyult a keze. 6 A farizeusok pedig kimenve, a Heródes-pártiakkal együtt azonnal arról tanácskoztak, hogyan végezzenek vele.

7 Jézus pedig tanítványaival együtt elvonult a tenger mellé, ahová nagy sokaság követte Galileából; 8 valamint Júdeából és Jeruzsálemből, sőt Idumeából, a Jordánon túlról, Tírusz és Szidón környékéről is nagy sokaság ment hozzá, amikor hallottak arról, milyen nagy dolgokat visz véghez. 9 Jézus pedig szólt tanítványainak: legyen készen számára egy csónak a sokaság miatt, hogy ne tolongjanak körülötte. 10 Mert sok embert meggyógyított, úgyhogy akinek valami baja volt, megrohanta őt, hogy megérinthesse. 11 A tisztátalan lelkek pedig, amikor látták őt, leborultak előtte, és így kiáltoztak: "Te vagy az Isten Fia!" 12 Ő azonban ezt erélyesen megtiltotta nekik, nehogy felfedjék kilétét.

13 Azután felment a hegyre, és magához hívta, akiket akart; ők pedig odamentek hozzá. 14 Tizenkettőt választott ki arra, hogy vele legyenek, és azután elküldje őket, hogy hirdessék az igét, 15 és hogy a tőle kapott hatalommal kiűzzék az ördögöket. 16 Kiválasztotta tehát a tizenkettőt: Simont, akinek a Péter nevet adta, 17 Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét, akiknek a Boanerges nevet adta, ami azt jelenti, mennydörgés fiai; 18 továbbá Andrást és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot, az Alfeus fiát, Taddeust és Simont, a Kananeust, 19 Júdás Iskáriótest, aki el is árulta őt.

20 Azután hazament, és ismét összegyűlt a sokaság, úgyhogy ők még enni sem tudtak emiatt. 21 Amikor ezt meghallották hozzátartozói, elindultak, hogy elfogják, mivel azt mondták: magán kívül van.

22 Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták, hogy Belzebub van benne, és hogy az ördögök fejedelmének a segítségével úzi ki az ördögöket. 23 Jézus odahívta őket, és példázatokban szólt hozzájuk: "Hogyan úzheti ki a Sátán a Sátánt? 24 Ha egy ország meghasonlik önmagával, nem maradhat meg az az ország; 25 és ha egy háznép hasonlik meg önmagával, az a háznép sem maradhat meg. 26 Ha tehát a Sátán önmaga ellen támadt, és meghasonlott, akkor szintén nem maradhat meg tovább, hanem vége van. 27 Viszont senki sincs, aki egy erős ember házába hatolva el tudná rabolni annak javait, ha csak előbb meg nem kötözi azt az erős embert; akkor kirabolhatja a házát." 28 "Bizony, mondom néktek, minden bűn meg fog bocsáttatni az emberek fiainak, még a káromlások is, bármennyi káromlást szólnak, 29 de ha valaki a Szentlelket káromolja, az nem nyer bocsánatot soha, hanem vétkes marad bűne miatt örökké." 30 Azt terjesztették ugyanis, hogy tisztátalan lélek van benne.

31 Ekkor megérkeztek anyja és testvérei; kint megállva beküldtek hozzá, és hívták őt. 32 Körülötte pedig sokaság ült, és szóltak neki: "Íme, anyád, a fivéridek és nővéridek odakint keresnek téged!" 33 De ő így válaszolt nekik: "Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?" 34 És végignézve a körülötte körben ülőkön, így szólt: "Íme, az én anyám és az én testvéreim. 35 Aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám."

Mk. 4.

1 Ismét tanítani kezdett a tengerparton, és igen nagy sokaság gyülekezett hozzá, ezért hajóba szállva a tengeren tartózkodott; az egész sokaság pedig a tengerparton volt. 2 Sokat tanította őket példázatokban; és ezt mondta nekik tanítás közben: 3 "Halljátok! Íme, kiment a magvető vetni, 4 és történt vetés közben, hogy egyik mag az útfélre esett, de jöttek a madarak, és felkapkodták. 5 Másik meg a sziklás helyre esett, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtott, mert nem volt mélyen a földben; 6 amikor pedig felkelt a nap, megperzselődött, és mivel nem volt gyökere, kiszáradt. 7 Egy másik a tövisek közé esett, de a tövisek megnőttek, megfojtották, és így nem hozott termést. 8 A többi pedig a jó földbe esett, és termést hozott, miután kikelt és szárba szökken, és meghozta egyik a harmincszorosát, másik a hatvanszorosát, sőt némelyik a százszorosát is." 9 Majd hozzátette: "Akinek van füle a hallásra, hallja!" 10 Amikor egyedül maradt, a körülötte levők a tizenkettővel együtt megkérdezték őt a példázatokról. 11 Jézus így szólt hozzájuk: "Nektek megadatott az Isten országának titka, de a kívülvalóknak minden példázatokban adatik; 12 hogy akik néznek, nézzenek ugyan, de ne lássanak, és akik hallanak, halljanak ugyan, de ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és bűneik meg ne bocsáttassanak." 13 Azután így szólt hozzájuk: "Nem értitek ezt a példázatot? Akkor hogyan fogjátok megérteni a többit? 14 A magvető az igét veti. 15 Akik az útfélen vannak: oda hull az ige; de amikor meghallják, azonnal jön a Sátán, és kiragadja a beléjük vetett igét. 16 Akiknél a mag a sziklás talajra hullott: amikor meghallják az igét, azonnal örömmel fogadják, 17 de nem gyökerezik meg bennük, ezért csak ideig való, és ha nyomorúságot vagy üldözést kell szenvedniük az ige miatt, azonnal eltántorodnak. 18 Másoknál a tövisek közé hullott a mag: ezek meghallják az igét, 19 de e világ gondja, a gazdagság csábítása, vagy egyéb dolgok megkívánása megfojtja az igét, úgyhogy ez sem hoz termést. 20 Akiknél a jó földbe hullott a mag: ezek hallgatják az igét, befogadják, és az egyik harmincszoros, a másik hatvanszoros és némelyik százszoros termést hoz." 21 Ezután így szólt hozzájuk: Vajon azért veszik-e elő a lámpást, hogy a véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a lámpatartóba tegyék? 22 Mert nincs semmi rejtett dolog, ami ki ne derülne, és semmi titok, ami napfényre ne jutna. 23 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja!" 24 Ezt is mondta nekik: "Vigyázzatok, hogy mit hallotok! Amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást is adnak. 25 Mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van." 26 Jézus ezt is mondta: "Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember elvetette a magot a földbe, 27 azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, ő pedig nem tudja, hogyan. 28 Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászbán. 29 Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert itt az aratás." 30 Majd így folytatta: "Mihez hasonlítsuk az Isten országát, vagy milyen példázatba foglaljuk? 31 Olyan, mint a mustármag: mikor elvetik a földbe, kisebb minden magnál a földön, 32 miután pedig elvetették, megnő és nagyobb lesz minden veteménynél, és olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az égi madarak." 33 Még sok hasonló példázatban hirdette nekik az igét úgy, amint megérthették. 34 Pélázat nélkül nem is szólt hozzájuk, maguk között azonban tanítványainak megmagyarázott mindent. 35 Ugyanezen a napon, amikor este lett, így szólt hozzájuk: "Menjünk át a túlsó partra." 36 Miután tehát elbocsátották a sokaságot, magukkal vitték őt, úgy, ahogy éppen a hajóban volt; de más hajók is voltak a nyomában. 37 Ekkor nagy szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni. 38 Ő pedig a hajó hátsó részében volt, és a vánkoson aludt. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: "Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?" 39 Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: "Hallgass el, némulj meg!" És elállt a vihar, és nagy csendesség lett.

40 Akkor ezt mondta nekik: "Miért féltetek ennyire? Miért nincs hitetek?" 41 Nagy félelem fogta el őket, és így szóltak egymáshoz: "Ki ez, hogy a szél is, a tenger is engedelmeskedik neki?"

Mk. 5.

1 Azután elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraiak földjére. 2 Amikor kiszállt a hajóból, egyszer csak szembejött vele a sírboltok közül egy tisztátalan lélektől megszállott ember, 3 akinek a sírboltokban volt a lakása, és akit már láncokkal sem tudott megkötözni senki. 4 Mert már sokszor meg volt kötözve bilincsekkel és láncokkal, de szétszaggatta a láncokat, a bilincseket pedig összetörte, úgyhogy senki sem tudta megfékezni. 5 Éjjel-nappal mindig a sírokban és a hegyek között tartózkodott, kiáltozott és kővel vagdosta magát. 6 Amikor távolról meglátta Jézust, odafutott, leborult előtte, 7 és hangosan felkiáltott: "Mi közöm hozzád, Jézus, a magasságos Isten Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne gyötörj engem!" 8 Jézus ugyanis ezt mondta neki: "Menj ki, tisztátalan lélek ebből az emberből!" 9 És megkérdezte tőle: "Mi a neved?" Az így felelt: "Légió a nevem, mert sokan vagyunk." 10 És nagyon kérte, hogy ne űzze el őket arról a vidékről. 11 Ott a hegyoldalon volt egy nagy legelésző disznónyáj, 12 ezért a tisztátalan lelkek azt kérték tőle: "Küldj minket a disznókba, hadd menjünk beléjük!" 13 Megengedte nekik, a tisztátalan lelkek pedig kijöttek, és a disznókba költöztek; mire a nyáj, mintegy kétezer állat, a meredekről a tengerbe rohant, és belefulladt a vízbe. 14 Akik pedig legeltették, elfutottak, és elvitték a hírt a városba és a környező településekre. Erre kijöttek az emberek, hogy lássák, mi történt. 15 Amikor Jézus közelébe értek és látták, hogy a megszállott, akiben a légió volt, felöltözve ül, és eszénél van, félelem fogta el őket. 16 Akik látták, elmondták nekik: hogyan történt a dolog a megszállottal és a disznókkal. 17 Ekkor kérni kezdték Jézust, hogy távozzék el a határukból. 18 Amikor azután beszállt a hajóba, kérlelte őt az előbb még megszállott ember, hogy mellette maradjon. 19 Ő azonban nem engedte meg neki ezt, hanem így szólt hozzá: "Menj haza a tiedhez, és vidd hírül nekik, milyen nagy dolgot tett az Úr veled és hogyan könyörült meg rajtad." 20 Az pedig elment, és hirdetni kezdte a Tízvárosban, hogy milyen nagy jót tett vele Jézus, amin azután mindenki csodálkozott.

21 Amikor Jézus ismét átkelt a hajón a túlsó partra, nagy sokaság sereglett köré, de ő a tenger partján maradt. 22 Ide jött hozzá az egyik zsinagógai előljáró, név szerint Jairus, aki meglátva őt, lába elé borult, 23 és esedezve kérte: "Kislányom halálán van, jöjj, tedd rá a kezed, hogy meggyógyuljon, és életben maradjon." 24 Jézus ekkor elindult vele. A nagy sokaság is követte őt, és tolongott körülötte. 25 Egy asszony pedig, aki tizenkét éve vérfolyásos volt, 26 sok orvostól sokat szenvedett, mindenét ráköltötte, de semmi hasznát sem látta, hanem még rosszabbul lett; 27 amikor meghallotta, amit Jézusról beszéltek, eljött, és a sokaságban hátulról megérintette a ruháját, 28 mert így gondolkodott: "Ha megérintem akár csak a ruháját is, meggyógyulok." 29 És azonnal elapadt a vérzés forrása, és érezte testében, hogy kigyógyul a bajából. 30 Jézus is azonnal észrevette, hogy erő áradt ki belőle, ezért a sokaságban megfordulva így szólt: "Ki érintette meg a ruhámat?" 31 Tanítványai így feleltek: "Látod, hogyan tolong körülötted a sokaság, és azt kérdezed: ki érintett meg engem?" 32 Jézus erre körülnézett, hogy láthassa azt az asszonyt, aki ezt tette. 33 Az asszony pedig, mivel tudta, mi történt vele, félve és remegve jött elő; leborult előtte, és elmondta neki a teljes igazságot. 34 Ő pedig ezt mondta neki: "Leányom, a hited megtartott téged: menj el békességgel, és bajodtól megszabadulva légy egészséges." 35 Még beszélt Jézus, amikor a zsinagógai előljáró házához érkeztek ezt mondták: "Leányod meghalt. Miért fárasztod még a Mestert?" 36 Jézus is meghallotta, amit mondtak, és így szólt a zsinagógai előljáróhoz: "Ne félj, csak higgy!" 37 És senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének. 38 Amikor megérkeztek a zsinagógai előljáró házához, látva a zűrzavart, a hangosan sírókat és jajgatókat, 39 bement, és így szólt hozzájuk: "Miért csináltok ilyen zűrzavart, és miért sírtok? A gyermek nem halt meg, csak alszik." 40 Erre kinevették; de ő mindenkit kiküldve maga mellé vette a gyermek apját, anyját és a vele levőket, bement

oda, ahol a gyermek feküdt. 41 Majd megfogva a gyermek kezét, ezt mondta neki: "Talitha kúmi!" - ami azt jelenti: "Leányka, neked mondom, ébredj fel!" 42 A leányka pedig azonnal felkelt és járkált, mert tizenkét éves volt már. Azok pedig azt sem tudták, hova legyenek a nagy ámulattól. 43 Jézus azonban szigorúan meghagyta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja; aztán szólt, hogy adjanak enni a leánykának.

Mk. 6.

1 Jézus akkor eltávozott onnan, a hazájába ment, és követték a tanítványai is. 2 Amikor azután eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan hallgatták, és álmélkodva így szóltak: "Honnan veszi ezeket, miféle bölcsesség az, amely neki adatott, és miféle csodák ezek, amelyek keze nyomán támadnak? 3 Nemde az ács ez, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? Nem itt élnek-e közöttünk húgai is?" És megbotránkoztak benne. 4 Jézus pedig így szólt hozzájuk: "Nem vetik meg a prófétát másutt, csak a hazájában, a rokonai között és a saját házában." 5 Nem is tudott itt egyetlen csodát sem tenni, azon kívül, hogy néhány beteget - kezét rájuk téve - meggyógyított. 6 Csodálkozott is hitetlenségükön. Majd sorra járta a környező falvakat, és tanított.

7 Ezek után magához hívta a tizenkettőt, és kiküldte őket kettesével. Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek fölött, 8 és meghagyta nekik, hogy semmit se vigyenek az útra egyetlen vándorboton kívül, se kenyeret, se tarisznyát, se pénzt az övükben; 9 saru viszont legyen rajtuk, de ne öltsenek magukra két ruhát. 10 Ezt is mondta nekik: "Ha valahol bementek egy házba, ott maradjatok egészen addig, amíg tovább nem mentek onnan. 11 Ha egy helyen nem fogadnak be titeket, és nem is hallgatnak rátok, akkor kimenve onnan, még a port is verjétek le lábatokról, bizonyosságul ellenük." 12 A tanítványok pedig elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg; 13 sok ördögöt kiűztek, sok beteget megkentek olajjal és meggyógyítottak.

14 Hallott erről Heródes király, mert Jézus neve közismertté vált; és azt beszélték, hogy Keresztelő János támadt fel a halálból, és azért működnek benne a csodatevő erők. 15 Mások meg azt mondták, hogy Illés ő, ismét mások azt beszélték, hogy olyan, mint valamelyik próféta. 16 Amikor tehát Heródes ezt meghallotta, így szólt: "Az a János támadt fel, akit én lefejeztettem." 17 Ez a Heródes fogatta el ugyanis Jánost, és bilincselte meg a börtönben; testvérének, Fülöp feleségének, Heródiásnak kedvéért, mivel feleségül vette őt, 18 és erre János ezt mondta neki: "Nem szabad együtt élned testvéred feleségével." 19 Heródiás ezért megharagudott rá, és szerette volna megöletni. De nem tehetette, 20 mert Heródes félt Jánostól, akiről tudta, hogy igaz és szent ember; ezért védelmébe vette; bár hallgatva őt, gyakran zavarba jött, mégis szívesen hallgatta. 21 Végülis eljött a kedvező alkalom, amikor Heródes a születésnapján lakomát adott főembereinek, vezéreinek és Galilea előkelőinek. 22 Ekkor magának Heródiásnak a leánya ment be táncolni. Megtetszett Heródesnek és a vendégeknek. A király ezt mondta a leánynak: "Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked." 23 Meg is esküdött neki: "Bármit kérsz, megadom neked, akár országom felét is." 24 A leány kiment, és megkérdezte anyjától: "Mit kérjek?" Az pedig ezt válaszolta: "Keresztelő János fejét." 25 A leány erre sietve bement a királyhoz, és azt mondta: "Szeretném, ha rögtön ideadná nekem egy tálon Keresztelő János fejét." 26 Bár a király erre nagyon szomorú lett, mert esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani. 27 Azonnal el is küldte a hóhért, és megparancsolta, hogy hozza el a János fejét. 28 Az elment, lefejezte Jánost a börtönben, elhozta a fejét egy tálon, és átadta a leánynak, a leány pedig odaadta anyjának. 29 Amikor ezt meghallották a tanítványai, eljöttek, elvitték a holttestét, és egy sírboltba helyezték.

30 Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszélték neki mindazt, amit tettek és tanítottak. 31 Ő pedig így szólt hozzájuk: "Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjetek meg egy kissé." Mert olyan sokan voltak, akik odaérkeztek, és akik elindultak, hogy még enni sem volt idejük. 32 Elhajóztak tehát egy lakatlan helyre magukban. 33 De sokan meglátták és felismerték őt, amikor elindultak, ezért minden városból összefutottak oda, és meglázták őket. 34 Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok, és

kezdte őket sok mindenre tanítani. 35 De amikor az idő már későre járt, odamentek hozzá a tanítványai, és ezt mondták neki: "Lakatlan hely ez, és az idő már későre jár. 36 Bocsásd el őket, hogy a környező településekre és falvakba menve ennivalót vegyenek maguknak." 37 Ő azonban így válaszolt nekik: "Ti adjatok nekik enni!" Mire ők ezt mondták neki: "Talán mi menjünk el, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adhassunk nekik?" 38 Jézus azonban megkérdezte tőlük: "Hány kenyerek van? Menjetek, nézzétek meg!" Amikor megnézték, így szóltak: "Öt kenyérünk van, meg két halunk." 39 Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit egy-egy csoportba a zöld fűre. 40 Le is ültek százas és ötvenes csoportokban. 41 Ekkor Jézus vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és megtörte a kenyereket, majd átadta a tanítványoknak, hogy tegyék eléljük; és a két halat is elosztotta mindnyájuknak. 42 Miután mind ettek, és jól is laktak, 43 összeszedték a kenyérdarabokat tizenkét telekosárral; és azt is, ami a halakból maradt. 44 Akik pedig ettek a kenyerekből, ötezen voltak, csak férfiak.

45 Ekkor Jézus azonnal arra kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előre a túlsó partra Bétsaida felé, amíg ő elbocsátja a sokaságot. 46 De miután elbúcsúzott tőlük, felment a hegyre imádkozni. 47 Amikor beesteledett, a hajó a tenger közepén volt, ő pedig a parton egyedül. 48 Amikor meglátta, hogy mennyire küszködnek az evezéssel, mert ellenszelük van, a negyedik éjszakai őrváltás idején a tengeren járva közeledett feléjük, és el akart menni mellettük. 49 Amikor meglátták őt, amint a tengeren jár, azt hitték, hogy kísértet, és felkiáltottak. 50 Mindnyájan látták ugyanis, és megrettentek. Ő azonban azonnal megszólította őket, és ezt mondta nekik: "Bízzatok, én vagyok, ne féljétek!" 51 Ekkor beszállt hozzájuk a hajóba, és elült a szél, ők pedig szerfölött csodálkoztak magukban. 52 Nem okultak a kenyerekből, mert a szívük még kemény volt.

53 Ezek után a túlsó partra átkelve, Genezáretbe érkeztek és kikötöttek. 54 Amikor kiszálltak a hajóból, azonnal felismerték őt, 55 és némelyek befutották az egész környéket; kezdték a betegeket ágyakon oda hordani, ahol hallomásuk szerint éppen tartózkodott. 56 Ahova csak bement, falvakba, városokba vagy településekre, letették a tereken a betegeket, és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék; és akik csak megérintették, meg is gyógyultak.

Mk. 7.

1 Köréje gyűltek a farizeusok és néhányan az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek, 2 és észrevették, hogy némelyik tanítványa tisztátalan, vagyis mosdatlan kézzel étkezik. 3 A farizeusok és általában a zsidók ugyanis addig nem esznek, míg meg nem mosták a kezüket egy maréknyi vízzel, mert ragaszkodnak a vének hagyományaihoz, 4 és amikor hazamennek a piacról, addig nem esznek, míg meg nem mosakodtak. Sok egyéb más is van, amit hagyományként átvettek és őriznek, amilyen például a poharak, korsók, rézedények és fekhelyek megmosása. 5 Megkérdezték tehát tőle a farizeusok és az írástudók: "Miért nem élnek a te tanítványaid a vének hagyományai szerint, és miért étkeznek tisztátalan kézzel?" 6 Ő pedig ezt válaszolta nekik: "Találón prófétált Ézsaiás rólatok, ti képmutatók, amint meg van írva: Ez a nép csak ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem. 7 Hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai. 8 Az Isten parancsolatát elhagyva az emberek hagyományához ragaszkodtok." 9 Ezt is mondta nekik: "Szépen félretesztitek az Isten parancsolatát azért, hogy a helyébe állíthassátok a magatok hagyományait. 10 Mert Mózes ezt mondta: Tiszteld apádat és anyádat, és aki gyalázza apját vagy anyját, halállal bűnhődjék. 11 Ti pedig azt mondjátok: Ha ezt mondja valaki apjának vagy anyjának: korbán, vagyis áldozati ajándék az, amivel megsegíthetnélek, 12 akkor már nem engeditek, hogy bármit tegyen is apjáért vagy anyjáért; 13 és így érvénytelenné tesztitek az Isten igéjét hagyományokkal, amelyet továbbadtatok; de sok más ehhez hasonlót is tesztetek." 14 Ismét odahívta a sokaságot és így szólt hozzájuk: "Hallgassatok rám mindnyájan, és értsétek meg: 15 Nincs semmi, ami kívülről jutva az emberbe tisztátalanná tehetné őt; hanem ami kijön az emberből, az teszi tisztátalanná." 16 ("Ha valakinek van füle a hallásra, hallja!") 17 Amikor azután a sokaságot elhagyva bement a házba, megkérdezték tanítványai a példázatról. 18 Ő pedig így szólt hozzájuk: "Ti is ennyire értetlenek vagytok? Nem értitek, hogy ami kívülről megy be az emberbe, az nem teheti tisztátalanná, 19 mert nem a szívébe megy, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe kerül?" Jézus ezzel tisztának nyilvánított minden ételt, 20 de hozzátette: "Ami az emberből előjön, az teszi tisztátalanná. 21 Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, paráznaságok, lopások, gyilkosságok, 22 házasságtörések, kapzsiságok, gonoszságok; valamint csalás, kicsapongás, irigység, istenkáromlás, gőg, esztelenség. 23 Ezek a gonoszságok mind belülről jönnek; s ezek teszik tisztátalanná az embert."

24 Onnan elindulva elment Tírusz vidékére. Bement egy házba, és azt akarta, hogy senki ne tudja meg ottlétét. De nem maradhatott titokban, 25 mert azonnal tudomást szerzett róla egy asszony, akinek a leányában tisztátalan lélek volt, és miután eljött hozzá, a lábai elé borult. 26 Ez az asszony görög volt, sziroföníciai származású, mégis azt kérte, hogy űzze ki az ördögöt a leányából. 27 Jézus így szólt az asszonyhoz: "Hadd lakjanak jól először a gyermekek, mert nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak." 28 Az pedig ezt válaszolta neki: "Úgy van, Uram, de a kutyák is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból." 29 Erre így szólt hozzá: "Ezért a szóért mondom: menj el, leányodból kiment az ördög." 30 Amikor azután hazaért az asszony, látta, hogy a gyermek az ágyon fekszik, és az ördög már kiment belőle.

31 Jézus ismét elhagyta Tírusz határát, és Szidónon át a Galileai-tenger mellé ment a Tízváros határain keresztül. 32 Ekkor egy dadogó süketet vittek hozzá, és kérték, hogy tegye rá a kezét. 33 Jézus félrevonta őt egymagában a sokaságból, ujját a süket fülébe dugta, majd ujja köpve megérintette a nyelvét; 34 azután az égre tekintve fohászolt, és így szólt hozzá: "Effata, azaz: nyílj meg!" 35 És megnyílt a füle, nyelvének bilincse is azonnal megoldódott, úgyhogy hibátlanul beszélt. 36 Jézus meghagyta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el; de minél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték és 37 szerfölött

álmélkodtak, és ezt mondták: "Mindent helyesen cselekedett: a süketeket is hallóvá teszi,
a némákat is beszélővé."

Mk. 8.

1 Azokban a napokban, amikor ismét igen nagy volt a sokaság és nem volt mit enniük, magához hívta tanítványait, és így szólt hozzájuk: 2 "Szánakozom a sokaságon, mert már három napja vannak velem, és nincs mit enniük; 3 ha pedig éhesen bocsátom őket haza, kidőlnek az úton, mert némelyikük messziről jött." 4 Tanítványai így feleltek: "Miből tudná valaki ezeket kenyérral jóllakadni itt a pusztában?" 5 Megkérdezte tőlük: "Hány kenyereitek van?" Ők ezt válaszolták: "Hét." 6 Ekkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjék le a földre, azután vette a hét kenyeret, hálát adott, megtörte, és tanítványainak adta, hogy tegyék eléjük. Ők pedig a sokaság elé tették. 7 Volt néhány kis haluk is, és miután áldást mondott, szólt, hogy ezeket is tegyék eléjük. 8 Ettek és jóllaktak, azután összeszedték a maradék darabokat hét kosárral, 9 pedig mintegy négyezren voltak. Ezek után elbocsátotta őket, 10 és azonnal hajóba szállva tanítványaival együtt elment Dalmanuta vidékére.

11 Kimentek hozzá a farizeusok, és vitatkozni kezdtek vele: mennyei jelt követeltek tőle, kísértve őt. 12 Jézus lelke mélyéről felsóhajtva így szólt: "Miért kíván jelt ez a nemzedék? Bizony, mondom néktek, nem adatik jel ennek a nemzedéknek." 13 Ezzel otthagya őket, és ismét hajóba szállva elment a túlsó partra. 14 De elfelejtettek kenyeret vinni, és mindössze egy kenyér volt velük a hajóban. 15 Jézus figyelmeztette őket, és így szólt: "Vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok kovászatól és a Heródes kovászatól!" 16 Erre tanakodni kezdtek arról, hogy nincs kenyérük. 17 Amikor ezt Jézus észrevette, így szólt hozzájuk: "Mit tanakodtok azon, hogy nincs kenyereitek? Hát még mindig nem veszitek észre, és nem értitek? Még mindig olyan keményszívűek vagytok? 18 Van szemetek, és mégsem láttok, fületek is van, és mégsem hallotok? Nem is emlékeztek? 19 Amikor az öt kenyeret megtörtem az ötezernek, hány kosarat szedtetek tele kenyérdarabokkal?" Így feleltek: "Tizenkettőt." 20 "És amikor a hét kenyeret törtem meg a négyezernek, hány kosarat szedtetek tele kenyérdarabokkal?" Ezt mondták: "Hetet." 21 Erre Jézus újra megkérdezte: "Még mindig nem értitek?"

22 Amikor Bétsaidába érkeztek, egy vakot vittek hozzá, és kérték, hogy érintse meg. 23 Ő pedig a vakot kézen fogva kivezette a faluból, azután szemére köpve rátette kezét, és megkérdezte: "Látsz-e valamit?" 24 Az felnézett, és így szólt: "Úgy látom az embereket, mintha fákat látnék, amint járkálnak." 25 Aztán Jézus ismét rátette a kezét a szemére, ő pedig körülnézett, és meggyógyult, tisztán látott mindent. 26 Jézus ekkor hazaküldte őt, és azt mondta: "Még a faluba se menj be!"

27 Jézus pedig elindult tanítványaival együtt Cézarea Filippi falvaiba. Útközben megkérdezte tanítványaitól: "Kinek mondanak engem az emberek?" 28 Ők így feleltek: "Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, ismét mások pedig egynek a próféták közül." 29 Jézus tovább kérdezte őket: "Hát ti kinek mondotok engem?" Péter így válaszolt neki: "Te vagy a Krisztus." 30 Jézus ekkor rájuk parancsolt, hogy senkinek ne beszéljenek őrá. 31 És tanítani kezdte őket arra, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, és el kell vettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia. 32 Jézus nyíltan beszélt erről a dolgról. Péter ekkor magához vonva őt meg akarta dorgálni; 33 ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megdorgálta Pétert, és ezt mondta: "Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint."

34 Ekkor magához hívta a sokaságot tanítványaival együtt, és ezt mondta nekik: "Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem. 35 Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti, aki pedig elveszti az életét én értem és az evangéliumért, megmenti azt. 36 Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? 37 Mert mit adhat az ember váltságdíjul lelkéért? 38 Mert ha valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös

nemzedék előtt, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal."

Mk. 9.

1 Azután így szólt hozzájuk: "Bizony, mondom néktek, hogy vannak az itt állók között némelyek, akik nem ízeleik meg a halált addig, amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal."

2 Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, felvitte csak őket külön egy magas hegyre, és szemük láttára elváltozott. 3 Ruhája olyan tündöklő fehérre lett, amilyenre nem tud ruhafestő fehéríteni a földön. 4 És megjelent nekik Illés Mózesrel együtt, és beszélgettek Jézussal. 5 Péter megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: "Mester, jó nekünk itt lennünk, készítsünk ezért három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek." 6 Mert nem tudta, mit mondjon, ugyanis annyira megrettentek. 7 De felhő támadt, amely beárnyékolta őket, és hang hallatszott a felhőből: "Ez az én szeretett Fiam, reá hallgassatok!" 8 És hirtelen, amint körülnéztek, már senki mást nem láttak maguk mellett, csak Jézust egyedül. 9 Amikor jöttek lefelé a hegyről, meghagyta nekik, hogy senkinek el ne mondják, amit láttak, hanem csak akkor, amikor az Emberfia már feltámadt a halottak közül. 10 Meg is jegyezték jól ezt az ígét, de tanakodtak maguk között: mit jelent feltámadni a halottak közül. 11 Ezért megkérdezték tőle: "Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?" 12 Ő pedig így válaszolt: "Illés valóban előbb jön el és helyreállít mindent. Akkor viszont miért van megírva az Emberfiáról, hogy sok szenvedésben és megvetésben lesz része? 13 De mondom nektek, hogy Illés már el is jött, és azt tették vele, amit csak akartak, ahogyan meg van írva róla."

14 Amikor a tanítványok közelébe értek, nagy sokaságot láttak körülöttük, írástudókat is, akik vitatkoztak velük. 15 Amint meglátták Jézust, az egész sokaság nyomban megdöbbsent, és eléje futva köszöntötte őt. 16 Ő pedig megkérdezte tőlük: "Miről vitatkoztok velük?" 17 A sokaságból így felelt neki valaki: "Mester, elhoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van; 18 és amikor ez megragadja, úgy leteperi őt, hogy tajtékszik, fogát csikorgatja, és megmerevedik. Szóltam tanítványaidnak, hogy üzzék ki, de nem tudták." 19 Jézus így válaszolt nekik: "Ő, hitetlen nemzedék, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt elém!" 20 Odavitték hozzá, és amikor meglátta őt a lélek, azonnal megrázta a fiút, úgyhogy az a földre esve fetrengett és tajtékszott. 21 Jézus megkérdezte a fiú apjától: "Mennyi ideje, hogy ő így van?" Mire ő ezt válaszolta: "Gyermekkorától. 22 Sokszor vetette tűzbe is, meg vízbe is, hogy elpusztítsa, de ha valamit lehet tenned, szánj meg minket, és segíts rajtunk!" 23 Jézus ezt mondta neki: "Ha lehet valamit tennem? - Minden lehetséges annak, aki hisz." 24 Erre azonnal felkiáltott a gyermek apja, és így szólt: "Hiszek, segíts a hitetlenségemen!" 25 Amikor meglátta Jézus, hogy összefut a sokaság, ráparancsolt a tisztátalan lélekre ezt mondva neki: "Te néma és süket lélek, megparancsolom neked: menj ki belőle, és ne menj bele többé!" 26 Erre az felkiáltott, erősen megrázta őt, és kiment belőle. A gyermek olyan lett, mint a halott, úgyhogy sokan azt mondták: vége van. 27 Jézus azonban kezét megragadva magához térítette, és az felkelt. 28 Amikor azután Jézus bement egy házba, tanítványai megkérdezték tőle maguk között: "Mi miért nem tudtuk kiűzni?" 29 Ő pedig ezt mondta nekik: "Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csak imádsággal."

30 Onnan elindulva keresztülmentek Galileán, de nem akarta, hogy felismerje őt valaki, 31 mert tanítani akarta tanítványait. Arról beszélt nekik, hogy az Emberfia emberek kezébe adatik, megölik, de miután megölték, három nap múlva feltámad. 32 Ők nem értették ezt a beszédet, de félték őt megkérdezni.

33 Megérkeztek Kapernaumba, és amikor már otthon volt, megkérdezte tőlük: "Miről vitatkoztatok útközben?" 34 Ők azonban hallgattak, mert arról vitatkoztak az úton egymással, hogy ki a legnagyobb? 35 Jézus ekkor leült, odahívta a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: "Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó és mindenki szolgálója." 36 És kézenfogva egy kisgyermeket közéjük állította, átölelte, majd ezt mondta

nekik: 37 "Aki az ilyen kisgyermekek közül egyet is befogad az én nevemért, az engem fogad be; és aki engem befogad, az nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött."

38 János ezt mondta neki: "Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben űz ki ördögöket, és eltiltottuk, mert nem követett minket." 39 Jézus azonban ezt mondta: "Ne tiltsátok el, mert nincsen senki, aki csodát tesz az én nevemben, és ugyanakkor gyalázni tudna engem, 40 mert aki nincs ellenünk, az mellettünk van. 41 Aki inni ad nektek egy pohár vizet az én nevemben, mivel a Krisztuséi vagytok, bizony, mondom néktek, hogy el nem marad a jutalma."

42 "Aki pedig akár csak egyet is megbotránkoztat e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tengerbe dobják." 43 "Ha megbotránkoztat téged az egyik kezed, vágd le, mert jobb, ha csonkán mégy be az életre, mint ha két kézzel mégy a gyehennára, az olthatatlan tűzre, 44 (ahol férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik el.) 45 És ha az egyik lábad botránkoztat meg téged, vágd le; mert jobb, ha sántán mégy be az életre, mintha két lábbal vetnek a gyehennára, 46 (ahol férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik el.) 47 És ha az egyik szemed botránkoztat meg téged, vágd ki, mert jobb, ha fél szemmel mégy be az Isten országába, mint ha két szemmel vetnek a gyehennára, 48 ahol férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik el." 49 "Mert tűzzel sózatik meg mindenki. 50 Jó a só, de ha a só ízetlenné válik, hogyan adjátok vissza az ízét? Legyen bennetek só, és békességben éljeteek egymással."

hogy egyikünk a jobb, a másikunk a bal kezed felől üljön majd dicsőséges uralkodásod idején." 38 Jézus így válaszolt: "Nem tudjátok, mit kértek. Vajon ki tudjátok-e inni azt a poharat, amelyet én kiiszom, és meg tudtok-e keresztelkedni azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?" 39 Mire ők így feleltek neki: "Meg tudjuk tenni." Jézus ekkor ezt mondta nekik: "Azt a poharat, amelyből én iszom, kiisszátok, és azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, 40 de hogy ki üljön jobb vagy bal kezem felől, azt nem az én dolgom megadni, mert azoké lesz az, akiknek elkészítetted." 41 Amikor ezt a tíz tanítvány meghallotta, megharagudott Jakabra és Jánosra. 42 De Jézus odahívta őket, és így szólt hozzájuk: "Tudjátok, hogy azok, akik a népek fejedelmeinek számítanak, uralkodnak rajtuk, és nagyaik hatalmaskodnak rajtuk. 43 De nem így van közöttetek, hanem aki nagyvá akar lenni közöttetek, az legyen szolgátok; 44 és aki első akar lenni közöttetek, az legyen mindenki rabszolgája. 45 Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért."

46 Azután Jerikóba értek, és amikor Jézus tanítványaival és elég nagy sokasággal kifelé ment Jerikóból, egy vak koldus, Bartimeus, a Timeus fia ült az út mellett. 47 Amikor meghallotta, hogy a názereti Jézus az, így kiáltott fel: "Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam!" 48 Többen is rászóltak, hogy hallgasson, ő azonban annál inkább kiáltozott: "Dávid Fia, könyörülj rajtam!" 49 Jézus megállt és ezt mondta: "Hívjátok ide!" Odahívták a vakot ezekkel a szavakkal: "Bízzál! Kelj fel! Hív téged!" 50 Ő pedig ledobta felsőruháját, felugrott, és odament Jézushoz. 51 Jézus megkérdezte tőle: "Mit kívánsz, mit tegyek veled?" A vak ezt mondta: "Mester, hogy újra lássak." 52 Jézus ekkor így szólt hozzá: "Menj el, a hited megtartott téged." És azonnal újra látott, és követte őt az úton.

Mk. 11.

1 Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, Bétfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél, elküldött tanítványai közül kettőt, 2 és így szólt hozzájuk: "Menjetek az előttek levő faluba, és mindjárt, amint beértek, találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen még nem ült soha senki: oldjátok el, és hozzátok ide. 3 Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért teszitek ezt? - mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rá, de azonnal vissza is küldi." 4 El is mentek, meg is találták a szamárcsikót az ajtó elé kötve kinn az utcán, és eloldották. 5 Az ott álldogálók közül néhányan megkérdezték tőlük: "Miért teszitek ezt, miért oldjátok el a szamárcsikót?" 6 Ők pedig úgy válaszoltak, ahogyan Jézus mondta; és akkor elengedték őket. 7 Elvitték tehát Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, ő pedig felült rá. 8 Sokan felsőruhájukat terítették az útra, mások a mezőn vágott lombos ágakat; 9 akik pedig előtte és utána mentek, ezt kiáltották: "Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében! 10 Áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljövendő országa! Hozsánna a magasságban!" 11 Jézus ekkor bement Jeruzsálemben a templomba; mikor pedig már mindent megnézett, és mivel már későre járt az idő, kiment Betániába a tizenkettővel. 12 Másnap pedig, amikor Betániából elindultak, megéhezett, 13 és messziről meglátva egy zöldellő fügefát, odament, hátha talál rajta valamit. De amikor odaért, semmit sem talált rajta, csak levelet, mert nem volt fügeérés ideje. 14 Jézus megszólalt, és ezt mondta a fának: "Senki ne egyék rólad gyümölcsöt, soha többé." A tanítványai is hallották ezt. 15 Azután Jeruzsálembe értek. Bemenne a templomba, Jézus kezdte kiűzni azokat, akik árusítottak és vásároltak a templomban, felborította a pénzváltók asztalait, a galambárusok székeit, 16 és nem engedte, hogy valaki edényt vigyen át a templomra. 17 Azután így tanította őket: "Nincs-e megírva: Az én házam imádság háza lesz minden nép számára? Ti pedig rablók barlangjává tettétek." 18 Meghallották ezt a főpapok és az írástudók, és keresték a módját, hogyan veszítsék el. Féltek ugyanis tőle, mert tanítása magával ragadta az egész sokaságot. 19 Amikor azután este lett, kimentek a városon kívülre. 20 Korán reggel, amikor elmentek a fügefa mellett, észrevették, hogy az gyökerestől kiszáradt. 21 Péter visszaemlékezve így szólt hozzá: "Mester, nézd: a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt." 22 Jézus így válaszolt nekik: "Higgyetek Istenben! 23 Bizony, mondom néktek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magadat tengerbe! - és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik -, annak meg is adatik az. 24 Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek. 25 És amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket. 26 (Ha pedig ti nem bocsátotok meg, mennyei Atyátok sem bocsátja meg vétkeiteket.)" 27 Ismét bementek Jeruzsálembe. És miközben Jézus körüljárt a templomban, odamentek a főpapok, az írástudók és a vének, 28 és így szóltak hozzá: "Milyen hatalommal cselekszed ezeket, és ki adta neked a hatalmat arra, hogy ilyeneket tegyél?" 29 Jézus így válaszolt nekik: "Én is kérdezek tőletek valamit, feleljetek rá, és megmondom nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket. 30 Vajon a János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Erre válaszoljatok nekem." 31 Azok pedig így tanakodtak maguk között: "Ha azt mondjuk: a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? 32 Vagy talán mondjuk azt: emberektől?" De féltek a sokaságtól, mert Jánosról mindenki azt tartotta, hogy valóban próféta volt. 33 Ezért így feleltek Jézusnak: "Nem tudjuk." Jézus erre így szólt hozzájuk: "Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket."

Mk. 12.

1 Jézus ekkor példázatokban kezdett szólni hozzájuk: "Egy ember szőlőt ültetett, körülkerítette, borsajtót ásott, és őrtornyot épített. Azután bérbe adta munkásoknak, és idegenbe távozott. 2 Majd amikor eljött az ideje, elküldött a munkásokhoz egy szolgát, hogy megkapja a részét a szőlő terméséből. 3 De azok megfogták a szolgát, megverték, és elküldték üres kézzel. 4 Ismét elküldött hozzájuk egy másik szolgát, ezt meg fejbe verték, és meggyalázták. 5 Újból küldött egy szolgát; ezt megölték, azután sok más szolgát is, akik közül némelyeket megvertek, másokat megöltek. 6 Egyvalakije volt még, a szeretett fia. Utoljára őt küldte el hozzájuk, mert így szólt: Fiamat meg fogják becsülni. 7 A munkások azonban ezt mondták maguk között: Ez az örökös, gyertek, öljük meg, és mienk lesz az örökség! 8 Megragadták, megölték, és kidobták a szőlőn kívülre. 9 Mit tesz hát majd a szőlő ura? Eljön, és elveszíti a munkásokat, azután másoknak adja a szőlőt. 10 Ezt az írást sem olvastátok: Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő; 11 az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben?" 12 Ekkor szerették volna elfogni őt, de féltek a sokaságtól. Rájöttek ugyanis, hogy róluk mondta a példázatot. Ezért otthagyták őt, és elmentek.

13 Elküldtek hozzá a farizeusok és a Heródes-pártiak közül néhányat, hogy szóval csalják tőrbe. 14 Odamentek tehát, és így szóltak hozzá: "Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és nem tartasz senkitől, mert nem veszed figyelembe az emberek tekintélyét, hanem az igazsághoz ragaszkodva tanítod az Isten útját. Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem? Fizessük-e, vagy ne fizessük?" 15 Ő pedig ismerte képmutatásukat, ezt mondta nekik: "Mit kísértetek engem? Hozzatok nekem egy dénárt, hogy megnézzem." 16 Hoztak egyet, és akkor Jézus megkérdezte: "Kié ez a kép és ez a felirat?" Ők pedig így feleltek: "A császáré." 17 Ekkor Jézus ezt mondta nekik: "Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené." És igen elcsodálóztak rajta.

18 Ezután szaduceusok is jöttek hozzá, akik azt mondják, hogy nincs feltámadás, és ezt kérdezték tőle: 19 "Mester, Mózes előírta nekünk, hogyha valakinek a testvére meghal, és asszonyt hagy hátra, de nem hagy gyermeket, akkor a testvére vegye el az asszonyt, és támasszon utódot az ő testvérének. 20 Volt hét testvér. Az első megnősült, és amikor meghalt, nem hagyott utódot. 21 A második is elvette az asszonyt, és meghalt úgy, hogy ő sem hagyott utódot. Ugyanígy történt a harmadikkal is, 22 és a hét közül egy sem hagyott utódot. Végül meghalt az asszony is. 23 A feltámadáskor, amikor majd ezek feltámadnak, melyiké lesz az asszony? Mert mind a hétnek a felesége volt." 24 Jézus ezt mondta nekik: "Vajon nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát? 25 Mert az emberek, amikor már feltámadtak a halálból, nem nőülnek, férjhez sem mennek, hanem olyanok, mint az angyalok a mennyekben. 26 Arról pedig, hogy feltámadnak a halottak, vajon nem olvastátok Mózes könyvében, hogy mit mondott neki Isten a csipkebokornál: Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákób Istene? 27 Az Isten nem a holtak Istene, hanem az élőké. Ti tehát nagyon tévelyegtek."

28 Ekkor odament az írástudók közül egy, aki hallotta őket vitázni, és mivel tudta, hogy Jézus jól megfelelt nekik, megkérdezte tőle: "Melyik a legfőbb az összes parancsolat közül?" 29 Jézus így válaszolt: "A legfőbb ez: Halljad, Izráel, az Úr, a mi Istenünk, egy Úr, 30 és szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. 31 A második ez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincsen más, ezeknél nagyobb parancsolat." 32 Az írástudó ezt mondta neki: "Jól van, Mester, helyesen mondtad, hogy egy Isten van, és rajta kívül nincsen más; 33 és ha szeretjük őt teljes szívünkkel, teljes elménkkel és teljes erőnkkel, és ha szeretjük felebarátunkat, mint magunkat, sokkal több az minden égő és véres áldozatnál." 34 Jézus pedig, amikor látta, hogy értelmesen felelt, ezt mondta neki: "Nem vagy messze az Isten országától." És többé senki sem merte őt megkérdezni.

35 Amikor Jézus a templomban tanított, ezt a kérdést vetette fel: "Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus a Dávid Fia? 36 Maga Dávid mondta ezt a Szentlélek által: Így szólt az Úr az én uramhoz: Ülj a jobb kezem felől, amíg lábad alá nem vetem ellenségeidet. 37 Ha tehát maga Dávid mondja őt Urának, akkor hogyan lehet a Fia?" A nagy sokaság szívesen hallgatta őt.

38 Tanítás közben így szólt Jézus: "Őrizkedjete az írástudóktól, akik szeretnek hosszú köntösben járni, és szeretik, ha köszöntik őket a tereken, 39 szeretnek a főhelyeken ülni a zsinagógákban és az asztalfőn a lakomákon; 40 felemésztik az özvegyek házát, és színlelésből hosszan imádkoznak: ezekre vár a legsúlyosabb ítélet."

41 Amikor Jézus leült a templomi persellyel szemben, nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele, 42 egy szegény özvegyasszony pedig odamelve beledobott két fillért, azaz egy krajcárt. 43 Jézus odahívta tanítványait, és ezt mondta nekik: "Bizony, mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. 44 Mert mindannyian fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije csak volt, az egész vagyonát."

Mk. 13.

1 Amikor Jézus kifelé ment a templomból, egyik tanítványa így szólt hozzá: "Mester, nézd, mekkora kövek és mekkora épületek!" 2 Jézus ezt mondta neki: "Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának."

3 Amikor azután az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András: 4 "Mondd meg nekünk, mikor lesz ez, és mi lesz annak a jele, amikor mindez beteljesedik?" 5 Jézus pedig így kezdett beszélni hozzájuk: "Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket. 6 Sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! - és sokakat megtévesztenek. 7 Amikor pedig háborúk zaját vagy háborúk hírért halljátok, meg ne rémüljete! Ennek meg kell lennie, de ez még nem a vég. 8 Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, többféle földrengések és éhínségek lesznek: a vajúdas kínjainak a kezdete mindezt!" 9 "Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert bíróságoknak adnak át titeket, zsinagógákban vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak énért, bizonyosságul nektek. 10 Előbb azonban minden nép között hirdetni kell az evangéliumot. 11 Amikor pedig elhurcolnak és átadnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy mit mondjatok, hanem ami megadatik nektek abban az órában, azt mondjátok, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek. 12 Akkor testvér a testvérét, apa a gyermekét adja majd halálra, gyermekek támadnak szüleik ellen, és vesztüket okozzák, 13 és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért; de aki mindvégig kitart, az üdvözü." 14 "Amikor pedig meglátjátok a "pusztító utálatosságot" ott állni, ahol nem volna szabad - aki olvassa, értse meg! - akkor akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, 15 aki a ház tetején van, ne szálljon le, és ne menjen be, hogy kihozzon valamit a házból, 16 és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy a ruháját elhozza. 17 Jaj a terhes és a szoptató anyáknak azokban a napokban! 18 Imádkozzatok, hogy ne télen legyen ez, 19 mert azokban a napokban olyan nyomorúság lesz, amilyen az Isten által teremtett világ kezdete óta egészen mostanáig nem volt, és nem is lesz; 20 és ha az Úr nem rövidítené meg azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen halandó sem; a választottakért azonban, akiket Ő kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat." 21 "Ha valaki akkor ezt mondja nektek: Nézd, itt a Krisztus! - vagy: Nézd, ott van! Ne higgyétek! 22 Mert hamis krisztusok és hamis próféták jelennek majd meg, jeleket és csodákat tesznek, hogy ha lehet, megtévesszék a választottakat. 23 Ti azonban vigyázzatok: előre megmondtam nektek mindent!" 24 "Azokban a napokban pedig, ama nyomorúság után, a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, 25 a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóerői megrendülnek. 26 És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel; 27 és akkor elküldi az angyalokat, és összegyűjti választottait a világ négy tájáról, a föld sarkától az ég sarkáig." 28 "Tanuljátok meg a fügefáról vett példázatot: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 29 Így ti is, amikor meglátjátok, hogy ezek történnek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt. 30 Bizony, mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindez végbe nem megy. 31 Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el." 32 "Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki sem tudja, sem az angyalok az égből, sem a Fiú, hanem csak az Atya. 33 Vigyázzatok, legyetek ébren, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő! 34 Ahogy az idegenbe készülő ember, amikor elhagyta házáat, átadta szolgáinak a hatalmat, és kiadta mindenkinek a maga munkáját, az ajtóőrnek is megparancsolta, hogy vigyázzon. 35 Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mikor jön meg a ház ura; lehet este vagy éjfélkor, kakasszókor vagy reggel: 36 nehogy, amikor hirtelen megjön, alva találjon benneteket! 37 Amit pedig nektek mondom, azt mindenkinek mondom: Vigyázzatok!"

Mk. 14.

1 Két nap múlva volt a páska és a kovásztalan kenyerek ünnepe; a főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan fogják el, és öljék meg őt csellet; 2 mert ezt mondták: "Ne az ünnepen, hogy zavargás ne legyen a nép körében."

3 Amikor Betániában a leprás Simon házában volt, és asztalhoz telepedett, odament egy asszony, akinél valódi és drága nárduskenet volt egy alabástrom tartóban: ezt az alabástrom tartót feltörte, és ráöntötte a kenetet Jézus fejére. 4 Egyesek bosszankodtak magukban: "Mire való a kenetnek ez a pazarlása? 5 Hiszen el lehetett volna ezt adni több, mint háromszáz dénárért, és a pénzt a szegényeknek szétosztani." És megharagudtak az asszonyra, 6 de Jézus ezt mondta: "Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem, 7 mert a szegények mindig veletek vannak, és amikor csak akartok, jót tehettek velük, én azonban nem leszek mindig veletek. 8 Megtette, ami tőle telt: előre megkenete a testemet a temetésre. 9 Bizony, mondom néktek, hogy az egész világon bárhol hirdetik majd az evangéliumot; amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére."

10 Ekkor Júdás Iskáriótes, egy a tizenkettő közül, elment a főpapokhoz, hogy elárulja őt nekik. 11 Amikor azok ezt meghallották, megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig kereste a módját, hogyan árulhatná el Jézust egy megfelelő pillanatban. 12 A kovásztalan kenyerek első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták áldozni, így szóltak hozzá tanítványai: "Hol akarod megenni a húsvéti vacsorát, hol készítsük el?" 13 Jézus elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik: "Menjetek a városba, és ott szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt, 14 és ahova bemegy, mondjátok meg a házigazdának, hogy a Mester ezt üzeni: Hol van a szállásom, ahol tanítványaimmal együtt megehetem a húsvéti vacsorát? 15 Ő majd mutat nektek egy nagy emeleti termet berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk a vacsorát." 16 Elindultak tehát a tanítványok, és bementek a városba; itt mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát. 17 Amikor beesteledett, odament a tizenkettővel; 18 és amikor asztalhoz telepedtek és ettek, ezt mondta Jézus: "Bizony, mondom néktek, közületek egy, aki együtt eszik velem, el fog árulni engem." 19 Erre elszomorodtak, és egyik a másik után kezdte tőle kérdezni: "Talán én?" 20 Mire ő ezt mondta nekik: "Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt mártogat a tálba. 21 Mert az Emberfia elmegy ugyan, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik." 22 És amikor ettek, vette a kenyeret, ádást mondott, és megtörte, odaadta nekik, és ezt mondta: "Vegyétek, ez az én testem." 23 Azután vette a poharat, hálát adott, odaadta nekik, ittak belőle mindnyájan, 24 és ezt mondta nekik: "Ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik. 25 Bizony, mondom néktek, hogy nem iszom többé a szőlőtő terméséből addig a napig, amikor újat iszom az Isten országában."

26 Miután elénekelték a zsoltárokat, kimentek az Olajfák hegyére. 27 És akkor így szólt hozzájuk Jézus: "Mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok. 28 De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába." 29 Péter ezt mondta neki: "Ha mindenki meg is botránkozik, én akkor sem." 30 Jézus így szólt hozzá: "Bizony, mondom néked: te még ma, ezen az éjszakán, mielőtt kétszer megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem." 31 Ő azonban annál inkább mondta: "Ha meg kell is halnom veled, akkor sem tagadlak meg." Ugyanígy beszéltek a többiek is. 32 Ekkor arra a helyre értek, amelynek neve Gecsemáné, és így szólt tanítványaihoz: "Üljetek le itt, amíg imádkozom." 33 Maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, azután rettegni és gyötrődni kezdett, 34 majd így szólt hozzájuk: "Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok." 35 Egy kissé tovább ment, a földre borult és imádkozott, hogy ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra. 36 És így szólt: "Abbá, Atyám! Minden lehetséges neked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne úgy legyen, ahogy

én akarom, hanem amint te." 37 Amikor visszament, alva találta őket, és így szólt Péterhez: "Simon, alszol? Nem voltál képes egyetlen órát virrasztani? 38 Virrasszatok és imádkoztatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlenségre." 39 Újra elment, és ugyanazokkal a szavakkal imádkozott. 40 Amikor visszatért, ismét alva találta őket, mert szemük elnehezült; és nem tudták, mit feleljenek neki. 41 Harmadszor is visszatért, és így szólt hozzájuk: "Aludjatok tovább és pihenjete! Elég! Eljött az óra! Íme, átadatik az Emberfia a bűnösök kezébe. 42 Ébredjete, menjünk! Íme, közel van, aki engem elárul."

43 Még beszélt, amikor egyszer csak megjelent Júdás, egy a tizenkettő közül, és kardokkal, botokkal felszerelt sokaság jött vele a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől. 44 Az árulója ezt az ismertető jelet adta meg nekik: "Akit megcsókolok, az lesz ő: fogjátok el, és vigyéte be biztos kísérettel." 45 Amikor odaért, azonnal hozzálépett, és így szólt: "Mester!" - és megcsókolta. 46 Azok pedig rátették kezüket, és elfogták. 47 Egyvalaki az ott állók közül kirántotta a kardját, lecsapott a főpap szolgájára, és levágta a fülét. 48 Ekkor megszólalt Jézus, és ezt mondta nekik: "Úgy vonultatok ki ellenem, mint valami rabló ellen, kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok. 49 Veletek voltam mindennap a templomban, amikor tanítottam, és nem fogtatok el. Az Írásoknak azonban be kell teljesedniük." 50 Ekkor mindnyájan elhagyták őt és elfutottak. 51 De követte őt egy ifjú, aki csak egy inget viselt meztelen testén: őt is elfogták, 52 de ő az ingét otthagya meztelenül elmenekült.

53 Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek a főpapok, a vének és az írástudók is mind. 54 Péter távolról követte őt, be egészen a főpap palotájának udvarába, és ott ült a szolgálakkal, melegedett a tűznél. 55 A főpapok pedig az egész nagytanáccsal együtt bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák; de nem találtak. 56 Sokan tettek ugyan ellene hamis tanúvallomást, a vallomások azonban nem egyeztek. 57 Ekkor előálltak néhányan, és ezt a hamis vallomást tették ellene: 58 "Mi hallottuk, amikor ezt mondta: Én lerombolom a kézzel alkotott templomot, és három nap alatt mást építek, olyat, amit nem emberi kéz alkotott." 59 De vallomásuk így sem egyezett. 60 A főpap ekkor középre állt, és megkérdezte Jézustól: "Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?" 61 Ő azonban hallgatott, és nem válaszolt semmit. Ismét megkérdezte őt a főpap, és így szólt hozzá: "Te vagy a Krisztus, az Áldottnak Fia?" 62 Jézus ezt mondta: "Én vagyok, és meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül, és eljön az ég felhőiben." 63 A főpap erre megszaggatta a ruháit, és így szólt: "Mi szükségünk van még tanúkra? 64 Hallottátok az istenkáromlást. Mi a ti véleményetek erről?" Azok pedig együttesen kimondták az ítéletet, hogy méltó a halálra. 65 Akkor némelyek elkezdték őt köpdösni, arcát betakarni és ütlegelni őt, és ezt mondták neki: "Most prófétálj!" A szolgálak is arcul verték őt.

66 Amikor Péter lenn volt az udvaron, arra ment a főpap egyik szolgálóleánya. 67 Meglátta Pétert, amint melegedett, ránézett, és így szólt: "Te is a názareti Jézussal voltál." 68 Ő azonban tagadta, és ezt mondta: "Nem tudom, nem is értem, mit beszélsz." És kiment az előcsarnokba. A kakas pedig megszólalt. 69 A szolgálóleány ismét meglátta őt, és újra mondta az ott állóknak: "Ez közülük való." 70 De ő ismét tagadta. Egy kis idő múlva viszont az ott állók mondták Péternek: "Bizony, közülük való vagy, hiszen Galileából való vagy te is." 71 Ekkor ő elkezdett átkozódni és esküdni: "Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek." 72 És nyomban megszólalt a kakas másodszor is. Péternek ekkor eszébe jutott, amit Jézus mondott neki: "Mielőtt a kakas kétszer megszólal, háromszor tagadsz meg engem." És sírásra fakadt.

Mk. 15.

1 Korán reggel haladéktalanul határozatot hoztak a főpapok a vénekkel, az írástudókkal és az egész nagytanáccsal együtt. Azután Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak. 2 Pilátus pedig megkérdezte tőle: "Te vagy a zsidók királya?" Ő így válaszolt neki: "Te mondod." 3 A főpapok hevesen vádolták őt. 4 Pilátus ismét megkérdezte tőle: "Nem felelsz semmit? Nézd, mennyire vádolnak!" 5 Jézus pedig többé semmit sem válaszolt, úgyhogy Pilátus nagyon elcsodálkozott.

6 Ünnepenként el szokott bocsátani nekik egy foglyot, akit ők kívántak. 7 Barabbás is fogságban volt azokkal a lázadókkal együtt, akik a lázadás idején gyilkosságot követtek el. 8 A sokaság tehát felmenve Pilátus elé, kérte tőle azt, amit mindig megtett nekik. 9 Ő pedig megkérdezte tőlük: "Akarjátok, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?" - 10 mert tudta, hogy irigységből szolgáltatták ki Jézust a főpapok. 11 A főpapok azonban felbujtották a sokaságot, hogy inkább Barabbás elbocsátását követeljék. 12 Pilátus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: "Mit tegyek akkor azzal, akit a zsidók királyának mondotok?" 13 Azok ismét felkiáltottak: "Feszítsd meg!" 14 Pilátus megkérdezte tőlük: "De mi rosszat tett?" Azok pedig még hangosabban kiáltották: "Feszítsd meg!" 15 Pilátus eleget akart tenni a sokaság kívánságának, és szabadon bocsátotta nekik Barabbást; Jézust pedig miután megostoroztatta, kiszolgáltatta, hogy megfeszítsék.

16 A katonák elvitték őt a palota belsejébe, a helytartóságra, és összehívták az egész csapatot. 17 Felöltöztették bíborba, tövisből font koronát tettek a fejére, 18 és elkezdték köszönteni: "Üdvözlég, zsidók királya!" 19 Nádszállal verték a fejét, leköpdösték, és térdhajtással hódoltak előtte.

20 Miután kigúnyolták, levették róla a bíborruhát, felöltöztették saját ruhájába, és kivitték, hogy megfeszítsék őt. 21 Kényszerítettek egy arra menő embert, cirénei Simont, Alexander és Rufusz apját, aki a mezőről jött, hogy vigye a keresztet. 22 Elvitték őt a Golgota nevű helyre, ami ezt jelenti: Koponya-hely, 23 és mirhás bort adtak neki; de ő nem fogadta el. 24 Ekkor keresztre feszítették, és megosztottak a ruháin, sorsot vetve, hogy ki mit kapjon. 25 Kilenc óra volt, amikor megfeszítették. 26 Felirat is volt a kereszten az ellene emelt vádról, amely így szólt: A ZSIDÓK KIRÁLYA. 27 Vele együtt feszítettek keresztre két rablót, egyet jobb, egyet pedig bal keze felől. 28 (És így teljesedett be az Írás, amely ezt mondja: "És bűnösök közé számlálták.") 29 Az arra járók fejüket csóválva káromolták, és ezt mondták: "Nosza te, aki lerombolod a templomot, és felépíted három nap alatt, 30 mentsd meg magadat, szállj le a keresztről!" 31 Hasonlóan csúfolódtak a főpapok is maguk között az írástudókkal együtt, és így szóltak: "Másokat megmentett, de magát nem tudja megmenteni. 32 A Krisztus, az Izrael királya, szálljon le a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk." Azok is gyalázták, akik vele együtt voltak megfeszítve.

33 Amikor tizenkét óra lett, sötétség támadt az egész földön három óráig. 34 Három órákor Jézus hangosan felkiáltott: "Elói, elói, lámá sabaktáni!" - ami ezt jelenti: "Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?" 35 Néhányan az ott állók közül, akik meghallották, így szóltak: "Nézd, Illést hívja." 36 Valaki elfutott, megtöltött egy szivacsot ecettel, nádszállra tűzte, inni adott neki, és így szólt: "Lássuk csak, eljön-e Illés, hogy levegye?" 37 Jézus azonban hangosan felkiáltva kilehelte lelkét. 38 Ekkor a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt. 39 Amikor a százados, aki vele szemben állt, látta, hogy így lehelte ki lelkét, ezt mondta: "Bizony, ez az ember Isten Fia volt!" 40 Voltak ott asszonyok is, akik távolról figyelték; köztük a magdalai Mária, továbbá Mária, a kis Jakab és József anyja, valamint Salómé, 41 akik követték őt, és szolgáltak neki, amikor Galileában volt, és sok más asszony is, akik vele mentek fel Jeruzsálembe.

42 Amikor beesteledett, mivel az előkészület napja, vagyis szombat előtti nap volt, 43 eljött arimátiai József, a nagytanács tekintélyes tagja, aki maga is várta az Isten országát; bátran bement Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. 44 Pilátus csodálkozott azon, hogy már

meghalt, ezért hívatta a századost, és megkérdezte tőle, hogy meghalt-e már. 45 Amikor ezt megtudta a századostól, kiadatta a holttestet Józsefnek. 46 Ő pedig gyolcsot vásárolt, levette őt, begöngyölte a gyolcsba, elhelyezte egy sziklába vágott sírboltba, és követ hengerített a sírbolt bejárata elé. 47 A magdalai Mária és Mária, a József anyja pedig figyelte, hova helyezték őt.

Mk. 16.

1 Amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja, valamint Salomé illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék Jézus testét. 2 A hét első napján, korán reggel, napkeltekor, elmentek a sírbolthoz, 3 és erről beszéltek egymás között: "Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról?" 4 Ekkor felnéztek, és látták, hogy a kő el van hengerítve. Pedig az igen nagy volt. 5 És amikor bementek a sírboltba, látták, hogy egy fehér ruhába öltözött ifjú ül jobb felől, és megrettentek. 6 De az így szólt hozzájuk: "Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették. 7 De menjete el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy elöttete megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek." 8 Ekkor kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert remegés és döbbenet fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.

9 (A hét első napján, korán reggel, miután feltámadt, először a magdalai Máriának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki. 10 Ő elment, és megvitte a hírt követőinek, akik gyászoltak és sírtak. 11 Amikor ezek meghallották, hogy ő él, és hogy Mária látta, nem hitték el. 12 Ezután más alakban jelent meg közülük kettőnek útközben, amikor vidékre mentek. 13 Ezek is elmentek, és megvitték a hírt a többieknek, de nekik sem hittek. 14 Végül pedig megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és szemükre vetette hitelenségüket, keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt. 15 Ezután így szólt hozzájuk: "Menjete el szerte az egész világba, hirdesséte az evangéliumot minden teremtménynek. 16 Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözü, aki pedig nem hisz, elkárhozik. 17 Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, 18 kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak."

19 Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbára ült. 20 Azok pedig elmentek, hirdették az ígét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel.)

Lukács evangéliuma

Lk. 1.

1 Miután sokan vállalkoztak már arra, hogy tudósítsanak bennünket a közöttünk beteljesedett eseményekről úgy, 2 amint reánk hagyták azok, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az igének: 3 magam is jónak láttam, hogy miután eleitől kezdve mindennek pontosan utánajártam, sorjában megírom azokat neked, nagyrabecsült Teofilus, 4 hogy azokról a dolgokról, amelyekről tanítást kaptál, megtudd a kétségtelen valóságot.

5 Heródesnek, Júdea királyának idejében élt egy pap, név szerint Zakariás, az Abijá csoportjából; felesége pedig Áron leányai közül való volt, és a neve Erzsébet. 6 Igazak voltak mindketten az Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr minden parancsolata és rendelése szerint. 7 Nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten előrehaladott korúak voltak. 8 Történt pedig egyszer, hogy amikor csoportjának beosztása szerint papi szolgálatot végzett az Isten előtt, 9 a papi szolgálat szokott módja szerint, sorsolással őt jelölték ki arra, hogy bemessen az Úr templomába, és bemutassa a füstölőáldozatot. 10 A nép egész sokasága pedig kint imádkozott a füstölőáldozat órájában. 11 Ekkor megjelent neki az ÚR angyala, és megállt a füstölőáldozati oltár mellett jobb felől. 12 Zakariás amikor ezt meglátta, megrettent, és félelem szállta meg. 13 De az angyal így szólt hozzá:

"Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és Jánosnak fogod őt nevezni.

14 Örülni fogsz, boldog leszel, és sokan örülnek majd az ő születésének,

15 mert nagy lesz ő az Úr előtt; bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel,

16 Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz,

17 és őelőtte jár az Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez, és az engedetleneket az igazak lelkületére térítse, hogy felkészült népet állítson az Úr elé."

18 Zakariás így szólt az angyalhoz: "Miből tudom meg ezt? Hiszen én már öreg ember vagyok, feleségem is előrehaladott korú." 19 Az angyal pedig így válaszolt: "Én Gábrriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Elküldött engem, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt. 20 De íme, amiért nem hittél szavaimnak, amelyek pedig be fognak teljesedni a maguk idejében, most megnémulsz, és egészen addig nem tudsz megszólalni, amíg mindezek végbe nem mennek."

21 A nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy késik a templomban. 22 Amikor mégis kijött, nem tudott velük beszélni. Ebből rájöttek, hogy látomást látott a templomban. Ő pedig csak integetett nekik, de néma maradt. 23 Amikor leteltek papi szolgálatának napjai, hazament. 24 E napok után fogant felesége, Erzsébet, aztán elrejtőzött öt hónapra, majd így szólt: 25 "Ezt tette velem az Úr azokban a napokban, amikor rám tekintett, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt."

26 A hatodik hónapban pedig elküldte Isten Gábrriel angyalt Galilea egyik városába, Názáretbe, 27 egy szűzhez, aki a Dávid házából származó férfinak, Józsefnek volt a jegyese. A szűznek pedig Mária volt a neve. 28 Az angyal belépve hozzá így szólt:

"Üdvözlégy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van!" 29 Mária megdöbbszent ezekre a szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés. 30 Az angyal ezt mondta neki:

"Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél!

31 Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak.

32 Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának mondják majd; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját,

33 ő pedig uralkodik a Jákób házán örökké, és uralkodásának nem lesz vége."

34 Mária megkérdezte az angyalt: "Hogyan lehetséges ez, mikor én férfit nem ismerek?"
35 Az angyal így válaszolt neki: "A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának. 36 Íme, a te rokonod, Erzsébet is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapjában van az, akit meddőnek mondanak, 37 mert az Istennek semmi sem lehetetlen." 38 Ekkor így szólt Mária: "Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!" S ekkor eltávozott tőle az angyal.

39 Azokban a napokban útra kelt Mária, és sietve elment a hegyvidékre, Júda egyik városába. 40 Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. 41 Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult a magzat a méhében. Megtelt Erzsébet Szentlélekkel, 42 és hangos szóval kiáltotta: "Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse! 43 Hogyan is lehetséges ez, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám? 44 Mert íme, amint felfogta fülem köszöntésed hangját, ujjongva mozdult meg a magzat méhemben. 45 Boldog, aki hitt, mert beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki."

46 Mária pedig ezt mondta: "Magasztalja lelkem az Urat,
47 és az én lelkem ujjong Isten, az én Megtartóm előtt,
48 mert rátekintett szolgálóleánya megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék,
49 mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve,
50 irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt félőkön.
51 Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottakat.
52 Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel.
53 Éhezőket látott el javakkal, és bővelkedőket küldött el üres kézzel.
54 Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékezzék irgalmáról,
55 amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának mindörökké."
56 Mária Erzsébettel maradt három hónapig, azután visszatért otthonába.
57 Amikor pedig eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült. 58 Meghallották a szomszédai és rokonai, hogy milyen nagy irgalmat tanúsított iránta az Úr, és együtt örültek vele. 59 A nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket, és apja nevéből Zakariásnak akarták nevezni. 60 Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: "Nem, hanem János legyen a neve." 61 Mire ezt mondták neki: "De hiszen senki sincs a te rokonságodban, akit így hívnának." 62 Ekkor intettek az apjának, hogy minek akarja neveztetni. 63 Ő táblát kért, és ezt írta rá: "János a neve." Erre mindenki elcsodálkozott. 64 És egyszerre csak megnyílt Zakariás szája, megoldódott a nyelve, beszélni kezdett, és áldotta az Istent. 65 Félelem szállta meg a körülöttük lakókat, és Júdea egész hegyvidékén beszéltek minderről. 66 Akik meghallották, szívükbe vésték, és így szóltak: "Vajon mi lesz ebből a gyermekből?" Az Úr keze pedig valóban vele volt.

67 Apja, Zakariás, megtelt Szentlélekkel, és így profétált:
68 "Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki.
69 Erős üdvözítőt támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából,
70 ahogyan kijelentette azt szent profétái által örök időktől fogva:
71 hogy megszabadít ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket;
72 hogy irgalmasan cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzék szent szövetségéről,
73 arról az esküről, amellyel megesküdtök atyáinknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk,
74 hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki,
75 szentségben és igazságban ölelőtte életünk minden napján.
76 Te pedig, kisgyermek, a Magasságos profétája leszel, mert az Úr előtt jársz, hogy előkészítsd az ő útjait,

77 hogy megtanítsd népét az üdvösség ismeretére, bűneik bocsánata által,
78 Istenünk könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő fény a
magasságból;

79 hogy világítson azoknak, akik sötétségben s a halál árnyékában lakoznak, hogy
ráigazítsa lábunkat a békeesség útjára."

80 A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben, és a pusztában élt egészen
addig a napig, amelyen szolgálatba lépett Izráelben.

Lk. 2.

1 Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. 2 Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. 3 Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. 4 Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, 5 hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. 6 És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, 7 és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. 8 Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. 9 És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. 10 Az angyal pedig ezt mondta nekik: "Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: 11 Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. 12 A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban." 13 És hirtelen menyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: 14 "Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát." 15 Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: "Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr." 16 Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet, és a jászolban fekvő kisgyermeket. 17 Amikor meglátták, elmondták azt az üzenetet, amelyet erről a kisgyermekről kaptak, 18 és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. 19 Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében. 20 A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.

21 Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant. 22 Amikor leteltek a tisztulásnak a Mózes törvényében megszabott napjai, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, 23 amint meg van írva az Úr törvényében, hogy "minden elsőszülött fiúmagzat az Úrnak szenteltessék;" 24 és hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében foglalt rendelkezés szerint: "egy pár gerlicét vagy két galambfiókát." 25 Íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izráel vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta. 26 Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. 27 A Lélek indítására elment a templomba, és amikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy eleget tegyenek a törvény előírásainak, 28 akkor karjába vette, áldotta az Istent, és ezt mondta: 29 "Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, 30 mert meglátták szemeim üdvösségedet, 31 amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára, 32 hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izráelnek." 33 Apja és anyja csodálkoztak a róla mondottakon, 34 Simeon pedig megáldotta őket, és ezt mondta anyjának, Máriának: "Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak, 35 - a te lelkedet is éles kard járja majd át -, hogy nyilvánvalóvá legyen sok szív gondolata." 36 Volt ott egy prófétanő is, Anna, Fánuel leánya, Áser törzséből. Nagyon előrehaladott korú volt; csak hét évig élt férjével hajadonkora után, 37 és már nyolcvannégy éve özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal. 38 Abban az órában ő is odaállt, hálát adott az Istennek, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Jeruzsálem megváltását. 39 Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai Názaretbe. 40 A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta. 41 Szülei évenként

elmentek Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. 42 Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. 43 Miután pedig elteltek az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre. 44 Mivel azt hitték, hogy az útitársaik körében van, elmentek egy napi járóföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. 45 De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább. 46 Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, 47 és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein. 48 Amikor szülei meglátták, megdöbbenek, anyja pedig így szól hozzá: "Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én nagy bánattal kerestünk téged." 49 Mire ő így válaszolt: "Miért kerestetek engem? Nem tudátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?" 50 Ők azonban a nekik adott választ nem értették. 51 Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében, 52 Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Lk. 3.

1 Tibérius császár uralkodásának tizenötödik évében, amikor Júdea helytartója Poncius Pilátus volt, Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitisz tartományának negyedes fejedelme Heródes testvére, Fülöp, Abiléné negyedes fejedelme pedig Lűszániász volt, 2 Annás és Kajafás főpapok idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában. 3 Ő elindult és hirdette a Jordán egész környékén a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, 4 ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében: "Kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit: 5 minden szakadékot töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: 6 és meglátja minden halandó az Isten szabadítását." 7 A sokaságnak tehát, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelje, ezt mondta: "Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljétek az eljövendő harag elől? 8 Teremjétek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjétek azt mondogatni magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak. 9 A fejsze pedig ott van már a fák gyökerén: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik, és tűzre vették." 10 A sokaság pedig megkérdezte tőle: "Akkor hát mit tegyünk?" 11 János így válaszolt nekik: "Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék." 12 Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdezték tőle: "Mester, mit tegyünk?" 13 Nekik ezt mondta: "Semmivel se hajtsatok be többet, mint amennyi meg van szabva." 14 Megkérdezték tőle a katonák is: "Mi pedig mit tegyünk?" Nekik viszont ezt felelte: "Senkit ne bántalmazzatok, meg ne zsaroljatok, és elégedjétek meg a zsoldotokkal." 15 Mivel a nép reménykedve várakozott, és szívében egyre azt fontolgatta Jánosról, hogy vajon nem ő-e a Krisztus, 16 János így válaszolt mindenkinek: "Én ugyan vízzel keresztellek titeket, de eljön az, aki erősebb nálam, és én még arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam: Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket, 17 kezében szórólapát lesz, és megtisztítja szőrűjét: a gabonát csűrűbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel." 18 Sok másra is buzdította őket, és hirdette az evangéliumot a népnek. 19 Amikor pedig megintette Heródes negyedes fejedelmet a testvére feleségéért, Heródiásért, és minden gonosz tettéért, Heródes 20 mindezt még azzal tetézte, hogy börtönbe csukatta Jánost. 21 Történt, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedése után Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég, 22 leszállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló testi alakban, és hang hallatszott a mennyből: "Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm." 23 Jézus mintegy harminc esztendő volt, amikor elkezdte működését. Köztudomás szerint József fia volt, ez pedig Élié; 24 ez Mattáté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannájé, ez Józsefé, 25 ez Mattatiásé, ez Ámósé, ez Náhumé, ez Heszlié, ez Naggaié, 26 ez Mahaté, ez Mattatiásé, ez Simeié, ez Jószeké, ez Jódáé; 27 ez Jóhánáné, ez Résáé, ez Zerubbábelé, ez Sealtielé, ez Nérié, 28 ez Melkié, ez Addié, ez Kószámé, ez Elmadámé, ez Éré; 29 ez Jézusé, ez Eliézeré, ez Jórimé, ez Mattáté, ez Lévié, 30 ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez Jónámé, ez Eljákimé; 31 ez Meleáé, ez Mennáé, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, 32 ez Isaié, ez Óbédé, ez Bóázé, ez Szalmóné, ez Nahsóné, 33 ez Aminádábé, ez Adminé, ez Arnié, ez Heszróné, ez Fáreszé, ez Júdáé; 34 ez Jákóbé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Táréé, ez Náhóré, 35 ez Szerugé, ez Reué, ez Pelegé, ez Héberé, ez Selahé, 36 ez Kénáné, ez Arpaksádé, ez Sémé, ez Nóéé, ez Lámeké; 37 ez Metusélahé, ez Hénóké, ez Járedé, ez Mahalalélé, ez Kénáné, 38 ez Enósé, ez Sété, ez Ádámé; ez pedig az Istené.

Lk. 4.

1 Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában tartózkodott 2 negyven napon át, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de amikor azok elmúltak, megéhezett. 3 Ekkor az ördög így szólt hozzá: "Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré." 4 Jézus így válaszolt neki: "Meg van írva, hogy nemcsak kenyérral él az ember." 5 Ezután felvitte az ördög, megmutatta neki egy szempillantás alatt a földkerekség minden országát, 6 és ezt mondta neki: "Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. 7 Ha tehát leborulsz előttem, tied lesz mindez." 8 Jézus így válaszolt neki: "Meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj." 9 Ezután elvitte őt Jeruzsálembe, a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: "Ha Isten Fia vagy, vedd le magadat innen, 10 mert meg van írva: Angyalainak megparancsolta, hogy őrizzenek téged; 11 és tenyerükön hordoznak, hogy meg ne üsd lábadat a kőben." 12 Jézus így válaszolt neki: "Megmondatott: Ne kísérsd az Urat, a te Istenedet." 13 Amikor az ördög elvégzett minden kísértést, eltávozott tőle egy időre. 14 Jézus a Lélek erejével visszatért Galileába, és elterjedt a híre az egész környéken. 15 Tanított a zsinagógákban, és dicsőítette mindenki. 16 Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint bement szombat napján a zsinagógába, és felállt felolvasni. 17 Odanyújtották neki Ézsaiás próféta könyvét, ő pedig kinyitotta a könyvet, és megkereste azt a helyet, ahol ez van megírva: 18 "Az ÚR Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, 19 és hirdessek az Úr kedves esztendejét." 20 Ekkor összegöngyölítve a könyvtekercset, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában mindenkinek a szeme rajta fűgött; 21 ő pedig szólani kezdett hozzájuk: "Ma teljesedett be ez az írás fületek hallatára." 22 Mindnyájan egyetértettek vele, majd elcsodálózkodtak azon, hogy a kegyelem ígéit hirdeti, és azt kérdezték: "Nemde a József fia ez?" 23 Ő pedig így szólt hozzájuk: "Biztosan azt a közmondást mondjátok rám: Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiről hallottuk, hogy megtörtént Kapernaumban, tedd meg itt is, a saját hazádban." 24 Majd így folytatta: "Bizony, mondom néktek, hogy egyetlen próféta sem kedves a maga hazájában. 25 Igazán mondom néktek, hogy sok özvegyasszony élt Izráelben Illés napjaiban, amikor bezárult az ég három esztendőre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett azon az egész vidéken, 26 de egyikükhöz sem küldetett Illés, csak a Szidónhoz tartozó Sareptába egy özvegyasszonyhoz. 27 Sok leprás volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de egyikük sem tisztult meg, csak a szír Naamán." 28 Amikor ezt hallották, a zsinagógában mindenki megtelt haraggal, 29 felkeltek, kiűzték őt a városból, és elvitték annak a hegynek a szakadékáig, amelyen városuk épült, hogy letaszítsák; 30 de Jézus átment köztük, és eltávozott. 31 Jézus lement Kapernaumba, Galilea egyik városába, és tanította őket szombaton; 32 ők pedig álmélkodtak tanításán, mert szavának hatalma volt. 33 A zsinagógában volt egy tisztátalan, ördögi lélektől megszállott ember, aki hangosan felkiáltott: 34 "Ah, mi közünk hozzád Názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy, az Isten Szentje!" 35 Jézus azonban ráparancsolt: "Némulj el, és menj ki belőle!" Erre az ördög odavetette őt közéjük, kiment belőle, de semmi kárt nem tett benne. 36 Ekkor rémület fogta el mindnyájukat, és így szóltak egymáshoz: "Milyen beszéd ez? Hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek!" 37 És elterjedt a híre mindenütt a környéken.

38 A zsinagógából eltávozva elment Simon házába. Simon anyósát pedig magas láz gyötörte, és szóltak az érdekében Jézusnak. 39 Jézus ekkor fölébe hajolva ráparancsolt a lázra, mire a láz elhagyta az asszonyt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik. 40 Napnyugtakor mindenki hozzávitte a különféle bajokban szenvedő betegét; ő pedig mindegyikükre rátette a kezét, és meggyógyította őket. 41 Ördögök is kimentek sok emberből, és ezt kiáltozták: "Te vagy az Isten Fia!" De rájuk parancsolt, és nem engedte őket beszélni, mert tudták, hogy ő a Krisztus. 42 Napkeltekor pedig elindult, és kiment egy lakatlan helyre. De a sokaság megkereste őt, odamentek hozzá, és tartóztatták, hogy ne menjen el tőlük. 43 Ő azonban ezt mondta nekik: "A többi városban is hirdetnem kell az Isten országának evangéliumát, mert ezért küldettem." 44 És hirdette az igét Júdea zsinagógáiban.

Lk. 5.

1 Amikor egyszer a sokaság hozzá tódult, és hallgatta az Isten igéjét, ő a Genezáret-tó partján állt. 2 Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálóikat mosták. 3 Ekkor beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és a hajóból tanította a sokaságot. 4 Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: "Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!" 5 Simon így felelt: "Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat." 6 S amikor ezt megtették, olyan nagy tömeg halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálóik; 7 ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek. 8 Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: "Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!" 9 A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és azokat, akik vele voltak és segítettek; 10 de ugyanígy Jakabot és Jánost, a Zebedeus fiait is, akik társai voltak Simonnak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: "Ne félj, ezen túl emberhalász leszel!" 11 Erre kivonták a hajókat a partra, és mindent otthagya követték őt.

12 Amikor Jézus az egyik városban járt, egy leprával borított ember meglátva őt, arcra borult, és kérte: "Uram, ha akarod, meg tudsz tisztítani engem." 13 Erre Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és így szólt: "Akarom, tisztulj meg!" És azonnal letisztult róla a lepra. 14 Ő pedig megparancsolta neki: "Senkinek ne mondd el ezt, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánlj fel áldozatot megtisztulásodért, ahogyan Mózes elrendelte, bizonyosságul nekik." 15 De a híre annál jobban terjedt, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy hallgassák, és meggyógyítsa őket betegségeikből. 16 Ő azonban visszavonult a pusztába, és imádkozott.

17 Amikor az egyik napon tanított, és ott ültek a farizeusok és törvénytudók, akik Galilea és Júdea különböző falvaiból, továbbá Jeruzsálemből jöttek, az Úr ereje gyógyításra indította őt. 18 És íme, férfiak ágyon hoztak egy béna embert, és igyekeztek bevinni és letenni eléje. 19 Mivel a sokaság miatt nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át eresztették le ágyastól Jézus elé a középére. 20 Ő pedig látva hitüket, így szólt: "Ember, megbocsáttattam a te bűneid." 21 Erre az írástudók és a farizeusok elkezdtek tanakodni: "Kicsoda ez, aki így káromolja az Istent? Ki bocsáthat meg bűnöket az egy Istenen kívül?" 22 Jézus átlátta gondolataikat, és így válaszolt nekik: "Miről tanakodtok szívetekben? 23 Mi könnyebb: ezt mondani: Megbocsáttattam a te bűneid, - vagy pedig ezt mondani: Kelj fel és járj? 24 Azért pedig, hogy megtudjátok: van hatalma az Emberfiának bűnöket megbocsátani a földön: Neked mondom, - így szólt a bénához, - kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza!" 25 Ez pedig szemük láttára azonnal felkelt; fogta ágyát, amelyen feküdt, és Istent dicsőítve hazament. 26 Ámulat fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, merteltek félelemmel, és ezt mondták: "Hihetetlen dolgokat láttunk ma!"

27 Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült. Így szólt hozzá: "Kövess engem!" 28 Az otthagyt mindent, felkelt, és követte őt. 29 Lévi nagy vendégséget készített neki a házában, és nagy sokaság volt ott, vámszedők és mások, akik velük együtt telepedtek asztalhoz. 30 A farizeusok és a közülük való írástudók pedig zúgolódtak, és ezt mondták tanítványainak: "Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?" 31 Jézus így válaszolt nekik: "Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. 32 Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre."

33 Ők pedig ezt mondták neki: "János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, ugyanígy a farizeusok tanítványai is; a tieid pedig esznek és isznak." 34 Erre Jézus így

válaszolt: "Rávehetnétek-e a násznépet, hogy böjtöljön, amíg velük van a vőlegény? 35 De jönnek majd napok, amikor elvételük tőlük a vőlegény, akkor azokban a napokban böjtölni fognak." 36 Mondott nekik egy példázatot is: "Senki sem tép ki foltot új ruhából, hogy régi ruhára varrja, mert így az újat is eltépné; és nem is illene a régihez az új ruhából való folt. 37 Senki sem tölt új bort régi tömlőbe, mert az új bor szétrepesztené a tömlőt, és elfolyna, sőt a tömlő is tönkremenne. 38 Hanem az új bort új tömlőbe kell tölteni. 39 Aki pedig óbort ivott, az nem akar újat, mert ezt mondja: Az óbor a jó."

Lk. 6.

1 Egy szombaton gabonaföldeken ment át, és tanítványai kalászkokat tépdestek, tenyerük között morzsolták és ették. 2 A farizeusok közül némelyek megkérdezték: "Miért tesztek olyat, amit szombaton nem szabad?" 3 Jézus így válaszolt nekik: "Vajon azt sem olvastátok, amit Dávid tett, amikor megéhezett ő is, meg azok is, akik vele voltak? 4 Bement az Úr házába, elvette a szent kenyereket, és megette, sőt azoknak is adott, akik vele voltak; pedig a kenyeret nem lett volna szabad megenni, csak a papoknak." 5 És kijelentette nekik: "Az Emberfia ura a szombatnak."

6 Egy másik szombaton bement a zsinagógába, és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze sorvadott. 7 Az írástudók és a farizeusok figyelték Jézust: gyógyít-e szombaton; hogy ily módon találjanak valamit, amivel vádolhatják. 8 Ő azonban, ismerve gondolataikat, ezt mondta a sorvadott kezű embernek: "Kelj fel, és állj a közepre!" Az felkelt és odaállt. 9 Jézus pedig így szólt hozzájuk: "Megkérdezem tőletek: szabad-e szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni, életet menteni vagy kioltani?" 10 És végignéve mindnyájukon így szólt a beteghez: "Nyújtsd ki a kezedet!" Ő kinyújtotta, és meggyógyult a keze. 11 Azokat pedig esztelen indulat szállta meg, és arról beszéltek egymás között, hogy mit tegyenek Jézussal.

12 Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és Istenhez imádkozva virrasztotta át az éjszakát. 13 Amikor megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, akiket apostoloknak is nevezett: 14 Simont, akit Péternek nevezett el, Andrást, a testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant, 15 Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát és Simont, akit Zélótának neveztek, 16 Júdást, a Jakab fiát, és Júdás Iskárióttest, aki árulóvá lett.

17 Azután lement velük, megállt egy sík helyen, vele együtt tanítványainak nagy sokasága és nagy néptömeg egész Júdeából, Jeruzsálemből, a Tenger-mellékéről, Tíruszból és Szidónból. Azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyuljanak betegségeikből. 18 Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak. 19 Az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított.

20 Ő pedig tanítványaira nézett, és így szólt: "Boldogok vagytok, szegények, mert tiétek az Isten országa.

21 Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert majd megelégtettek. Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok.

22 Boldogok vagytok, amikor gyűlölnék titeket az emberek, és amikor kiközösítenek, gyaláznak benneteket, és kitörlik neveteket mint gonosz nevet, az Emberfiáért.

23 Örüljete azon a napon, és ujjongjatek! Íme, nagy a ti jutalmatok a mennyben, mert ugyanezt tették atyáik a prófétákkal."

24 "De jaj nektek, gazdagok, mert megkaptátok vigasztalástokat!

25 Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni fogtok! Jaj, akik most nevettek, mert gyászolni és sírni fogtok!

26 Jaj, amikor jót mondókat minden ember, mert ugyanezt tették atyáik a hamis prófétákkal!"

27 "Nektek azonban, akik hallgattok engem, ezt mondom: szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket; 28 áldjátok azokat, akik átkoznak, és imádkozzatek azokért, akik bántalmaznak titeket. 29 Aki arcul üt, annak tartsd oda a másik arcodat is, és aki elveszi felsőruhádát, attól alsóruhádát se tagadd meg. 30 Mindenkinek, aki kér tőled, adj, és attól, aki elveszi a tiedet, ne követeld vissza. 31 És amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük." 32 "Ha azokat szeretik, akik szeretnek titeket, mi a jutalmatok? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik. 33 És ha azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, mi a jutalmatok? Hiszen a bűnösök is ugyanezt teszik. 34 És ha azoknak adtok kölcsönt,

akiktől reméletek, hogy visszakapjátok, mi a jutalmatok? Bűnösök is adnak kölcsönt bűnösöknek, hogy visszakapják azt, ami jár nekik. 35 Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót, és adjatok kölcsön, semmit sem várva érte: nagy lesz akkor a jutalmatok, és a Magasságos fiai lesztek, mert ő jóságos a hálátlanok és gonoszok iránt. 36 Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas."

37 "Ne ítéljétek, és nem ítéltettek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsáttatik. 38 Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek." 39 Példázatot is mondott nekik: "A vak vezetheti-e a világtalant? Nem esnek-e mind a ketten verembe? 40 A tanítvány nem feljebb való mesterénél; aki pedig teljesen felkészült, az lesz olyan, mint a mestere. 41 Miért nézed a szálkát atyádfia szemében, a saját szemedben pedig nem veszed észre a gerendát? 42 Hogyan mondhatod atyádfiának: Atyámfia, hadd vegyem ki szemedből a szálkát! - mikor a saját szemedben nem látod a gerendát? Képmutató, előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, és akkor jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd a szálkát atyádfia szeméből."

43 "Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem, és viszont nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem. 44 Mert minden fát a gyümölcséről lehet megismerni. Hiszen túskebokorról nem szednek fügét, csipkebokorról sem szüretelnek szőlőt. 45 A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. 46 Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek, amit mondok?"

47 "Aki hozzám jön, hallja beszédeimet, és azok szerint cselekszik: megmutatom nektek, kihez hasonló. 48 Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leásott, mélyre hatolt, és a kősziklára alapozott: amikor árvíz jött, beleütközött az áradat abba a házba, de nem tudta megingatni, mert jól volt megépítve. 49 Aki pedig hallotta beszédeimet, de nem azok szerint cselekedett, az hasonló ahhoz az emberhez, aki alap nélkül a földre építette a házát: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott az a ház, és teljesen elpusztult."

Lk. 7.

1 Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, bement Kapernaumba. 2 Egy századosnak volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott. 3 Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kérte: jöjjön el, és mentse meg a szolgáját. 4 Amikor odaértek Jézushoz, sürgetve kérték: "Méltó arra, hogy megtedd ezt neki, 5 mert szereti népünket, ő építtette a zsinagógát is nekünk." 6 Jézus erre elindult velük. Amikor pedig már nem volt messze a háztól, a százados eléje küldte barátait, és ezt üzenté neki: "Uram, ne fáradj, mert nem vagyok méltó arra, hogy a hajlékomba jöjj. 7 De magamat sem tartottam méltónak arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj, és meggyógyul a szolgám. 8 Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Ha szólok ennek: Menj el, elmegy; és a másoknak: Jöjj ide, idejön; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt, megteszi." 9 Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott rajta, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz: "Mondom nektek, Izráelben sem találtam ekkora hitet." 10 Mire a küldöttek visszatértek a házba, a szolgát egészségesen találták.

11 Ezután elment egy Nain nevű városba, és vele mentek tanítványai nagy sokasággal együtt. 12 Amikor közeledett a város kapujához, íme, halottat hoztak kifelé, egy özvegyasszony egyetlen fiát, és a városból nagy sokaság követte. 13 Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: "Ne sírj!" 14 Azután odalépett, és megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak, ő pedig így szólt: "Ifjú, neked mondom, kelj fel!" 15 Erre felült a halott, és elkezdett beszélni; Jézus pedig átadta az anyjának. 16 Félelem fogta el mindnyájukat, dicsőítették az Istent, és ezt mondták: "Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét." 17 Ez a hír elterjedt róla az egész Júdeában és az egész környéken.

18 Mindezt hírül vitték Jánosnak a tanítványai. Ő pedig magához hívatott tanítványai közül kettőt, 19 és elküldte őket az Úrhoz ezzel a kérdéssel: "Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" 20 Amikor odaértek hozzá ezek a férfiak, ezt mondták: "Keresztelő János küldött minket hozzád ezzel a kérdéssel: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" 21 Jézus abban az órában sok embert meggyógyított különféle betegségekből és bajokból, megszabadított gonosz lelkektől, és sok vaknak adta vissza a látását. 22 Ezért így válaszolt nekik: "Menjete el, vigyétek hírül Jánosnak, amit láttatok és hallottatok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek az evangélium hirdettetik, 23 és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem." 24 Amikor János követei elmentek, elkezdett beszélni a sokaságnak Jánosról: "Miért mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat látni? 25 Ugyan miért mentetek ki? Puha ruhákba öltözött embert látni? Hiszen, akik pompás öltözetben és bőségben élnek, azok a királyi palotákban vannak. 26 Akkor miért mentetek ki? Prófétát látni? Azt láttatok, sőt - mondom nektek - prófétánál is nagyobbat! 27 Ő az, akiről meg van írva: Íme, elküldöm követemet előtted, aki elkészíti neked az utat. 28 Mondom nektek, hogy asszonytól születettek közül nincs senki nagyobb Jánosnál, de aki a legkisebb az Isten országában, nagyobb nála." 29 Miután meghallgatta őt az egész nép, még a vámszedők is igazat adtak Istennek azzal, hogy megkeresztelkedtek a János keresztségével, 30 a farizeusok és a törvénytudók azonban elvetették Isten akaratát, és nem keresztelkedtek meg általa. 31 "Kihez hasonlítsam tehát e nemzedék tagjait? Kihez is hasonlók? 32 Hasonlók azokhoz a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és azt kiáltják egymásnak: Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót énekeltünk, és nem sírtatok. 33 Mert eljött Keresztelő János, aki nem eszik kenyeret, nem iszik bort, és azt mondjátok: ördög van benne. 34 Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és részeges ember, vámszedők és bűnösök barátja. 35 De minden gyermekében igazolódott az ő bölcsessége."

36 Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék vele. Be is ment a farizeus házába, és asztalhoz telepedett. 37 Egy bűnös asszony pedig, aki abban a városban élt, megtudta, hogy asztalhoz telepedett a farizeus házában, kenetet hozott egy alabástromtartóban. 38 Megállt mögötte a lábánál sírva, és könnyeivel kezdte öntözni a lábát, és hajával törölte meg; csókolgatta a lábát, és megkenete kenettel. 39 Amikor pedig látta ezt az a farizeus, aki meghívta őt, ezt mondta magában: "Ha ő volna ama próféta, tudná, ki ez, és tudná, hogy ez az asszony, aki hozzáér: bűnös." 40 Ekkor megszólalt Jézus, és ezt mondta neki: "Simon, van valami mondanivalóm neked." Ő pedig így szólt: "Mester, mondd!" 41 Erre ezt mondta Jézus: "Egy hitelezőnek volt két adósa: az egyik ötszáz dénárral tartozott neki, a másik ötvennel. 42 Mivel nem volt miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Közülük vajon melyikük szereti őt jobban?" 43 Simon így válaszolt: "Úgy gondolom, hogy az, akinek többet engedett el." Ő pedig ezt mondta neki: "Helyesen ítéltél" - 44 és az asszony felé fordulva beszélt tovább Simonhoz: "Látod, ezt az asszonyt? Bejöttem a házába: vizet lábamra nem adtál, ő pedig könnyeivel öntözte lábamat, és hajával törölte meg. 45 Te nem csókolnál meg, ő pedig mióta bejöttem, nem szűnt meg csókolni a lábamat. 46 Te nem kentél meg olajjal a fejemet, ő pedig kenettel kente meg a lábamat. 47 Ezért mondom neked: neki sok bűne bocsáttatott meg, hiszen nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatott meg, kevésbé szeret." 48 Az asszonynak pedig ezt mondta: "Megbocsáttattak a te bűneid." 49 Az asztalnál ülők erre kezdték kérdegetni egymás között: "Kicsoda ez, aki a bűnöket is megbocsátja?" 50 Ő pedig így szólt az asszonyhoz: "A te hited megtartott téged, menj el békességgel!"

Lk. 8.

1 Ezután városról városra és faluról falura járt, és hirdette az Isten országának evangéliumát. Vele volt a tizenkettő 2 és néhány asszony, akiket gonosz lelkektől szabadított meg, és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveztek, akiből hét ördög ment ki, 3 Johanna, Kuzának, Heródes egyik főemberének felesége, és Zsuzsánna, de sok más asszony is, akik szolgáltak neki vagyonukból.

4 Amikor nagy sokaság gyűlt össze azok közül is, akik városról városra csatlakoztak hozzá, ezt mondta nekik példázatban: 5 "Kiment a magvető vetni. Vetés közben némelyik mag az útfélre esett, és eltaposták, vagy megették az égi madarak. 6 Némelyik a sziklás földre esett, és amikor kihajtott, elszáradt, mert nem kapott nedvességet. 7 Némelyik a tövises közé esett, és amikor vele együtt felnőttek a tövises is, megfojtották. 8 Némelyik pedig a jó földre esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott." Majd emelt hangon hozzátette: "Akinak van füle a hallásra, hallja!" 9 Ekkor megkérdezték tőle tanítványai, hogy mit jelent ez a példázat. 10 Ő ezt mondta: "Nektek megadatott, hogy értsétek az Isten országa titkait, de a többieknek példázatokban adatik, hogy akik látnak, ne lássanak, és akik hallanak, ne értsenek. 11 A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje. 12 Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja szívéből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek. 13 Akiknél a sziklás földre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elpártolnak. 14 Akiknél a tövises közé esett, azok hallották az igét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják azt, és nem érlelnek termést. 15 Akiknél pedig a jó földre esett, azok igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal."

16 "Aki lámpást gyújt, nem takarja le edénnyel, ágy alá sem rejti, hanem a lámpatartóra teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. 17 Mert nincs olyan rejtett dolog, amely napvilágra ne kerülne, és nincs olyan titok, amely ki ne tudódna, és ismertté ne válna. 18 Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok! Mert akinak van, annak adatik, de akinak nincs, attól az is elvétetik, amiről azt gondolja, hogy az övé."

19 Egyszer elmentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak Jézushoz jutni a sokaság miatt. 20 Ezért tudtára adták neki: "Anyád és testvéreid kint állnak, és látni szeretnének." 21 Ő azonban így válaszolt: "Az én anyám és az én testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják, és megtartják."

22 Történt egy napon, hogy Jézus tanítványaival együtt hajóra szállt, és így szólt hozzájuk: "Menjünk át a tó túlsó partjára!" El is indultak. 23 Közben hajóztak, ő elaludt. Ekkor szélvihar csapott le a tóra, és a hajó kezdett vízzel megtelni, úgyhogy veszélyben forogtak. 24 Ekkor odamentek hozzá, felébresztették, és így szóltak: "Mester, Mester, elveszünk!" Ő pedig felkelt, ráparancsolt a hullámokra, mire azok lecsillapodtak, és csendesség lett. 25 Aztán ezt kérdezte tőlük: "Hol van a ti hitetek?" Ők pedig megrettenve és csodálkozva így szóltak egymáshoz: "Hát ki ez, hogy a szeleknek és a víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?"

26 Azután áthajóztak a gadaraiak földjére, amely Galileával átellenben fekszik. 27 Amikor partra szállt, a város felől szembejött vele egy ember, akiben ördögök voltak. Már régóta nem vett magára ruhát, és nem házban lakott, hanem sírboltokban. 28 Amikor meglátta Jézust, felkiáltott, leborult eléje, és hangosan ezt mondta: "Mi közöm hozzád Jézus, a magasságos Isten Fia? Kérlek, ne gyötörj engem!" 29 Jézus megparancsolta ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki ebből az emberből. Mivel az régóta tartotta megszállva, láncokkal és bilincsekkel kötözték meg, úgy őrizték, de ő elszaggatta a kötelékeket, a gonosz lélek meg a pusztába hajtotta. 30 Jézus erre megkérdezte tőle: "Mi a neved?" Az így felelt: "Légió!" - mert sok ördög költözött bele. 31 Ezek nagyon kérték őt, ne parancsolja őket vissza az alvilágba. 32 Ott a hegyen legelészett egy nagy disznónyáj;

azt kérték tehát a gonosz lelkek, engedje meg, hogy azokba mehessenek. Ő pedig megengedte nekik. 33 Kijöttek hát az ördögök az emberből, és belementek a disznókba. Ekkor a nyáj a meredekről a tóba rohant, és belefulladt. 34 A pásztorok a történetek láttára elfutottak, és hírül vitték ezt a városba és a falvakba. 35 Az emberek erre kijöttek, hogy lássák, mi történt. Amikor odaértek Jézushoz, és ott találták azt az embert, akiből kimentek az ördögök, amint felöltözve és ép elmével ül Jézus lábánál, megrettentek. 36 Akik látták, elbeszéltek nekik, hogyan szabadult meg a megszállott. 37 Ekkor Gadara vidékének egész népe kérte őt, hogy távozzon közülük, mert nagy félelem lett úrrá rajtuk. Jézus ekkor hajóra szállt, és visszatért. 38 Az az ember pedig, akiből kimentek az ördögök, arra kérte, hogy vele maradhasson. De Jézus elküldte, ezt mondván neki: 39 "Térj haza, és beszéld el, mit tett veled az Isten." Ő pedig elment, és hirdette az egész városban, hogy milyen nagy jót tett vele Jézus.

40 Amikor Jézus visszatért, a sokaság örömmel fogadta, mert mindnyájan várták őt. 41 Ekkor egy Jairus nevű ember jött hozzá, aki a zsinagóga előjárója volt; és Jézus lába elé borulva kérte, hogy jöjjön el a házába, 42 mivel egyetlen leánya, aki mintegy tizenkét éves volt, halálán van. Menet közben a sokaság minden oldalról szorongatta. 43 Ekkor egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásos volt (és minden vagyonát az orvosokra költötte), de senki sem tudta meggyógyítani, 44 odament, hozzáférkezve megérintette a ruhája szegélyét, és azonnal elállt a vérfolyása. 45 Jézus ekkor ezt kérdezte: "Ki érintett engem?" Amikor mindnyájan tagadták, Péter így válaszolt: "Mester, a sokaság szorongat és tolong körülöttem!" 46 De Jézus ezt mondta: "Valaki érintett engem, mert észrevettem, hogy erő áradt ki belőlem." 47 Mikor az asszony látta, hogy nem maradhat észrevétlen, remegve előjött, eléje borult, és elbeszélte az egész nép előtt, hogy miért érintette meg őt, és hogy miként gyógyult meg azonnal. 48 Jézus pedig ezt mondta neki: "Leányom, hited megtartott téged, menj el békességgel!" 49 Még beszélt, amikor jött valaki a zsinagógai előjáró házatól, és így szólt: "Leányod meghalt, ne fáraszd tovább a Mestert!" 50 Amikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta neki: "Ne félj, csak higgy, és meggyógyul." 51 Amikor bement a házba, senkit sem bocsátott be, csak Pétert, Jánost, Jakabot, meg a kislány apját és anyját. 52 Mindnyájan sírtak és gyászolták a leányt, de ő így szólt hozzájuk: "Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik!" 53 Erre kinevették, mert tudták, hogy meghalt. 54 Ő azonban megfogta a leány kezét, és szólította: "Leányom, ébredj!" 55 Ekkor visszatért bele a lélek, és azonnal felkelt. Jézus pedig meghagyta, hogy adjanak neki enni. 56 Szülei nem tudtak hová lenni az ámulattól, ő pedig megparancsolta nekik, hogy senkinek ne mondják el, ami történt.

Lk. 9.

1 Miután összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és a betegségek gyógyítására. 2 Aztán elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát, és gyógyítsanak. 3 Ezt mondta nekik: "Semmit ne vigyetek az útra, se botot, se tarisznyát, se kenyeret, se pénzt, két-két alsóruhátok se legyen. 4 Amikor betértek egy házba, ott maradjatok, és onnan induljatok tovább. 5 Ha valahol nem fogadnak be titeket, amikor kimentek abból a városból, verjétek le még a port is lábatokról, bizonyítékul ellenük." 6 Útra keltek tehát, és jártak faluról falura, hirdették az evangéliumot, és gyógyítottak mindenütt. 7 Heródes, a negyedes fejedelem meghallotta mindazt, ami történt, és zavarban volt, mert némelyek azt állították, hogy János támadt fel a halálból, 8 némelyek azt, hogy Illés jelent meg, mások pedig azt, hogy a régiek közül támadt fel valamelyik próféta. 9 Heródes ekkor így szólt: "Jánost lefejeztettem, de ki lehet ez, akiről ezeket hallom?" És látni akarta őt. 10 Amikor az apostolok visszatértek, elbeszélték neki mindazt, amit tettek. Akkor maga mellé vette őket, és elvonult velük külön egy Bétsaida nevű városba. 11 De amikor a sokaság észrevette, utánament. Jézus örömmel fogadta őket; beszélt nekik az Isten országáról, és a gyógyulásra szorulókat meggyógyította. 12 Amikor a nap már hanyatlani kezdett, a tizenkettő odament hozzá, és ezt mondta neki: "Bocsásd el a sokaságot, hadd menjenek el a környező falvakba és településekre, hogy ott megszálljanak, és élelmet szerezzenek, mert itt lakatlan helyen vagyunk". 13 Ő azonban ezt mondta nekik: "Ti adjatok nekik enni!" Ők így válaszoltak: "Nincs nálunk több, mint öt kenyér és két hal, hacsak el nem megyünk, és nem veszünk eledelet ennek az egész sokaságnak". 14 Ugyanis mintegy ötezer férfi volt ott. Jézus erre így szólt tanítványaihoz: "Ültessétek le őket csoportokba ötvenenként!" 15 Így tettek, és leültették valamennyit. 16 Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte, és a tanítványoknak adta, hogy tegyék a sokaság elé. 17 Ettek és jóllaktak mindnyájan; azután összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral. 18 Történt, hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak vele, megkérdezte tőlük: "Kinek mond engem a sokaság?" 19 Ők így válaszoltak: "Keresztelő Jánosnak, de némelyek Illésnek; némelyek pedig azt mondják, hogy a régiek közül támadt fel valamelyik próféta". 20 Ő ekkor így szólt hozzájuk: "Hát ti kinek mondotok engem?" Péter így felelt: "Az Isten Krisztusának". 21 Jézus ekkor rájuk parancsolt, hogy ezt senkinek se mondják el. 22 Majd azt mondta, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, el kell vettetnie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia. 23 Azután így szólt mindnyájukhoz: "Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem. 24 Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megmenti azt. 25 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti vagy romlásba viszi? 26 Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön a maga, az Atya és a szent angyalok dicsőségében. 27 Bizony, mondom néktek, vannak az itt állók között némelyek, akik nem ízlelik meg addig a halált, amíg meg nem látják az Isten országát." 28 E beszédek elhangzása után mintegy nyolc nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. 29 Imádkozás közben arca elváltozott, és ruhája fehéren tündöklött. 30 És íme, két férfi beszélt vele: Mózes és Illés, 31 akik dicsőségben megjelenve, élete végéről szólottak, amelynek Jeruzsálemben kell beteljesednie. 32 Pétert és társait pedig elnyomta az álom. Amikor azonban felébredtek, látták az ő dicsőségét, és azt a két férfit, akik ott álltak vele. 33 És amikor azok távozni akartak tőle, azt mondta Péter Jézusnak: "Mester, jó nekünk itt lennünk, készítsünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek." De nem tudta, mit beszél. 34

Alighogy ezt kimondta, felhő támadt, és beárnyékolta őket. Nagyon megrémültek, amikor a felhőbe kerültek. 35 És hang hallatszott a felhőből: "Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, reá hallgassatok!" 36 Amikor a hang hallatszott, Jézust egyedül találták. Ők pedig hallgattak, és azokban a napokban senkinek nem mondtak el semmit a látottakról. 37 A következő napon, amikor lejöttek a hegyről, nagy sokaság ment eléje. 38 És ekkor egy ember így kiáltott a sokaságból: "Mester, kérlek, tekints a fiamra, mert ő az én egyetlenem. 39 Időnként valami lélek ragadja meg, és hirtelen kiáltozni kezd, rázza őt és tajtézkzik, és nehezen távozik tőle, miután meggyötörte. 40 Megkértem tanítványaidat, hogy űzzék ki, de nem tudták." 41 Ekkor Jézus így szólt: "Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek még veletek, és meddig szenvedlek még titeket? Vezesd ide a fiadat!" 42 Még feléje tartott a fiú, amikor leteperte az ördög és megrázta. Jézus azonban ráparancsolt a tisztátalan lélekre, meggyógyította a gyermeket, és visszaadta az apjának. 43 Ekkor mindnyájan elámultak az Isten nagyságán. Amikor mindnyájan csodálkoztak azon, amit tett, ezt mondta tanítványainak: 44 "Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: az Emberfia emberek kezébe adatik!" 45 De ők nem értették ezt a kijelentést, mivel el volt rejtve előlük, hogy fel ne fogják. És féltek őt megkérdezni a kijelentés értelméről. 46 Azután vita támadt közöttük arról, hogy közülük ki a nagyobb. 47 Jézus pedig ismerve szívük gondolatát, kézen fogott egy kisgyermeket, és maga mellé állította; 48 majd ezt mondta nekik: "Aki befogadja ezt a kisgyermeket az én nevemért, az engem fogad be; és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. Mert aki a legkisebb mindnyájatok között, az a nagy." 49 Ekkor megszólalt János: "Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben űz ki ördögöket, de megtiltottuk neki, mert nem követ téged velünk együtt." 50 Jézus azonban ezt mondta neki: "Ne tiltsátok meg, mert aki nincs ellenetek, az veletek van." 51 Amikor közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy felmegy Jeruzsálembe, 52 és követeket küldött maga előtt. Azok útnak indultak, és betértek a samaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. 53 De nem fogadták be, mivel Jeruzsálembe szándékozott menni. 54 Látva ezt tanítványai, Jakab és János így szóltak: "Uram, akarod-e, hogy ezt mondjuk: Szálljon le tűz az égből, és égesse meg őket!?" 55 De Jézus feléjük fordult, megdorgálta őket, (és ezt mondta: "Nem tudjátok, milyen lélek van bennetek, 56 mert az Emberfia nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem hogy megmentse.") Aztán elmentek egy másik faluba. 57 Amikor mentek az úton, valaki ezt mondta neki: "Követlek, akárhova mégy." 58 Jézus azonban így felelt: "A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania." 59 Egy másikhoz pedig így szólt: "Kövess engem!" De ő ezt kérte: "Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem apámat." 60 Jézus így válaszolt neki: "Hadd temessék el a halottak a halottaikat, te pedig menj el, és hirdesd az Isten országát!" 61 Egy másik is ezt mondta: "Követlek, Uram, de előbb engedd meg, hogy búcsút vegyek házam népétől." 62 Jézus pedig így felelt: "Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára."

Lk. 10.

1 Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült. 2 Így szól hozzájuk: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába. 3 Menjetek el! Íme, elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. 4 Ne vigyetek magatokkal erszényt, se tarisznyát, se sarut. Útközben ne is köszöntsetek senkit. 5 Ha azonban egy házba beléptek, legelőször ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! 6 Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, reátok száll vissza. 7 Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek, igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra. 8 Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek. 9 Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített az Isten országa. 10 Ha pedig bementek egy városba, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki annak az utcáira, és mondjátok ezt: 11 Leverjük még a port is, amely városotokból lábunkra tapadt, de tudjátok meg, hogy közel jött az Isten országa. 12 Mondom nektek: Sodomának elviselhetőbb sorsa lesz azon a napon, mint annak a városnak." 13 "Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, zsákban és hamuban ülve régen megtértek volna. 14 De Tírusznak és Szidónnak elviselhetőbb sorsa lesz az ítéletkor, mint nektek. 15 Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz? A pokolig fogsz levettetni!" 16 "Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket elutasít, engem utasít el, és aki engem elutasít, az azt utasítja el, aki elküldött engem."

17 Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel jelentette: "Uram, még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedre!" 18 Ő pedig ezt mondta nekik: "Láttam a Sátánt villámként leesni az égből. 19 Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és hogy semmi se árthasson nektek. 20 De ne annak örüljétek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljétek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben."

21 Abban az órában így ujjongott Jézus a Szentlélek által: "Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura azért, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és felfedted a gyermekeknek. Igen, Atyám, így láttad jónak. 22 Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú ki akarja jelenteni." 23 Tanítványaihoz fordult, és nekik külön ezt mondta: "Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok. 24 Mert mondom nektek: sok próféta és király szerette volna meglátni azt, amit ti láttok, de nem látták meg, és hallani azt, amit ti hallotok, de nem hallották meg."

25 Ekkor előállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: "Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?" 26 Ő pedig ezt mondta neki: "Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?" 27 Ő pedig így válaszolt: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat." 28 Jézus ezt mondta neki: "Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz." 29 Ő viszont igazolni akarta magát, és megkérdezte Jézustól: "De ki a felebarátom?" 30 Válaszul Jézus ezt mondta neki: "Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagya elmentek. 31 Történetesen egy pap ment azon az úton, de amikor meglátta, elkerülte. 32 Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, és amikor meglátta, ő is elkerülte. 33 Egy úton lévő samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta; 34 odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Aztán feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és ápolta. 35 Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor

visszatérek, megadom neked. 36 Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek?" 37 Ő így felelt: "Az, aki irgalmas volt hozzá." Jézus erre ezt mondta neki: "Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj."

38 Amikor továbbhaladtak, betért egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta. 39 Volt ennek egy Mária nevű testvére, aki leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét. 40 Márta pedig teljesen lefoglalta magát a sokféle szolgálattal. Ezért előállt Márta, és így szólt: "Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd hát neki, hogy segítsen!" 41 Az Úr azonban így felelt neki: "Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalankodsz, 42 pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle."

Lk. 11.

1 Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: "Uram, taníts minket imádkozni, mint ahogy János is tanította a tanítványait." 2

Ő pedig ezt mondta nekik: "Amikor imádkoztok, ezt mondjátok:

Atyánk, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod.

3 A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként.

4 És bocsásd meg a mi bűneinket, mert mi is megbocsátunk minden ellenünk vétkezőnek. És ne vigy minket kísértésbe."

5 Azután így szólt hozzájuk: "Ki az közületek, akinek van egy barátja, és elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, 6 mert útról érkezett egy barátom, és nincs mit elébe tegyek; 7 - és az így válaszolna belülről: Ne zaklass engem, az ajtó már be van zárva, és velem együtt gyermekeim is ágyban vannak; nem kelhetek fel, hogy adjak neked! 8 Mondom nektek, ha nem is kelne fel, és nem is adna neki azért, mert barátja, tolakodása miatt fel fog kelni, és megadja neki, amire szüksége van." 9 "Én is azt mondom nektek: kérjétek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitvatik nektek. 10 Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget, annak megnyitvatik. 11 Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, 12 vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki? 13 Ha tehát ti gonosz léteketre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?"

14 Egyszer azután egy néma ördögöt űzött ki, és amikor kiment az ördög, megszólalt a néma. A sokaság pedig elcsodálkozott. 15 Néhányan közülük azonban így szóltak:

"Belzebubnak, az ördögök fejedelmének segítségével űzi ki az ördögöket." 16 Mások pedig kísértették, és mennyei jelt követeltek tőle. 17 Ő azonban ismerve gondolataikat, ezt mondta nekik: "Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra omlik. 18 Ha a Sátán is meghasonlik önmagával, miképpen maradhat fenn az országa? Ti azt mondjátok, hogy én Belzebub segítségével űzöm ki az ördögöket. 19 De ha én Belzebub segítségével űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kinek a segítségével űzik ki azokat? Ezért ők lesznek a bírítok. 20 Ha viszont én Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, akkor bizony elérkezett hozzátok az Isten országa. 21 Amikor az erős fegyveres őrzi a maga palotáját, biztonságban van a vagyona. 22 De ha nála erősebb tör ellene, és legyőzi őt, akkor elveszi fegyverzetét, amelyben bízott, és szétosztja a zsákmányt. 23 Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, tékozol." 24 "Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken bolyong nyugalmat keresve, és amikor nem talál, akkor így szól: Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem. 25 Amikor odaér, kisöpörve és felékesítve találja. 26 Aztán elmegy, vesz maga mellé még másik hét, magánál is gonoszabb lelket, bemennek és ott laknak. Annak az embernek az utóbbi állapota pedig rosszabb lesz az elsőnél." 27 Amikor ezt mondta, a sokaságból egy asszony felemelte szavát, és így szólt hozzá: "Boldog az az anyaméh, amely téged hordozott, és boldogok azok az emlők, amelyek tápláltak!" 28 Erre ő így felelt: "De még boldogabbak azok, akik hallgatják az Isten beszédét, és megtartják."

29 Amikor pedig egyre nagyobb sokaság gyülekezett hozzá, elkezdett beszélni: "Ez a nemzedék gonosz nemzedék: jelt követel, de nem adatik neki más jel, mint a Jónás próféta jele. 30 Mert amiképpen Jónás jellé vált a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is jellé ennek a nemzedéknek. 31 Dél királynője feltámad az ítéletkor e nemzedék férfijaival, és elítéli őket, mert ő eljött a föld végső határáról, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét; de íme, itt nagyobb van Salamonnál. 32 A ninivei férfiak feltámadnak az ítéletkor ezzel a nemzedékkel, és elítélik, mert ők megtértek Jónás prédikálására; de íme, itt nagyobb van Jónásnál."

33 "Aki lámpást gyújt, nem teszi rejtett helyre, sem véka alá, hanem a lámpatartóra, hogy a belépők lássák a világosságot. 34 A test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világos, de ha gonosz, a tested is sötét. 35 Vigyázz tehát, hogy a benned levő világosság sötétséggé ne legyen! 36 Ha tehát az egész tested világos, és nincsen benne egyetlen sötét rész sem, akkor olyan világos lesz az egész, mint amikor a lámpás megvilágít téged a fényével."

37 Beszéd közben egy farizeus arra kérte őt, hogy ebédeljen nála. Jézus bement, és asztalhoz telepedett. 38 A farizeus pedig elcsodálkozott, amikor meglátta, hogy ebéd előtt nem mosdott meg. 39 Az Úr azonban ezt mondta neki: "Ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztíjátok, de belül telve vagytok rablásvágygal és gonosszággal. 40 Esztelenek! Aki megalkotta a külsőt, nem az alkotta-e meg a belsőt is? 41 Azt adjátok oda alamizsnául, ami belül van, és minden tiszta lesz nektek." 42 "De jaj nektek, farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és minden veteményből, de elhanyagoljátok az igazságos ítéletet és az Isten szeretetét, pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhanyagolni! 43 Jaj nektek, farizeusok, mert szeretitek a főhelyet a zsinagógában, és a köszöntéseket a tereken! 44 Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a jeltelen sírok: az emberek mit sem sejtve járnak felettük! 45 Ekkor megszólalt egy törvénytudó, és ezt mondta neki: "Mester, amikor ezt mondod, minket is megbántasz." 46 De ő így válaszolt: "Jaj nektek is, törvénytudók, mert megterhelitek az embereket elhordozhatatlan terhekkel, de magatok egyetlen ujjal sem érintitek azokat. 47 Jaj nektek, mert síremlékeket építetek a prófétáknak, pedig atyáitok ölték meg őket. 48 Tehát egyetértetek atyáitok tetteivel, és helyeslitek azokat, hiszen azok megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek. 49 Ezért mondta az Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és közülük némelyeket megölnék és üldöznek, 50 hogy számot adjon ez a nemzedék minden próféta véréért, amelyet kiontottak a világ kezdete óta, 51 Ábel véritől Zakariás vérig, aki az áldozati oltár és a templom között pusztult el. Bizony, mondom nektek, számot kell adnia ennek a nemzedéknek. 52 Jaj nektek, törvénytudók, mert magatokhoz vettétek az ismeret kulcsát: ti nem mentek be, és azokat is megakadályoztátok, akik be akarnak menni." 53 Amikor kiment onnan, az írástudók és a farizeusok hevesen támadni és mindenféléről faggatni kezdték őt, 54 és csak azt lesték, hogy beszédében valamin rajtakaphassák.

Lk. 12.

1 Miközben megszámlálhatatlan sokaság gyűlt össze, úgyhogy majd letaposták egymást, beszélni kezdett, de először csak tanítványaihoz: "Óvakodjatok a farizeusok kovászatól, vagyis a képmutatástól. 2 Nincsen olyan rejtett dolog, amely le ne lepleződnék, és olyan titok, amely ki ne tudódnék. 3 Ezért tehát amit a sötétségben mondtatok, azt a világosságban fogják hallani, és amit fülbe sűgva mondtatok a belső szobában, azt a háztetőkről fogják hirdetni. 4 Nektek, barátaimnak mondom: Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de azután többé nem árthatnak. 5 Megmondom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek azonfelül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony, mondom néktek: Tőle féljete." 6 "Ugye öt verebet adnak két fillérért: mégsem feledkezik meg közülük egyről sem az Isten. 7 Nektek pedig még a hajatok szála is mind meg vannak számlálva. Ne féljete, ti sok verébnél értékesebbek vagytok!" 8 "Mondom nektek: ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt. 9 Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom az Isten angyalai előtt. 10 Ha valaki az Emberfia ellen szól, annak megbocsáttatik, de aki a Szentleket káromolja, annak nem bocsáttatik meg." 11 "Amikor a zsinagógákba a hatóság és a felsőbbtség elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok amiatt: hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, 12 mert a Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell."

13 Ekkor így szólt hozzá valaki a sokaságból: "Mester, mondd meg a testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!" 14 De ő így válaszolt: "Ember, ki tett engem bírónak vagy osztónak köztetek?" 15 Azután ezt mondta nekik: "Vigyázzatok, és őrizkedjete minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg." 16 Aztán példázatot mondott nekik: "Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje, 17 ekkor így gondolkozott magában: Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet. 18 Majd így szólt: Ezt teszem: lebontom a csűreimet, nagyobbakat építek, oda takarítom be minden gabonámat és javamat, 19 és ezt mondom a lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál! 20 Isten azonban azt mondta neki: Bolond, még ez éjjel elkéri tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál? 21 Így jár az, aki magának gyűjt, és nem Isten szerint gazdag."

22 Tanítványaihoz pedig így szólt: "Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mivel ruházodjatok, 23 mert több az élet a tápláléknál, és a test a ruháznál. 24 Nézzéte meg a hollókat: nem vetnek, nem is aratnak, nincsen kamrájuk, sem csűrük, Isten mégis eltartja őket. Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál! 25 De aggodalmaskodásával ki tudná közületek akár egy arasznyival is meghosszabbítani életét? 26 Ha tehát a legcsekélyebbre sem vagytok képesek, miért aggódtok a többi miatt? 27 Nézzéte a liliomokat, miként növekednek: nem fáradoznak, nem is fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül bármelyik. 28 Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, az Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek! 29 Ti se kérdezzéte tehát, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalanodjatok. 30 Mert mindezeket a világ pogányai kérdezzete. A ti Atyátok pedig tudja, hogy szükségéte van ezekre. 31 Inkább keresséte az ő országát, és ráadásul ezek is megadatnak nektek. 32 Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!" 33 "Adjátok el vagyontokat, és adjátok alamizsnául, szerezte magatoknak el nem avuló erszényeket, kifogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem férközhet hozzá, a moly sem emészti meg. 34 Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is." 35 "Legyen derekatok felövezve, és lámpásotok meggyújtva. 36 Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza uruk a menyegzőről, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki. 37 Boldogok azok a

szolgák, akiket az úr, amikor megérkezik virrasztva talál. Bizony, mondom néktek, hogy felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, odamegy, és felszolgál nekik. 38 És ha a második vagy ha a harmadik őrváltáskor érkezik is meg, és virrasztva találja őket: boldogok azok a szolgák! 39 Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura: melyik órában jön a tolvaj, nem hagyná, hogy betörjön a házába. 40 Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amikor nem is gondoljátok!"

41 Péter ekkor megkérdezte: "Uram, nekünk mondd ezt a példázatot, vagy mindenkinek?" 42 Az Úr így válaszolt: "Ki tehát a hű és okos sáfár, akit az úr szolgálói fölé rendel, hogy idejében kiadja élelmüket? 43 Boldog az a szolga, akit, amikor megérkezik az úr, ilyen munkában talál! 44 Bizony, mondom néktek, hogy az egész vagyona fölé rendeli őt. 45 Ha pedig ezt mondaná szívében az a szolga: Késik az én uram, és kezdené verni a szolgákat és szolgálóleányokat, elkezdene enni, inni és részegeskedni; 46 azon a napon jön meg annak a szolgának az ura, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem gondolja: kettévágatja, és a hűtlenek sorsára juttatja. 47 Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és nem fogott hozzá teljesítéséhez, vagy nem cselekedett akarata szerint, sok verést kap; 48 aki viszont nem ismerte ura akaratát, és úgy cselekedett verést érdemlő dolgokat, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bízta, attól többet kérnek számon."

49 "Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre, és mennyire szeretném, ha már lángolna! 50 Keresztséggel kell azonban még megkereszteltetnem, és mennyire szorongok, míg ez végbe nem megy! 51 Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre? Nem - mondom nektek -, hanem inkább meghasonlást. 52 Mert mostantól fogva öten lesznek egy családban, akik meghasonlottak, három kettővel, és kettő hárommal. 53 Meghasonlik az apa a fiával, és a fiú az apjával, az anya a leányával, és a leány az anyjával, az anyós a menyével, és a meny az anyósával."

54 Azután szólt a sokasághoz is: "Amikor látjátok, hogy felhő támad nyugatról, mindjárt azt mondjátok, hogy eső jön; és úgy lesz. 55 Amikor pedig azt halljátok, hogy a déli szél fúj, azt mondjátok, hogy hőség jön; és úgy lesz. 56 Képmutatók, a föld és az ég jelenségeit felismeritek, e mostani időt miért nem tudjátok felismerni?"

57 "De miért nem ítéletek meg magatoktól is, hogy mi az igazságos? 58 Amikor ellenfeleddel az elöljáró elé mégy, még útközben igyekezz megszabadulni tőle, nehogy a bíró elé hurcoljon és a bíró átadja a börtönőrnek, a börtönőr pedig tömlöcbe vessen téged. 59 Mondom neked: nem jössz ki onnan addig, amíg meg nem adod az utolsó fillért is."

Lk. 13.

1 Voltak ott abban az időben néhányan, akik hírt adtak neki azokról a galileaiakról, akiknek a vérét Pilátus az áldozatukéval elegyítette. 2 Jézus megszólalt, és ezt mondta nekik: "Azt gondoljátok, hogy ezek a galileai emberek bűnösebbek voltak a többi galileainál, mivel ezeket kellett elszenvedniük? 3 Nem! Sőt - mondom nektek -: ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen vesztek el. 4 Vagy azt gondoljátok, hogy az a tizenhét, akire rádőlt a torony Siloában, és megölte őket, vétkesebb volt minden más embernél, aki Jeruzsálemben lakik? 5 Nem! Sőt - mondom nektek -: ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy vesztek el."

6 Azután ezt a példázatot mondta: "Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. 7 Azt mondta erre a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? 8 De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, 9 hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki."

10 Egyszer valamelyik zsinagógában tanított szombaton. 11 Íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke lakott tizenhét éve, és annyira meggörnyedt, hogy egyáltalán nem volt képes felegyenesedni. 12 Amikor Jézus meglátta őt, előszólította, és ezt mondta neki: "Asszony, megszabadultál betegségedből." 13 És rátette a kezét, mire ő nyomban felegyenesedett, és dicsőítette az Istent. 14 A zsinagógai előjáró azonban megharagudott, hogy szombaton gyógyított Jézus, és így szólt a sokasághoz: "Hat nap van, amelyen munkálkodni kell; azokon jöjjetek gyógyíttatni magatokat, ne pedig szombaton!" 15 Az Úr így válaszolt neki: "Képmutatók, vajon szombaton nem oldja-e el mindegyikőtök a maga ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem vezeti-e ki itatni? 16 Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit tizenhét éve megkötözött a Sátán, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombaton?" 17 Amikor ezt mondta, ellenfelei mindnyájan megszégyenültek, de az egész sokaság örült mindazoknak a csodáknak, amelyeket ő vitt véghez.

18 Azután így szólt Jézus: "Mihez hasonló az Isten országa, és mihez hasonlítsam? 19 Hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetett a kertjében; az pedig felnövekedett, és fává lett, úgyhogy az égi madarak fészket raktak az ágain." 20 Majd ismét szólt: "Mihez hasonlítsam az Isten országát? 21 Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, és belekevert három mérce lisztbe, míg végül az egész megkelt." 22 Amikor Jeruzsálem felé tartott, városról városra és faluról falura haladva mindenütt tanított. 23 Egyszer valaki ezt kérdezte tőle: "Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek?" Erre ő így felelt nekik: 24 "Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak. 25 Attól kezdve, hogy felkelt a ház ura, és bezárta az ajtót, megálltok kívül és zörgetni kezdtek az ajtón, és így szóltok: Uram, nyiss ajtót nekünk! De ő így válaszol nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok. 26 Akkor kezditek majd mondani: Előttem ettünk, ittunk, és az utcáinkon tanítottál. 27 Erre ő így szól: Mondom nektek, nem tudom, honnan valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők! 28 Akkor lesz sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve onnan. 29 Akkor eljönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és asztalhoz telepednek az Isten országában. 30 És íme, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek."

31 Még abban az órában néhány farizeus ment oda hozzá, és így szóltak: "Menj, távozz el innen, mert Heródes meg akar ölni." 32 Erre ő ezt mondta nekik: "Menjetelek, mondjátok meg annak a rókának: Íme, ma és holnap ördögöket űzök ki, és gyógyítok, de harmadnap

bevégzem küldetésemet. 33 Viszont ma, holnap és a következő napon úton kell lennem, mert lehetetlen, hogy próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el."

34 "Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, mint a tyúk a csibéit szárnyai alá, de nem akartátok! 35 Íme, elhagyottá lesz a ti házatok. De mondom nektek, nem láttok addig engem, míg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: Áldott, aki jön az Úr nevében!"

Lk. 14.

1 Amikor egyszer szombaton bement a farizeusok egyik vezetőjének a házába ebédelni, azok figyelték őt. 2 Íme, ott egy vízkóros ember került elébe. 3 Ekkor Jézus megkérdezte a törvénytudóktól és a farizeusoktól: "Szabad-e szombaton gyógyítani vagy nem?" 4 De ők hallgattak. Erre kézenfogta a beteget, meggyógyította és elbocsátotta. 5 Hozzájuk pedig így szólt: "Vajon, ha közületek valakinek a fia, vagy ökre szombaton esik a kútba, nem húzza-e ki azonnal?" 6 Nem tudtak erre mit felelni.

7 Azután egy példázatot mondott a meghívottaknak, amikor észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket: 8 "Ha valaki meghív lakodalomba, ne ülj a főhelyre, mert lehet, hogy nálad érdemesebb embert is meghívott. 9 És ha odamegy hozzád, aki meghívott téged is meg őt is, és így szól: Engedd át neki a helyet! - akkor szégyenszemre az utolsó helyre fogsz kerülni. 10 Hanem ha meghívnak, menj el, ülj le az utolsó helyre, hogy amikor jön az, aki meghívott, így szóljon hozzád: Barátom, ülj feljebb! - s akkor becsületed lesz minden asztaltársad előtt. 11 Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik."

12 Azután szólt Jézus ahhoz is, aki őt meghívta: "Ha ebédet vagy vacsorát készítesz, ne a barátaidat hívd meg, ne is a testvéreidet, rokonaidat vagy gazdag szomszédaidat, nehogy viszonzásul ők is meghívjanak téged. 13 Hanem ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívd meg, 14 és boldog leszel, mert nincs miből viszonzniuk. Te pedig viszonzásban részesülsz majd az igazak feltámadásakor."

15 Mikor pedig ezt az egyik vendég meghallotta, így szólt hozzá: "Boldog az, aki Isten országának vendége." 16 Ő pedig a következőképpen válaszolt: "Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg. 17 A vacsora órájában elküldte a szolgáját, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden készen van. 18 De azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt üzenté neki: Földet vettem, kénytelen vagyok kimenni, hogy megnézzem. Kérlek, ments ki engem! 19 A másik azt mondta: Őt iga ökröt vettem, megyek és kipróbálom. Kérlek, ments ki engem! 20 Megint egy másik azt mondta: Most nősültem, azért nem mehetek. 21 Amikor visszatért a szolga, jelentette mindezt urának. A ház ura megharagudott, és ezt mondta szolgájának: Menj ki gyorsan a város útjaira és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat és a vakokat. 22 A szolga aztán jelentette: Uram, megtörtént, amit parancsoltál, de még van hely. 23 Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam. 24 Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat."

25 Nagy sokaság ment vele, és ő feléjük fordulva így szólt: 26 "Ha valaki hozzám jön, de nem gyűlöli meg apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit, sőt még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványom. 27 Ha valaki nem hordozza a maga keresztjét, és nem jön utánam, az nem lehet az én tanítványom."

28 "Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a befejezésig? 29 Nehogy - miután alapot vetett, de nem tudta befejezni - gúnyolni kezdje mindenki, aki látja, 30 és ezt mondja: Ez az ember építkezni kezdett, de nem tudta befejezni." 31 "Vagy ha az egyik király el akar indulni, hogy harcba bocsátkozzék egy másik királlyal, vajon nem ül-e le előbb, és nem tart-e tanácsot arról, hogy szembeszállhat-e tízezer élén azzal, aki húszezerrel jön ellene? 32 Különben követséget küld, amikor az még távol van, és megkérdezi a békefeltételeket. 33 Így tehát, aki közületek nem mond le minden vagyonáról, nem lehet az én tanítványom." 34 "Jó a só, de ha elveszti az ízét, hogyan tudják azt visszaadni? 35 Sem a földnek, sem trágyának nem alkalmas: tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja!"

Lk. 15.

1 A vámszedők és a bűnösök mindnyájan igyekeztek Jézushoz, hogy hallgassák őt. 2 A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: "Ez bűnösöket fogad magához, és együtt eszik velük." 3 Ő erre ezt a példázatot mondta nekik: 4 "Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? 5 És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, 6 hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. 7 Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre."

8 "Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, vajon nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e ki a házát, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? 9 És ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédasszonyait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amelyet elvesztettem. 10 Mondom nektek, így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen megtérő bűnösnek."

11 Azután így folytatta: "Egy embernek volt két fia. 12 A fiatalabb ezt mondta az apjának: Atyám, add ki nekem a vagyon rám eső részét. Erre megosztotta köztük a vagyont. 13 Néhány nap múlva a fiatalabb fiú összeszedett mindent, elköltözött egy távoli vidékre, és ott eltékozolta a vagyonát, mert kicsapongó életet folytatott. 14 Miután elköltötte mindenét, nagy éhínség támadt azon a vidéken, úgymint nélkülni kezdett. 15 Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki kiküldte őt a földjeire disznókat legeltetni. 16 Ő pedig szívesen jóllakott volna akár azzal az eleséggel is, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki." 17 "Ekkor magába szállt és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok! 18 Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. 19 Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek, tégy engem olyanná, mint béreseid közül egy. 20 És útra kelve el is ment az apjához. Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt. 21 A fiú ekkor így szólt hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek. 22 Az apa viszont ezt mondta szolgáinak: Hozzátok ki hamar a legszebb ruhát, és adjátok reá, húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábára! 23 Azután hozzátok a hízott borjút, és vágjátok le! Együnk, és vigadjunk, 24 mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott. És vigadozni kezdtek." 25 "Az idősebb fiú pedig a mezőn volt, és amikor hazajövet közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot. 26 Előhívott egy szolgát, és megtudakolta tőle, hogy mi történik itt. 27 Mire a szolgál így felelt: A testvéred jött meg, és apád levágatta a hízott borjút, mivel egészségben visszakarta őt. 28 Ekkor az megharagudott, és nem akart bemenni. De az apja kijött, és kérlelte. 29 Ő azonban ezt mondta az apjának: Látod, hány esztendeje szolgállok neked, soha nem szegtem meg parancsodat, és te sohasem adtál nekem még egy kecskegidát sem, hogy mulathassak barátaimmal. 30 Amikor pedig megjött ez a fiad, aki parázna nővel tékozolta el vagyondodat, levágattad neki a hízott borjút. 31 Ő azonban ezt mondta neki: Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied. 32 Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott."

Lk. 16.

1 Majd szólt a tanítványaihoz is: "Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára. Ezt bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát. 2 Ezért előhívatta, és így szólt hozzá: Mit hallok rólad? Adj számot a sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár. 3 Erre a sáfár így gondolkozott magában: Mit tegyek, ha uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem bírok, koldulni szégyellek. 4 Tudom már, mit tegyek, hogy amikor elmozdítanak a sáfárságból, legyen, aki befogadjon házába. 5 Azután egyenként magához hívatta urának minden adósát, és megkérdezte az elsőtől: Mennyivel tartozol az én uramnak? 6 Az így felelt: Száz korsó olajjal. Erre azt mondta neki: Vedd az írásodat, ülj le gyorsan, és írd ötvenet. 7 Azután a másiktól is megkérdezte: Te mennyivel tartozol? Az így válaszolt: Száz kórus búzával. Erre így szólt hozzá: Vedd az írásodat, és írd nyolcvanot. 8 Az ura pedig megdicsérte a hamis sáfárt, hogy okosan cselekedett, mert e világ fiai a maguk nemében okosabbak, mint a világosság fiai. 9 Én is mondom nektek: szereztek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba. 10 Aki hú a kevesen, a sokon is hú az, és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. 11 Ha tehát a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bízza rátok az igazit? 12 És ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek azt, ami a tietek?"

13 "Egy szolga sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak."

14 Hallották mindezt a farizeusok is, akik pénzsóvárok voltak, és kigúnyolták őt. 15 Ő pedig ezt mondta nekik: "Ti igazaknak tartjátok magatokat az emberek előtt, de Isten ismeri a szíveteket. Mert ami az emberek előtt magasztos, Isten előtt utálatos." 16 "A törvényt és a prófétákat Jánosig hirdették, azóta az Isten országának örömhírét hirdetik, és mindenki erőnek erejével törekszik feléje. 17 De hamarabb elmúlik az ég és a föld, mint hogy a törvényből egyetlen vessző is elveszne. 18 Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, szintén házasságtörő."

19 "Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett. 20 Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a gazdag előtt, fekélyekkel tele, 21 és azt kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal; de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit. 22 Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették. 23 Amint ez a pokolban kínok között gyötrődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt. 24 Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a nyelvemet, mert igen gyötrődöm e lángban. 25 De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javadat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. 26 Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki. 27 Ő pedig így szólt: Akkor arra kérlek, atyám, hogy küldd el őt apám házához; 28 mert van öt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrelem helyére. 29 Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra! 30 De az erre ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, akkor megtérnek. 31 Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül."

Lk. 17.

1 Azután így szólt tanítványaihoz: "Lehetetlen, hogy botránkozások ne essenek; de jaj annak, aki által esnek. 2 Jobb annak, ha malomkővet kötnek a nyakába, és a tengerbe vetik, mintsem egyet is megbotránkoztasson a kicsinyek közül. 3 Vigyázatokat magatokra!" Ha vétkezik ellened atyádfia, figyelmeztess, és ha megbánja, bocsáss meg neki. 4 És ha naponta hétszer vétkezik ellened, és hétszer tér vissza hozzád ezt mondva: Megbántam - bocsáss meg neki."

5 Az apostolok így szóltak az Úrhoz: "Növeld a hitünket!" 6 Az Úr ezt válaszolta: "Ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és így szólnátok ehhez a vadfügefához: Szakadj ki gyökerestől, és gyökerezz meg a tengerben - az engedelmeskedne nektek."

7 "Ki az közületek, aki ezt mondja szolgájának, amikor az szántás és legeltetés után megjön a mezőről: Jöjj ide hamar, és ülj az asztalhoz! 8 Nem azt mondja-e inkább neki: Készíts nekem valami vacsorára valót, övedd fel magadat, és szolgálj fel nekem, míg eszem és iszom, te majd azután egyél és igyál!?" 9 Vajon megköszöni-e annak a szolgának, hogy teljesítette, amit parancsolt neki? 10 Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt."

11 Amikor útban volt Jeruzsálem felé, Samária és Galilea között haladt át. 12 Amint beért egy faluba, szembejött vele tíz leprás férfi, akik távol megálltak, 13 és kiáltozva kérték: "Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!" 14 Amikor meglátta őket, így szólt hozzájuk: "Menjetek el, mutassátok meg magatokat a papoknak." És amíg odaértek, megtisztultak. 15 Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és fennhangon dicsőítette Istent. 16 Arcra borult Jézus lábánál, és hálát adott neki. Ez pedig samáriai volt. 17 Jézus ekkor így szólt: "Vajon nem tízen tisztultak-e meg? Hol van a többi kilenc? 18 Nem akadt más, aki visszatért volna, hogy dicsőítse Istent, csak ez az idegen?" 19 És ezt mondta az Úr: "Kelj fel, menj el, hited megtartott téged."

20 Amikor a farizeusok megkérdezték tőle, hogy mikor jön el az Isten országa, így válaszolt nekik: "Az Isten országa nem úgy jön el, hogy az ember jelekből következtethetne rá. 21 Azt sem mondhatják: Íme, itt, vagy íme, ott van! - Mert az Isten országa közöttetek van!" 22 A tanítványoknak pedig ezt mondta: "Jönnek majd napok, amikor szeretnétek akár egyetlen egyet is látni az Emberfiának napjai közül, de nem láttok. 23 Ha ezt mondják majd nektek: Íme, ott, vagy íme, itt van, ne menjetek oda, és ne fussatok utána! 24 Mert ahogyan a villám cikázik, és az ég aljától az ég aljáig egyszerre villan fel és fénylik, úgy jön el az Emberfia is az ő napján. 25 Előbb azonban még sokat kell neki szenvednie és megvettetnie ettől a nemzedéktől. 26 És amint Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is: 27 ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek, egészen addig a napig, amíg Nőé be nem ment a bárkába. Azután jött az özönvíz, és elpusztított mindenkit. 28 Éppen úgy lesz, mint ahogy Lót napjaiban történt: ettek, ittak, adtak, vettek, ültettek, építettek; 29 de amely napon Lót kiment Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és elpusztított mindenkit. 30 Ugyanígy lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik. 31 Aki azon a napon a háztetőn lesz, a holmija pedig a házban, ne jöjjön le, hogy elvigye, és aki a mezőn lesz, az se forduljon vissza. 32 Emlékezzetek Lót feleségére! 33 Aki meg akarja tartani az életét, elveszti, aki pedig elveszti, megtartja azt. 34 Mondom nektek: azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik. 35 Két asszony örül ugyanott, az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik. 36 (Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.)" 37 Azok pedig ezt kérdezték tőle: "Hol, Uram?" Ő pedig így felelt: "Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk is."

Lk. 18.

1 Arról is mondott nekik példázatot, hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk. 2 Ezt mondta: "Az egyik városban volt egy bíró, aki az Istent nem félté, az embereket pedig nem becsülte. 3 Élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki gyakran elment hozzá, és azt kérte tőle: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben. 4 Az egy ideig nem volt rá hajlandó, de azután azt mondta magában: Ha nem is félem az Istent, és az embereket sem becsülöm, 5 mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne zaklasson engem vég nélkül." 6 Azután így szólt az Úr: "Halljátok, mit mond a hamis bíró! 7 Vajon az Isten nem szolgált-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? 8 Mondom nektek, hogy igazságot szolgált nekik hamarosan. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?"

9 Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a többieket pedig lenézte, ezt a példázatot mondta: 10 "Két ember ment fel a templomba imádkozni: az egyik farizeus, a másik vámszedő. 11 A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. 12 Bőjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek. 13 A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek. 14 Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik." 15 Ezután kisgyermekeket is vittek, hogy megérintse őket. Amikor a tanítványok ezt meglátták, rájuk szóltak, 16 Jézus azonban magához hívta őket, és így szólt: "Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. 17 Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba."

18 Akkor egy előkelő ember megkérdezte tőle: "Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?" 19 Jézus ezt válaszolta neki: "Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, egyedül csak az Isten. 20 A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, tiszteld apádat és anyádat!" 21 Ő pedig így szólt: "Ezt mind megtartottam ifjúságomtól fogva." 22 Amikor Jézus ezt hallotta, így szólt hozzá: "Még egy fogyatkozás van benned: add el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem." 23 Az pedig, mikor ezt meghallotta, nagyon elszomorodott, mert igen gazdag volt. 24 Jézus ezt látva, így szólt: "Milyen nehezen mennek be az Isten országába azok, akiknek vagyonuk van. 25 Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni." 26 Akik pedig ezt hallották, megkérdezték: "Akkor ki üdvözülhet?" 27 Ő így felelt: "Ami lehetetlen az embereknek, az Istennek lehetséges."

28 Ekkor így szólt Péter: "Íme, mi elhagytuk mindenünket, és követtünk téged." 29 Ő pedig ezt mondta nekik: "Bizony, mondom néktek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy feleségét, testvéreit, szüleit vagy gyermekeit az Isten országáért, 30 hogy ne kapná vissza sokszorosát már ebben a világban, a jövő világban pedig az örök életet." 31 Azután maga mellé vette a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: "Most felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfián beteljesedik mindaz, amit a próféták megírtak. 32 A pogányok kezébe adják, kigúnyolják, meggyalázzák, leköpi, 33 és miután megostorozták, megölik, de a harmadik napon feltámad." 34 Ők azonban semmit sem fogtak fel ezekből. Ez a beszéd rejtve maradt előlük, és nem értették meg a mondottakat. 35 Történt pedig, amikor Jerikóhoz közeledett, hogy egy vak ült az út mellett, és koldult. 36 Hallotta, hogy sokaság megy el mellette, kérdezősködött, hogy mi ez. 37 Megmondták neki, hogy a názáreti Jézus megy arra. 38 Ekkor így kiáltott fel: "Jézus, Dávid Fia,

könyörülj rajtam!" 39 Akik elöl mentek, rászóltak, hogy hallgasson el, de ő annál inkább kiáltozott: "Dávid Fia, könyörülj rajtam!" 40 Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vezessék hozzá. Amikor közel jött, megkérdezte tőle: 41 "Mit kívánsz, mit tegyek veled?" Ő így szólt: "Uram, hogy lássak." 42 Jézus ezt mondta neki: "Láss! A hited megtartott." 43 És azonnal megjött a szeme világa, és követte őt, dicsőítve az Istent. Amikor ezt látta az egész nép, dicsőítette Istent.

Lk. 19.

1 Ezután Jerikóba ért, és áthaladt rajta. 2 Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt. 3 Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kistermetű lévén, nem láthatta a sokaságtól. 4 Ezért előre futott és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie. 5 Amikor Jézus odaért, felnézett, és így szólt hozzá: "Zákeus, szállj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom." 6 Ekkor sietve leszállt, és örömmel befogadta. 7 Akik ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és így szóltak: "Bűnös embernél szállt meg." 8 Zákeus pedig előállt, és ezt mondta az Úrnak: "Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, a négyszeresét adom vissza neki." 9 Jézus így felelt neki: "Ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fia. 10 Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet."

11 Amikor pedig ezeket hallották, még egy példázatot is mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azt gondolták, hogy azonnal meg fog jelenni az Isten országa. 12 Így szólt tehát: "Egy nemes ember távoli országba utazott, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, s úgy térjen vissza. 13 Hívatta tíz szolgáját, átadott nekik tíz minát, és azt mondta nekik: Kereskedjete, amíg vissza nem jövök. 14 Polgártársai azonban gyűlölték őt, ezért küldöttséget menesztettek utána, és azt üzenték: Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék felettünk. 15 Amikor pedig megszerezte a királyi méltóságot és visszatért, magához hívatta azokat a szolgákat, akiknek a pénzt adta, hogy megtudja: ki hogyan kereskedett. 16 Megjelent az első, és azt mondta: Uram, minád tíz minát nyert. 17 Az erre így szólt: Jól van, jó szolgám, mivel hű voltál a kevésen, legyen hatalmad tíz város fölött. 18 Aztán jött a második, és jelentette: Uram, minád öt minát nyert. 19 Ehhez pedig így szólt: Uralkodj te is öt városon. 20 Megérkezett a harmadik is, aki így beszélt: Uram, itt a minád. Egy kendőbe kötve őriztem. 21 Félttem ugyanis tőled, mivel könyörtelen ember vagy: azt is behajtod, amit nem fektettél be, és learatod azt is, amit nem vetettél el. 22 Ekkor az így szólt hozzá: A saját szavaid alapján ítélek meg, gonosz szolga! Tudtad, hogy én könyörtelen ember vagyok, behajtom azt is, amit nem fektettem be, és learatom azt is, amit nem vettem el? 23 Miért nem tetted hát a pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam meg. 24 Az ott állóknak pedig ezt mondta: Vegyétek el tőle a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van. 25 Mire ezt mondták neki: Uram, annak tíz minája van! 26 De ő így válaszolt: Mondom nektek, hogy akinek van, annak adatik, akinek pedig nincs, attól még az is elvétetik, amije van. 27 Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy királlyá legyenek felettük, hozzátok ide, és vágjátok le itt előttem."

28 Miután ezeket elmondta, továbbhaladt Jeruzsálem felé. 29 Amikor közel ért Betfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik: 30 "Menjete a szemben fekvő faluba, és amikor beértek, találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még nem ült ember: oldjátok el, és vezessétek ide. 31 Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért oldjátok el? - mondjátok ezt: Az Úrnak van szüksége rá." 32 Ekkor a küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik. 33 Miközben eloldották a szamárcsikót, gazdái ezt kérdezték tőlük: "Miért oldjátok el a szamárcsikót?" 34 Ők így feleltek: "Mert az Úrnak van szüksége rá 35 Azután elvezették azt Jézushoz, felsőruhájukat ráterítették a szamárcsikóra, és felültették rá Jézust. 36 Amint ment tovább, az emberek az útra terítették felsőruhájukat. 37 Mikor pedig már közeledett az Olaj-fák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, 38 és ezt kiáltották: "Áldott, a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!" 39 A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: "Mester,

utasítsd rendre tanítványaidat!" 40 De ő így válaszolt: "Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani."

41 Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, 42 és így szólt: "Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemeid elől. 43 Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak; 44 földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét."

45 Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat, 46 ezt mondva nekik: "Meg van írva: És az én házam imádság háza legyen, ti pedig rablók barlangjává tettétek." 47 Ezután naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók a nép vezetőivel azon voltak, hogy elveszítsék; 48 de még nem találták meg a módját, hogy mit tegyenek vele, mert az egész nép - hallgatva őt - rajongott érte.

Lk. 20.

1 Történt az egyik napon, hogy miközben a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot, odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, 2 és megkérdezték tőle: "Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?" 3 Ő pedig így válaszolt nekik: "Én is kérdezek tőletek valamit; mondjátok meg nekem: 4 Vajon a János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől?" 5 Ők pedig így tanakodtak egymás között: "Ha azt mondjuk: mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? 6 Ha pedig azt mondjuk: emberektől, az egész nép megkövezt minket, mert meg van győződve arról, hogy János próféta volt." 7 Ezért azt felelték neki, hogy nem tudják, honnan való. 8 Erre Jézus így szólt hozzájuk: "Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket."

9 Azután ezt a példázatot mondta a népnek: "Egy ember szőlőt ültetett, és munkásoknak adta bérbé, majd hosszú időre idegenbe távozott. 10 És amikor eljött az ideje, elküldött a munkásokhoz egy szolgát, hogy adják oda neki a részét a szőlő terméséből. De a munkások megverték, és üres kézzel küldték el. 11 Azután egy másik szolgát küldött, de azt is megverték, meggyalázták, és üres kézzel küldték vissza. 12 Majd egy harmadikat is küldött, de ezt is megsebesítették és kidobták. 13 Akkor így szólt a szőlő gazdája: Mit tegyek? Elküldöm szeretett fiamat, őt talán meg fogják becsülni. 14 De mikor azt meglátták a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös! Öljük meg őt, hogy mienk legyen az örökség! 15 És kidobták a szőlőből, majd megölték. Vajon mit tesz most már velük a szőlő ura? 16 Eljön, és elveszti ezeket a munkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja." Amikor ezt hallották, így szóltak: "Szó sem lehet róla!" 17 Ő azonban rájuk nézett, és ezt mondta: "Akkor mit jelent az Írásnak ez a szava: az a kő, amelyet az építők megvetettek, lett a sarokkő, 18 aki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez a kő ráesik, szétmorzsolja azt." 19 A főpapok és az írástudók már abban az órában rá akarták vetni a kezüket, de féltek a néptől, mert az megértette, hogy róluk mondta ezt a példázatot.

20 Ezután állandóan szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána. Azok igazaknak tették magukat, hogy Jézust a saját szavaival fogják meg, és átadhassák a hatóságnak, és a helytartó hatalmának. 21 Ezek megkérdezték tőle: "Mester, tudjuk, hogy helyesen szólsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem az igazsághoz ragaszkodva tanítod az Isten útját. 22 Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?" 23 Ő azonban felismerte álnokságukat, és így szólt hozzájuk: 24 "Mutassatok nekem egy dénárt: kinek a képe és felirata van rajta?" Ők ezt felelték: "A császáré." 25 Ő pedig így válaszolt nekik: "Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené." 26 Így tehát nem tudtak belekötni szavaiba a nép előtt, hanem elcsodálóztak válaszában, és elhallgattak.

27 Azután odamentek hozzá néhányan a szadduceusok közül, akik tagadják, hogy van feltámadás, és ezt kérdezték tőle: 28 "Mester, Mózes előírta nekünk, hogy ha valakinek meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke nem, akkor annak a testvére vegye el az asszonyt, és támasszon utódot az ő testvérének. 29 Volt hét testvér. Az első megnősült, de meghalt gyermektelenül. 30 Ekkor a második vette el az asszonyt, 31 aztán a harmadik, majd sorban mind a hét, de mind úgy haltak meg, hogy nem hagytak maguk után gyermeket. 32 Végül aztán meghalt az asszony is. 33 A feltámadáskor közülük vajon melyiknek lesz a felesége az asszony, hiszen mind a hétnek a felesége volt?" 34 Jézus így válaszolt nekik: "E világ fiai házasodnak és férjhez mennek, 35 de akik méltónak ítéltetnek ama eljövendő világra, hogy részük legyen a halottak közül való feltámadásban, azok nem házasodnak majd, és férjhez sem mennek. 36 Sőt meg sem halhatnak többé, mert az angyalokhoz lesznek hasonlók, és az Isten fiaivá lesznek, lévén a feltámadás fiai. 37 Arra pedig, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes is rámutatott a csipkebokornál,

amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének mondta. 38 Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az ő számára mindenki él." 39 Néhány írástudó ekkor így szólt: "Mester, jól mondtad." 40 És nem mertek többé kérdezni tőle semmit.

41 Ő azonban megkérdezte tőlük: "Hogyan mondhatják azt, hogy a Krisztus a Dávid Fia? 42 Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében: Így szólt az Úr az én uramhoz: Ül a jobb kezem felől, 43 amíg lábad zsámolyává nem teszem ellenségeidet. 44 Ha tehát Dávid Urának szólítja őt, hogyan lehet akkor a Fia?"

45 Miközben pedig az egész nép hallgatta őt, így szólt a tanítványaihoz: 46 "Óvakodjatok az írástudóktól, akik szeretnek díszes köntösben járni, és szívesen veszik a köszöntéseket a tereken; szeretik a főhelyeket a zsinagógákban és az asztalfőn ülni a lakomákon; 47 akik felemésszik az özvegyek házáat, és színlelésből hosszan imádkoznak. Ezekre vár a legsúlyosabb ítélet."

Lk. 21.

1 Amikor feltekintett, látta, hogyan dobják a gazdagok áldozati ajándékaikat a perselybe. 2 Észrevett ott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott abba, 3 és így szólt:

"Bizony, mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. 4 Azok ugyanis mind a feleslegükből dobtak az áldozati ajándékokhoz, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije volt, az egész vagyonát."

5 Amikor némelyek azt mondták a templomról, hogy az gyönyörű kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van díszítve, ő így szólt: 6 "Jönnek olyan napok, amikor ezekből, amiket itt láttok, nem marad kő kövön, amit le ne rombolnának."

7 Ekkor azt kérdezték tőle: "Mester, mikor lesz ez, és mi lesz annak a jele, hogy ez elkezdődik?" 8 Ő pedig így válaszolt: "Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! - meg azt: Az idő közel jött! De ti ne kövessétek őket. 9 És amikor háborúk zaját és lázadások hírért halljátok, ne rettenjete meg, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de nem jön mindjárt a vég." 10 Azután így folytatta: "Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, 11 mindenféle nagy földrengések, járványok és éhínségek lesznek, rettenetes dolgok történnek, és hatalmas jelek tűnnek fel az égen." 12 "De még ezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket; átadnak benneteket a zsinagógáknak, és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé vezetnek titeket az én nevemért. 13 De ez alkalom lesz nektek a tanúságtételre. 14 Határozzátok el szívetekben, hogy nem gondoltok előre a védekezésre, 15 mert én adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni, vagy ellene mondani egyetlen ellenfelet sem. 16 Kiszolgáltatnak titeket még a szülők, testvérek, rokonok és barátok is, egyeseket meg is ölnek közületek, 17 és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért. 18 De egyetlen hajszál sem vész el a fejetekről. 19

Állhatatosságokkal nyeritek meg majd a lelketeket."

20 "Amikor pedig látjátok, hogy Jeruzsálemet hadseregek kerítik be, akkor tudjátok meg, hogy elközelített annak a pusztulása. 21 Akkor, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, és akik a városban vannak, költözzenek ki onnan; akik pedig vidéken vannak, ne menjenek be oda. 22 Ezek ugyanis a bosszúállás napjai, hogy beteljesedjék mindaz, ami meg van írva. 23 Jaj azokban a napokban a terhes és a szoptató anyáknak, mert nagy nyomorúság szakad a földre, és harag erre a népre. 24 Kardélre hányják, és fogságba viszik őket mindenféle pogány nép közé; és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje."

25 "És akkor jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban. 26 Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az egek tartóerői megrendülnek. 27 És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. 28 Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok." 29 Mondott nekik egy példázatot is: "Nézzéte meg a fügefát és a fákát mind: 30 amikor látjátok, hogy kihajtanak, már magatoktól is tudjátok, hogy közel van a nyár. 31 Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa. 32 Bizony, mondom néktek: nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem lesz. 33 Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el." 34 "Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezdedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen leljen meg titeket az a nap, 35 mint valami csapda, mert úgy fog rátörni mindazokra, akik a föld színén laknak. 36 Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjete, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt." 37 Nappal a templomban tanított, éjszakánként pedig

az Olajfák hegyére ment, és ott tartózkodott. 38 De kora reggel az egész nép hozzá sietett, hogy hallgassa őt a templomban.

Lk. 22.

1 Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet páskának neveztek. 2 A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg Jézust. Félték ugyanis a néptől. 3 Akkor bement a Sátán Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek, és egyike volt a tizenkettőnek. 4 Elment, és megbeszélte a főpapokkal és a templomórség parancsnokaival, hogyan adja őt a kezükre. 5 Azok megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. 6 Ő elfogadta az egyezséget, és kedvező alkalmat keresett arra, hogy a kezükre adhassa őt, amikor nincs jelen a sokaság.

7 Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt. 8 Jézus ekkor elküldte Pétert és Jánost ezt mondva: "Menjetek el, és készítsétek el nekünk a húsvéti vacsorát, hogy megehessük." 9 Ők pedig ezt kérdezték tőle: "Mi a kívánságod, hol készítsük el?" 10 Ő így válaszolt: "Amikor beértek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy, 11 és mondjátok meg a ház gazdájának: a Mester ezt üzeni neked: hol van az a szállás, ahol tanítványaimmal együtt megehetem a húsvéti vacsorát? 12 Ő mutat nektek majd egy nagy berendezett emeleti termet: ott készítsétek el." 13 Akkor elmentek, és mindent úgy találtak, amint előre megmondta nekik; és elkészítették a húsvéti vacsorát. 14 Amikor eljött az óra, asztalhoz telepedett az apostolokkal együtt, 15 és ezt mondta nekik: "Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a húsvéti vacsorát. 16 Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a húsvéti vacsorából, amíg csak be nem teljesedik ez az Isten országában." 17 Azután vette a poharat, hálát adott, és ezt mondta: "Vegyétek, és osszátok el magatok között. 18 Mert mondom nektek, hogy nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, amíg el nem jön az Isten országa." 19 És vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és e szavakkal adta nekik: "Ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre." 20 Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: "E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki. 21 De íme, annak a keze, aki elárul engem, az enyémmel együtt van az asztalon. 22 Mert az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt." 23 Erre kérdezgetni kezdték egymástól, hogy ki lehet az közülük, aki ezt meg fogja tenni.

24 Ezután versengés is támadt köztük arról, hogy ki a legnagyobb közöttük. 25 Erre ő így felelt nekik: "A királyok uralkodnak népeiken, és akik hatalmuk alá hajtják őket, jótevőknek hívatják magukat. 26 Ti azonban ne így cselekedjétek, hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál. 27 Mert ki a nagyobb? Az, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki az asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál." 28 "Ti vagytok azok, akik megmaradtatok velem kísértéseimben, 29 és én rátok hagyom a királyságot, ahogyan az én Atyám rám hagyta azt; 30 hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és királyi székekbe ülve ítéljétek Izráel tizenkét törzsét."

31 "Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, 32 de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait." 33 Ő erre így válaszolt: "Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, vagy a halálba is!" 34 Jézus azonban ezt felelte: "Mondom neked Péter: nem szólal meg a kakas ma, amíg háromszor le nem tagadod, hogy ismersz engem." 35 Azután ezt kérdezte tőlük: "Amikor elküldtelek titeket erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e hiányotok valamiben?" "Semmiben" - válaszolták. 36 Majd ezt mondta nekik: "Most azonban, akinek van erszénye, vegye elő, ugyanúgy a tarisznyát is; és akinek nincs kardja, adja el felsőruháját, és vegyen. 37 Mert mondom nektek, hogy be kell teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: És a bűnösök közé sorolták. Mert ami felőlem

elrendeltetett, az most beteljesedik." 38 Erre így szóltak: "Uram, íme, van itt két kard." Ő pedig azt felelte: "Elég!"

39 Ezután eltávozott onnan, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is. 40 Mikor pedig odaért arra a helyre, így szólt hozzájuk: "Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek." 41 Azután eltávolodott tőlük, mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva így imádkozott: 42 "Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied." 43 Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, és erősítette őt. 44 Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek. 45 Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz, de a szomorúságtól alva találta őket. 46 Ekkor így szólt hozzájuk: "Miért alusztok? Keljetek fel, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!" 47 Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett, amelynek élén Júdás, a tizenkettő egyike haladt, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja. 48 Jézus így szólt hozzá: "Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?" 49 Amikor a körülötte levők látták, hogy mi készül, megkérdezték: "Uram, odavágjunk a karddal?" 50 Egyikük oda is csapott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét. 51 Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: "Hagyjátok abba!" És megérintve a fülét, meggyógyította őt. 52 Majd ezt mondta a főpapoknak, a templomórség vezetőinek és a véneknek, amikor odaléptek hozzá: "Úgy vonultok ki ellenem kardokkal és botokkal, mint valami rabló ellen. 53 Amikor nap mint nap veletek voltam a templomban, nem emeltetek rám kezét. De ez a ti órátok és a sötétség hatalmának ideje."

54 Miután pedig elfogták őt, elvitték és bekísérték a főpap házába. Péter pedig távolról követte. 55 Mikor az udvar közepén tüzet raktak, és körülülték, Péter is leült közéjük. 56 Amint ott ült a tűz világánál, meglátta őt egy szolgáló, szemügyre vette, és így szólt: "Ez is veled volt." 57 Ő azonban letagadta, ezt mondva: "Asszony, nem ismerem őt!" 58 Röviddel ezután más látta meg, és rászólt: "Te is közülük való vagy!" De Péter így válaszolt: "Ember, nem vagyok!" 59 Körülbelül egy óra múlva másvalaki is bizonygatta: "De bizony, ez is veled volt, hiszen ő is Galileából való." 60 Péter azonban ismét tagadta: "Ember, nem tudom, mit beszélsz." Még beszélt, amikor hirtelen megszólalt a kakas. 61 Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre. Péter pedig visszaemlékezett az Úr szavára, amikor azt mondta neki: "Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem." 62 Aztán kiment, és keserves sírásra fakadt. 63 Azok a férfiak, akik őrizték Jézust, gúnyolták, és verték őt, 64 majd eltakarták a szemét, és ezt kérdezték: "Prófétáld meg, ki ütött meg téged!" 65 És sok más szidalmat is szórtak reá.

66 Amint megvirradt, összegyűlt a nép véneinek tanácsa, a főpapok, és az írástudók, és bekísértették őt a nagytanácsba, 67 s ott felszólították: "Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk." Ő pedig így válaszolt: "Ha megmondom nektek, nem hiszitek, 68 ha pedig én kérdezlek titeket, nem feleltek. 69 De mostantól fogva ott ül majd az Emberfia Isten hatalma jobbján." 70 Erre mind azt kérdezték: "Akkor hát te vagy az Isten Fia?" "Ti mondjátok, hogy én vagyok" - felelte nekik. Azok pedig így szóltak: "Mi szükségünk van még tanúvallomásra? Hiszen magunk hallottuk a saját szájából."

Lk. 23.

1 Ezután elindult az egész testület, és elvitték őt Pilátushoz. 2 Ott így kezdték vádolni: "Megállapítottuk, hogy félrevezeti népünket, ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak, és azt állítja magáról, hogy ő a felkent király." 3 Pilátus megkérdezte tőle: "Te vagy a zsidók királya?" Ő pedig ezt felelte: "Te mondod." 4 Pilátus erre így szólt a főpapokhoz és a sokasághoz: "Semmi bűnt nem találok ebben az emberben." 5 De azok erősen állították: "Fellázítja a népet tanításával egész Júdeában, Galileától kezdve egészen idáig." 6 Pilátus ezt hallva megkérdezte, hogy Galileából való-e ez az ember. 7 Amikor pedig megtudta, hogy Heródes hatósága alá tartozik, átküldte Heródeshez, aki szintén Jeruzsálemben tartózkodott ezekben a napokban. 8 Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült, mert már jó ideje szerette volna látni, mivel hallott róla, és azt remélte, hogy valami csodát tesz majd az ő szeme láttára. 9 Hosszasan kérdezgette őt, de Jézus semmit sem válaszolt neki. 10 Ott álltak a főpapok és az írástudók is, akik hevesen vádolták. 11 Heródes pedig katonai kíséretével együtt megvetően bánt vele, kigúnyolta, és fényes ruhába öltöztetve visszaküldte Pilátushoz. 12 Ezen a napon Heródes és Pilátus barátságot kötöttek egymással. Előtte ugyanis haragban voltak. 13 Ekkor Pilátus összehívta a főpapokat, a vezetőket és a népet, 14 és így szólt hozzájuk: "Ezt az embert elém hoztátok azzal, hogy a népet félrevezeti. Íme, én előttem vallattam ki, és nem találtam ebben az emberben egyet sem azok közül a bűnök közül, amelyekkel vádoljátok. 15 De még Heródes sem, mert visszaküldte hozzánk. Láthatjátok, hogy semmi halált érdemlő dolgot nem követett el: 16 megfenyítem tehát, és elbocsátom." 17 (Ünnepenként pedig szabadon kellett neki bocsátania egy foglyot.) 18 Erre valamennyien felkiáltottak: "Ezt öld meg! Barabbást pedig bocsásd el nekünk!" 19 Ez utóbbi a városban történt lázadásért és gyilkosságért volt börtönbe vetve. 20 Pilátus ismét szólt hozzájuk, mert szerette volna szabadon bocsátani Jézust. 21 De ezek kiáltoztak: "Feszítsd meg, feszítsd meg őt!" 22 Ő azonban harmadszor is odafordult hozzájuk: "De hát mi rosszat tett ez? Nem találtam benne semmiféle halált érdemlő bűnt: megfenyítem tehát, és elbocsátom." 23 De azok hangos kiáltásokkal sürgették és követelték, hogy feszítsék meg. És kiáltásuk győzött. 24 Pilátus ekkor úgy döntött, hogy legyen meg, amit kívánnak: 25 szabadon bocsátotta azt, akit kértek, aki lázadásért és gyilkosságért volt börtönbe vetve; Jézust pedig kiszolgáltatta akaratauknak. 26 Amikor elvezették őt, megragadtak egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és rátették a keresztet, hogy vigye Jézus után. 27 A népnek és az asszonyoknak nagy sokasága követte őt, akik jajgattak, és siratták őt. 28 Jézus pedig feléjük fordulva ezt mondta nekik: "Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magatokat és gyermekeiteket sirassátok; 29 mert jönnek majd olyan napok, amikor ezt mondják: Boldogok a meddők, az anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emlékek, amelyek nem szoptattak! 30 Akkor majd kiáltani kezdik a hegyeknek: Essetek ránk! - és a halmoknak: Borítsatok el minket! 31 Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi történik a szárazzal?" 32 Két gonosztevőt is vittek, hogy vele együtt végezzék ki őket. 33 Amikor arra a helyre értek, amelyet Koponya-helynek hívtak, keresztre feszítették őt, és a gonosztevőket: az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől. 34 Jézus pedig így könyörgött: "Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek." Azután sorsvetéssel osztózkodtak ruháin. 35 A nép ott állt és nézte. A főemberek pedig velük együtt így csúfolódtak: "Másokat megmentett, mentse meg magát, ha ő az Isten választott Krisztusa!" 36 Kigúnyolták a katonák is, odamentek hozzá, ecetet vittek neki, 37 és így szóltak: "Ha te vagy a zsidók királya, mentsd meg magadat!" 38 Felírás is volt a feje fölött görög, latin és héber betűkkel írva: EZ A ZSIDÓK KIRÁLYA. 39 A megfeszített gonosztevők közül az egyik így káromolta őt: "Nem te vagy a Krisztus? Mentse meg magadat és minket is." 40 De a másik megróttá, ezt mondva neki: "Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt

vagy! 41 Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el." 42 Majd így szólt: "Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz királyságodba." 43 Erre ő így felelt neki: "Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban."

44 Tizenkét órától egészen három óráig sötétség lett az egész földön. 45 A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig középen kettéhasadt. 46 Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: "Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet!" És ezt mondva meghalt. 47 Amikor a százados látta, ami történt, dicsőítette Istent, és így szólt: "Ez az ember valóban igaz volt." 48 És az egész sokaság, amely erre a látványra verődött össze, amikor látta a történeteket, mellét verve hazatért. 49 Jézus ismerősei pedig mindnyájan és az őt Galileától fogva követő asszonyok távolabb állva szemlélték mindezt.

50 Volt egy József nevű ember, Arimátiából, a júdeaiak egyik városából való, a nagytanács tagja, derék és igaz férfiú, 51 aki nem értett egyet a többiek határozatával és eljárásával, aki maga is várta az Isten országát. 52 Ő elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. 53 Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és elhelyezte egy sziklába vágott sírboltba, amelyben még senki sem feküdt soha. 54 Az ünnepi előkészület napja már elmúlt és megkezdődött a szombat. 55 Elkísérték őt az asszonyok, akik együtt jöttek vele Galileából, és megnézték a sírboltot, meg azt is, hogyan helyezték el Jézus testét. 56 Aztán visszatértek, illatszereket és drága keneteket készítettek. Szombaton azonban pihentek a parancsolat szerint.

Lk. 24.

1 A hét első napján pedig kora hajnalban elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített illatszereket. 2 A követ a sírbolt előtt elhengerítve találták, 3 és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. 4 Amikor emiatt tanácstalanul álltak, két férfi lépett melléjük fénylő ruhában. 5 Majd amikor megrémülve a földre szegezték tekintetüket, azok így szóltak hozzájuk: "Mit keresitek a holtak között az élő? 6 Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: 7 az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia." 8 Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, 9 és visszatérve a sírtól, hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek. 10 A magdalai Mária, Johanna, valamint a Jakab anyja, Mária és más, velük lévő asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak, 11 de ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik. 12 (Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és amikor behajolt, csak a lepedőket látta ott. Erre elment, és csodálkozott magában a történeteken.)

13 Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve, 14 és beszélgettek egymással mindarról, ami történt. 15 Közben beszélgettek, és vitatkoztak egymással, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük. 16 Látásukat azonban valami akadályozta és nem ismerték fel őt. 17 Ő pedig így szólt hozzájuk: "Miről beszélgettek egymással útközben?" Erre szomorúan megálltak. 18 Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: "Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod mi történt ott ezekben a napokban?" 19 "Mi történt?" - kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: "Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki próféta volt, szóban és tettben hatalmas Isten és az egész nép előtt; 20 hogyan adták át a főpapok és a főemberek halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. 21 Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. 22 Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbenett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírboltnál, 23 de nem találták ott a testét; eljöttek és azt beszélték, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él. 24 El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszélték; őt azonban nem látták." 25 Akkor ő így szólt hozzájuk: "Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! 26 Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?" 27 És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt. 28 Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni. 29 De azok unszolták és kérték: "Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már!" Bement hát, hogy velük maradjon. 30 És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. 31 Erre megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük. 32 Ekkor így szóltak egymásnak: "Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?" 33 Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. 34 Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. 35 Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről. 36 Közben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: "Békesség nektek!" 37 Azok megrettentek, és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. 38 Ő azonban így szólt hozzájuk: "Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben? 39 Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van." 40 És ezeket mondva, megmutatta nekik a kezét és a lábát. 41 Mikor pedig még mindig nem mertek hinni örömeikben, és csak csodálkoztak,

megkérdezte tőlük: "Van-e itt valami ennivalótok?" 42 Erre adtak neki egy darab sült halat. 43 Elvette és szemük láttára megette. 44 Majd így szólt hozzájuk: "Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárokbán." 45 Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat, 46 és így szólt nekik: "Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, 47 és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. 48 Ti vagytok erre a tanúk. 49 És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel." 50 Ezután kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket. 51 És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. 52 Ekkor leborulva imádták őt, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe; 53 mindig a templomban voltak, és áldották Istent.

János evangéliuma

Jn. 1.

1 Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. 2 Ő kezdetben az Istennél volt. 3 Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. 4 Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. 5 A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. 6 Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. 7 Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, és hogy mindenki higgyen általa. 8 Nem ő volt a világosság, de a világosságról kellett bizonyosságot tennie. 9 Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. 10 A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: 11 saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt. 12 Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, 13 akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. 14 Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. 15 János bizonyosságot tett róla, és azt hirdette: "Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én." 16 Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. 17 Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jelent meg. 18 Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt. 19 Ez János bizonyoságtétele. Amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék tőle: "Ki vagy te?" 20 Akkor vallott, és nem tagadott. Ezt vallotta: "Én nem a Krisztus vagyok." 21 Erre megkérdezték tőle: "Hát akkor? Illés vagy te?" De kijelentette: "Nem az vagyok." - "A próféta vagy te?" Így válaszolt: "Nem." 22 Ezt mondták tehát: "Ki vagy? - hogy választ adhassunk megbízóinknak: mit mondasz magadról?" 23 Erre ő így felelt: "Én kiáltó hang vagyok a pusztában: készítsetek egyenes utat az Úrnak, ahogyan Ézsaiás próféta megmondta." 24 A küldöttek között voltak farizeusok is, 25 és ezek tovább kérdezték őt: "Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem pedig a próféta?" 26 János így válaszolt nekik: "Én vízzel kerestelek. De közöttetek áll az, akit ti nem ismertek, 27 aki utánam jön, és akinek saruja szíját megoldani sem vagyok méltó." 28 Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János keresztelt. 29 Másnap János látta Jézust, amint jön felé, és így szólt: "Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét! 30 Ő az, akiről én megmondtam: Utánam jön egy férfi, aki megelőzött engem, mert előbb volt, mint én. 31 Én nem ismertem őt, de azért jöttem, és azért kerestelek vízzel, hogy ismertté legyen Izráel előtt." 32 Így tett erről bizonyosságot János: "Láttam, hogy a Lélek leszállt az égből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta. 33 Én nem ismertem őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel keresteljek, ő mondta nekem: Akire látod a Lelket leszállni és megnyugodni rajta, ő az, aki Szentlélekkel keresztel. 34 Én láttam, és bizonyosságot tettem arról, hogy ez az Isten Fia."

35 Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt, 36 és rátekintve Jézusra, aki arra járt, így szólt: "Íme, az Isten Báránya!" 37 Meghallotta a két tanítvány, hogy ő ezt mondta, és követték Jézust. 38 Jézus megfordult, és amikor meglátta, hogy követik őt, megszólította őket: "Mit kerestek?" Ők pedig ezt válaszolták: "Rabbi - ami azt jelenti: Mester -, hol van a lakásod?" 39 Ő így szólt: "Jöjjetek, és meglátjátok." Elmentek tehát, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon; körülbelül délután négy óra volt ekkor. 40 A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól és követték őt, András, Simon Péter testvére volt az egyik. 41 Ő mihelyt találkozott testvérevel, Simonnal, ezt mondta neki: "Megtaláltuk a Messiást" - (ami azt jelenti: Felkent). 42 Odavitte Jézushoz, aki rátekintve így szólt: "Te Simon vagy, Jóna fia: téged Kéfásnak fognak hívni" - (ami azt jelenti:

Kőszikla). 43 Másnap Jézus Galileába akart indulni. Ekkor találkozott Fülöppel, és így szólt hozzá: "Kövess engem!" 44 Fülöp pedig Bétsaidából származott, András és Péter városából. 45 Fülöp találkozott Nátánaéllal, és így szólt hozzá: "Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a törvényben, akiről a próféták is írtak: Jézust, a József fiát, aki Názáretből származik." 46 "Számazhat-e valami jó Názáretből?" - kérdezte tőle Nátánaél. Fülöp így válaszolt: "Jöjj, és lásd meg!" 47 Amikor Jézus látta, hogy Nátánaél közeledik feléje, azt mondta róla: "Íme, egy igazi izráelita, akiben nincsen álnokság." 48 Nátánaél megkérdezte tőle: "Honnan ismeresz engem?" Jézus így válaszolt neki: "Mielőtt Fülöp idehívott, láttam, hogy a fügefa alatt voltál." 49 Nátánaél így szólt hozzá: "Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya!" 50 Jézus így válaszolt neki: "Mivel azt mondtam neked, hogy láttalak a fügefa alatt, hiszel? Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni." 51 És hozzátette: "Bizony, bizony, mondom néktek: meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára."

Jn. 2.

1 A harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja. 2 Meghívták Jézust és tanítványait is a menyegzőre. 3 Amikor elfogyott a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: "Nincs boruk." 4 Mire Jézus azt mondta: "Vajon énram tartozik ez, vagy terád, asszony? Nem jött még el az én óram." 5 Anyja így szólt a szolgákhoz: "Bármit mond nektek, tegyétek meg." 6 Volt ott hat köveder a zsidók tisztálkodási rendje szerint, amelyekbe egyenként két vagy három métréta fért. 7 Jézus így szólt hozzájuk: "Töltsétek meg a vedreket vízzel." És megtöltötték színültig. 8 Aztán így szólt hozzájuk: "Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak." Ők vittek. 9 Amikor a násznagy megízlelte a vizet, amely borrá lett, mivel nem tudta, honnan van, csak a szolgák tudták, akik a vizet merítették, odahívta a vőlegényt, 10 és így szólt hozzá: "Minden ember a jó bort adja fel először, és amikor megittasodtak, akkor a silányabbat: te pedig ekkorra tartogattad a jó bort." 11 Ezt tette Jézus első jelként a galileai Kánában, így jelentette ki dicsőségét, és tanítványai hittek benne. 12 Ezután lement Kapernaumba anyjával, testvéreivel és tanítványaival együtt, és ott tartózkodtak néhány napig.

13 Közel volt a zsidók húsvétja, Jézus is felment Jeruzsálembe. 14 A templomban találta az ökrök, juhok és galambok árusait, és az ott ülő pénzváltókat. 15 Ekkor kötélből korbácsot csinált, és kiűzte őket, valamint az ökröket és a juhokat is a templomból. A pénzváltók pénzét pedig kiszórta, az asztalokat felborította, 16 és a galambárosoknak ezt mondta: "Vigyétek ezeket innen: ne tegyétek az én Atyám házát kalmárkodás házává!" 17 Ekkor tanítványainak eszébe jutott, hogy meg van írva: "A te házad iránt érzett féltő szeretet emészt engem." 18 A zsidók pedig megszólaltak, és megkérdezték tőle: "Milyen jelt mutatsz nekünk, amelynek alapján ezeket teszed?" 19 Jézus így felelt nekik: "Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem." 20 Ezt mondták rá a zsidók: "Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt felépíted?" 21 Ő azonban testének templomáról beszélt. 22 Amikor azután feltámadt a halálból, visszaemlékeztek tanítványai arra, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak és a beszédnek, amelyet Jézus mondott. 23 Amikor Jeruzsálemben volt a húsvét ünnepén, sokan hittek az ő nevében, mert látták a jeleket, amelyeket tett. 24 Jézus azonban nem bízta magát rájuk, mert ismerte mindnyájukat, 25 és nem volt szüksége arra, hogy bárki tanúskodjék az emberről, mert ő maga is tudta, hogy mi lakik az emberben.

Jn. 3.

1 Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere. 2 Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: "Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, hacsak nincs vele az Isten." 3 Jézus így válaszolt: "Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát." 4 Nikodémus ezt kérdezte tőle: "Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe és megszülethetik ismét?" 5 Jézus így felelt: "Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. 6 Ami testből született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. 7 Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. 8 A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született." 9 Nikodémus megkérdezte tőle: "Hogyan történhet meg mindez?" 10 Jézus így válaszolt: "Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod? 11 Bizony, bizony, mondom néked: amit tudunk, azt szójuk, és amit láttunk, arról teszünk bizonyosságot, de nem fogadjátok el a mi bizonyágtételünket. 12 Ha a földi dolgokról szoltam nektek, és nem hisztek, akkor hogyan fogtok hinni, ha majd a mennyekről szólok nektek? 13 Mert nem ment fel a mennybe senki, csak az, aki a mennyből szállt le, az Emberfia. 14 És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, 15 hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne. 16 Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. 17 Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa. 18 Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. 19 Az ítélet pedig azt jelenti, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak. 20 Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne lepleződjenek a cselekedetei. 21 Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy kitűnjék cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat."

22 Jézus ezután elment tanítványaival együtt Júdea földjére, ott tartózkodott velük, és keresztelt. 23 János is keresztelt Ainonban, Szálím közelében, mert ott sok víz volt, és az emberek odamentek és megkeresztelkedtek. 24 János ugyanis még nem volt börtönbe vetve. 25 János tanítványai vitába szálltak a zsidókkal a megtisztulásról. 26 Odamentek Jánoshoz, és ezt mondták neki: "Mester, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyosságot tettél, íme, az keresztel, és mindenki őhöz megy." 27 János így válaszolt: "Semmit sem szerezhetsz az ember, ha nem a mennyből adatott meg neki. 28 Ti magatok tanúskodhattok arról, hogy megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem előtte küldtettem el. 29 Akié a menyasszony, az a vőlegény, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt, ujjongva örül a vőlegény hangjának: ez az örömöm lett teljessé. 30 Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem. 31 Aki felülről jön, az felette van mindenkinek. Aki a földről való, földi az, és földiekről szól. Aki a mennyből jön (az felette van mindenkinek:) 32 és arról tesz bizonyosságot, amit látott, és hallott, de bizonyágtételét senki sem fogadja el. 33 Aki befogadta bizonyágtételét, az pecsétet tett arra, hogy Isten igaz. 34 Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mert annak ő nem mértékkel mérve adja a Lelket. 35 Az Atya szereti a Fiút, és kezébe adott mindent. 36 Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta."

Jn. 4.

1 Amikor pedig megtudta Jézus, hogy a farizeusok meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és keresztel, mint János - 2 bár maga Jézus nem keresztelt, hanem a tanítványai - , 3 elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába. 4 Samárián kellett pedig átmennie, 5 és így jutott el Samária egyik városához, amelynek Sikár volt a neve. Ez közel volt ahhoz a birtokhoz, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek. 6 Ott volt Jákób forrása. Jézus akkor az úttól elfáradva leült a forrásnál; az idő délfelé járt. 7 Egy samáriai asszony jött vizet meríteni. Jézus így szólt hozzá: "Adj innom!" 8 Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. 9 A samáriai asszony ezt mondta: "Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok?" Mert a zsidók nem érintkeztek a samáriaiakkal. 10 Jézus így válaszolt: "Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom! te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet." 11 Az asszony így szólt hozzá: "Uram, merítő edényed sincs, a kút is mély: honnan vennéd az élő vizet? 12 Talán nagyobb vagy te atyánknál, Jákóbnál, aki ezt a kutat adta nekünk, és aki maga is ebből ivott, sőt fiai és jószágai is?" 13 Jézus így válaszolt neki: "Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, 14 de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne." 15 Az asszony erre ezt mondta: "Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárnom meríteni." 16 Jézus így szólt hozzá: "Menj el, hívd a férjedet, és jöjj vissza!" 17 Az asszony így válaszolt: "Nincs férjem." Jézus erre ezt mondta: "Jól mondtad, hogy férjed nincs, 18 mert öt férjed volt, és akivel most élsz, nem férjed: ebben igazat mondtál." 19 Az asszony ekkor így felelt: "Uram, látom, hogy próféta vagy. 20 A mi atyáink ezen a hegyen imádták az Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Istent imádni kell." 21 Jézus így válaszolt: "Higgy nekem asszony, hogy eljön az óra, amikor nem is ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad. 23 De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. 24 Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk." 25 Az asszony így felelt: "Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent." 26 Jézus ezt mondta neki: "Én vagyok az, aki veled beszélek." 27 Tanítványai éppen ekkor jöttek meg, és csodálkoztak azon, hogy asszonnyal beszél, de mégsem mondta egyikük sem: "Mit akarsz, vagy mit beszélsz vele?" 28 Az asszony pedig otthagyta korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek: 29 "Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ez-e a Krisztus?" 30 Erre azok elindultak a városból, és kimentek hozzá. 31 Közben kérték őt a tanítványai: "Mester, egyél!" 32 Ő pedig azt mondta nekik: "Nekem van eledelem, amit egyem, amiről ti nem tudtok." 33 A tanítványok erre egymást kérdezték: "Valaki talán hozott neki enni?" 34 Jézus ezt mondta nekik: "Az én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját. 35 Vajon nem ti magatok mondjátok-e, hogy még négy hónap, és jön az aratás? Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra. 36 Az arató jutalmat kap, és begyűjti a termést az örök életre, hogy együtt örüljön a vető és az arató. 37 Mert ebben az esetben igaz a közmondás, hogy: más a vető, és más az arató. 38 Én elküldtelek titeket, hogy azt arassátok, amiért nem ti fáradtatok: mások fáradoztak érte, ti pedig az ő munkájukba álltatok be." 39 Abból a városból pedig a samáriaiak közül sokan hittek benne az asszony szava miatt, aki így tanúskodott: "Megmondott nekem mindent, amit tettem." 40 Amikor tehát a samáriaiak Jézushoz értek, kérték őt, hogy maradjon náluk. És ott maradt két napig. 41 Az ő szavának sokkal többen hittek, 42 az asszonynak

pedig meg is mondták: "Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője."

43 Két nap múlva pedig elment onnan Galileába, 44 bár maga Jézus tett bizonyosságot arról, hogy nincs becsülete a prófétának a saját hazájában. 45 Mégis, amikor Galileába érkezett, befogadták őt azok a galileaiak, akik látták mindazt, amit Jeruzsálemben tett az ünnepen, mivel ők is ott voltak.

46 Azután ismét a galileai Kánába ment, ahol a vizet borrá változtatta. Kapernaumban pedig volt egy királyi tisztviselő, akinek betegen feküdt a fia. 47 Amikor meghallotta, hogy Jézus megérkezett Júdeából Galileába, elment hozzá, és kérte, hogy jöjjön és gyógyítsa meg a fiát, mert halálán van. 48 Erre Jézus ezt mondta neki: "Ha nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek." 49 A királyi tisztviselő újra kérte őt: "Uram, jöjj, mielőtt meghal a gyermekem." 50 Jézus erre így válaszolt: "Menj el, a te fiad él." Hitt az ember a szónak, amelyet Jézus mondott neki, és elindult. 51 Még útban volt hazafelé, amikor szembejöttek vele a szolgálói a hírral, hogy a gyermeke él. 52 Ekkor megkérdezte tőlük, hány órákor lett jobban. Azt mondták neki, hogy tegnap délután egy órákor hagyta el a láz. 53 Megállapította tehát az apa, hogy éppen abban az órában, amelyben ezt mondta neki Jézus: "A te fiad él." És hitt ő, valamint egész háza népe. 54 Ezt pedig második jelként tette Jézus, miután megérkezett Júdeából Galileába.

Jn. 5.

1 Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe. 2 Jeruzsálemben a Juh-kapunál van egy medence, amelyet héberül Betesdának neveznek. Ennek öt oszlopcsarnoka van. 3 A betegek, vakok, sánták, sorvadásosak tömege feküdt ezekben (és várták a víz megmozdulását. 4 Mert az Úr angyala időnként leszállt a medencére, és felkavarta a vizet: aki elsőnek lépett bele a víz felkavarása után, egészséges lett, bármilyen betegségben is szenvedett). 5 Volt ott egy ember, aki harmincnyolc éve szenvedett betegségében. 6 Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: "Akarsz-e meggyógyulni?" 7 A beteg így válaszolt neki: "Uram, nincs emberem, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe: amíg én megyek, más lép be előttem." 8 Jézus azt mondta neki: "Kelj fel, vedd az ágyadat és járj!" 9 És azonnal egészséges lett ez az ember, felvette az ágyát, és járt. Aznap pedig szombat volt. 10 A zsidók ekkor így szóltak a meggyógyított emberhez: "Szombat van, nem szabad felvenned az ágyadat." 11 Ő így válaszolt nekik: "Aki meggyógyított, az mondta nekem: Vedd az ágyadat, és járj!" 12 Megkérdezték tőle: "Ki az az ember, aki azt mondta neked: Vedd fel és járj!?" 13 De a meggyógyított ember nem tudta, hogy ki az, mert Jézus félrehúzódott az ott tartózkodó sokaság miatt. 14 Ezek után találkozott vele Jézus a templomban, és ezt mondta neki: "Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezz, hogy valami rosszabb ne történjék veled." 15 Elment ez az ember, és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki meggyógyította.

16 A zsidók ezért üldözni kezdték Jézust, mert szombaton tette ezt. 17 Jézus így szólt hozzájuk: "Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom." 18 Ezért azután a zsidók még inkább meg akarták ölni, mert nemcsak megtörte a szombatot, hanem saját Atyjának is nevezte Istent, és így egyenlővé tette magát az Istennel. 19 Megszólalt tehát Jézus, és ezeket mondta nekik: "Bizony, bizony, mondom néktek: a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak ha látja, hogy mit tesz az Atya; mert amit ő tesz, azt teszi a Fiú is, hozzá hasonló módon. 20 Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit ő tesz. Sőt még nagyobb feladatokat is fog rábízni, hogy ti csodálkozzatok. 21 Mert ahogy az Atya feltámasztja a halottakat, és életre kelti őket, úgy a Fiú is életre kelti azokat, akiket akar. 22 Az Atya nem is ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta át, 23 hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, ahogyan az Atyát tisztelik. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki őt elküldte. 24 Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. 25 Bizony, bizony, mondom néktek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak. 26 Mert ahogyan az Atyának van önmagában élete, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában. 27 Sőt arra is adott neki hatalmat, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia. 28 Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, 29 és kijönnek. Akik a jót tették, az életre támadnak fel; akik pedig a rosszat cselekedték, az ítéletre támadnak fel. 30 Én önmagamtól nem tehetek semmit: ahogyan tőle hallom, úgy ítélek; és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem."

31 "Ha én magamról tennék bizonyosságot, az én bizonyágtételem nem volna igaz. 32 Más az, aki bizonyosságot tesz én rólam, és tudom, hogy igaz az a bizonyágtétel, amellyel rólam tanúskodik. 33 Ti elküldtetek Jánoshoz, és ő bizonyosságot tett az igazságról. 34 Én azonban nem embertől kapom a bizonyágtételt, hanem azért mondom ezeket, hogy ti üdvözüljete. 35 Ő volt az égő és világító fáklya, de ti csak egy ideig akartatok az ő világosságában örvendezni. 36 Nekem azonban Jánosénál nagyobb bizonyágtételem van. Mert a feladatok, amelyeket az Atya rám bízott, hogy teljesítsem azokat, tehát azok a

cselekedetek, amelyeket elvégzek: maguk tesznek bizonyosságot arról, hogy engem az Atya küldött el. 37 De az Atya is, aki elküldött engem, bizonyosságot tett rólam. Az ő hangját nem hallottátok soha, arcát sem láttátok, 38 és az igéje sincs meg bennetek maradandóan, mert abban, akit ő elküldött, nem hisztek. 39 Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyosságot, 40 és mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen. 41 Én nem fogadok el dicsőséget emberektől, 42 rólatok viszont tudom, hogy nincs meg bennetek az Isten szeretete. 43 Én az Atyám nevében jöttem, mégsem fogadtatok be; ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok. 44 Hogyan tudnátok hinni ti, akik egymástól fogadtok el dicsőséget, de azt a dicsőséget, amely az egy Istentől van, nem keresitek? 45 Ne gondoljátok, hogy én foglak vádolni benneteket az Atyánál. Van, aki vádol benneteket: Mózes, akiben ti reménykedtek. 46 Mert ha hinnétek Mózesnek, hinnétek nekem: mert én rólam írt ő. 47 Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, akkor az én beszédeimnek hogyan hinnétek?"

Jn. 6.

1 Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, a Tiberiás tavának túlsó partjára. 2 Nagy sokaság követte őt, mert látták azokat a jeleket, amelyeket a betegeken tett. 3 Jézus pedig felment a hegyre, és ott leült a tanítványaival együtt. 4 Közel volt a húsvét, a zsidók ünnepe. 5 Amikor Jézus körültekintett és látta, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, így szólt Fülöpnek: "Honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek?" 6 Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni. 7 Fülöp így válaszolt neki: "Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset." 8 Egyik tanítványa, András, a Simon Péter testvére így szólt hozzá: 9 "Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi ez ennyinek?" 10 Jézus ezt mondta: "Ültessétek le az embereket." Nagy fű volt azon a helyen. Letelepédtek tehát a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. 11 Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta az ott ülőknek; ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak. 12 Amikor pedig jóllaktak, így szólt tanítványaihoz: "Szedjétek össze a felesleges darabokat, hogy semmi ne menjen kárba." 13 Összeszedték tehát, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek feleslegesek voltak azoknak, akik ettek. 14 Az emberek látva a jelt, amelyet tett, ezt mondták: "Ez valóban az a próféta, akinek el kellett jönnie a világba." 15 Amikor pedig Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, visszavonult ismét a hegyre egymagában. 16 Estefelé lementek tanítványai a tengerhez, 17 hajóra szálltak, és átmentek a tenger túlsó partjára, Kapernaumba. Sötét volt már, és még mindig nem ment oda hozzájuk Jézus; 18 a tenger pedig háborgott, mert nagy szél fújt. 19 Közben eljutottak mintegy huszonöt vagy harminc futamnyira, amikor meglátták, hogy Jézus a tengeren jár, és közeledik a hajóhoz. Megrémültek, 20 de Jézus megszólalt: "Én vagyok, ne féljete!" 21 Ekkor fel akarták venni a hajóra, de a hajó egyszeriben odaért a partra, ahová tartottak. 22 Másnap a tenger túlsó partján maradt sokaság megállapította, hogy ott nem volt más hajó, csak egy, és hogy Jézus nem szállt be tanítványaival együtt abba a hajóba, hanem csupán a tanítványai mentek el. 23 Ellenben Tiberiásból jöttek hajók, annak a helynek a közelébe, ahol a kenyeret ették, miután hálát adott az Úr. 24 Amikor tehát látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak a hajókba, elmentek Kapernaumba, és keresték Jézust. 25 Amikor megtalálták a tenger túlsó partján, megkérdezték tőle: "Mester, mikor jöttél ide?" 26 Jézus ezt válaszolta nekik: "Bizony, bizony, mondom néktek, nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok. 27 Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert ő pecsétjével igazolta az Isten." 28 Ekkor megkérdezték tőle: "Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk?" 29 Jézus ezt felelte nekik: "Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött." 30 Erre megkérdezték: "És te milyen jelt mutatsz, hogy miután láttuk, higgyünk neked? Mit cselekszel? 31 Atyáink a mannat ették a pusztában, ahogyan meg van írva: Mennyei kenyeret adott nekik enni." 32 Jézus pedig így válaszolt nekik: "Bizony, bizony, mondom néktek, nem Mózes adta nektek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja nektek az igazi mennyei kenyeret. 33 Mert az Isten kenyere a mennyből száll le, és életet ad a világnak." 34 Erre ezt mondták neki: "Uram, add nekünk mindig ezt a kenyeret!" 35 Jézus azt mondta nekik: "Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbenem hisz, nem szomjazik meg soha. 36 De megmondtam nektek: láttatok ugyan engem, és mégsem hisztek. 37 Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el; 38 mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem. 39 Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem

adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon. 40 Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom őt az utolsó napon." 41 A zsidók ekkor zúgolódní kezdtek ellene, mert ezt mondta: "Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállott le" - 42 és azt kérdezték: "Nem Jézus ez, a József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Akkor hogyan mondhatja: A mennyből szálltam le?" 43 Jézus így válaszolt nekik: "Ne zúgolódjatok egymás között! 44 Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem. Én pedig feltámasztom az utolsó napon. 45 Meg van írva a prófétáknál: És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek. Aki az Atyától hallott és tanult, az mind énhozzám jön. 46 Nem mintha bárki látta volna az Atyát: csak aki az Istentől van, az látta az Atyát. 47 Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz, annak örök élete van. 48 Én vagyok az élet kenyere. 49 Atyáitok a mannat ették a pusztában, mégis meghaltak. 50 De ez az a kenyér, amely a mennyből szállt le, hogy aki eszik belőle, meg ne haljon: 51 Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem." 52 A zsidók erre vitatkozni kezdtek egymással, és ezt kérdezték: "Hogyan adhatná ez nekünk a testét eledelül?" 53 Jézus így szólt hozzájuk: "Bizony, bizony, mondom néktek: ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a vérét, nincsen élet tibennetek. 54 Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. 55 Mert az én testem igazi étel, és az én vérem igazi ital. 56 Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, az énbennem marad, és én őbenne. 57 Ahogyan engem az élő Atya küldött el, és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, élni fog énáltalam. 58 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt le; ez nem olyan, mint amelyet atyáitok ettek, és mégis meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, élni fog örökké." 59 Ezeket a zsinagógában mondta, amikor Kapernaumban tanított. 60 Tanítványai közül sokan, amikor ezt hallották, így szóltak: "Kemény beszéd ez: ki hallgathatja őt?" 61 Mivel pedig Jézus magától is tudta, hogy ezért zúgolódnak tanítványai, így szólt hozzájuk: "Ez megbotránkoztat titeket? 62 Hát ha majd meglátjátok az Emberfiát felmenni oda, ahol előzőleg volt? 63 A lélek az, aki életre kelt, a test nem használ semmit: azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: lélek és élet. 64 De vannak közöttetek néhányan, akik nem hisznek." Mert Jézus kezdettől fogva tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki el fogja árulni őt. 65 És így folytatta: "Ezért mondtam nektek, hogy senki sem jöhet hozzám, ha nem adta meg ezt neki az Atya." 66 Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé. 67 Jézus ekkor megkérdezte a tizenkettőtől: "Vajon ti is el akartok menni?" 68 Simon Péter így felelt: "Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad. 69 És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje." 70 Jézus így válaszolt nekik: "Nem én választottalak-e ki titeket, a tizenkettőt? Egy közületek mégis ördög." 71 Júdas Iskáriótesre, Simon fiára mondta ezt, mert ez akarta őt elárulni, pedig egy volt a tizenkettő közül.

Jn. 7.

1 Jézus ezután Galileát járta. Nem akart ugyanis Júdeában tartózkodni, mivel a zsidók meg akarták ölni. 2 Közel volt a zsidók ünnepe, a lombsátorünnep. 3 Testvérei ekkor ezt mondták neki: "Menj el innen, és eredj Júdeába, hadd lássák a tanítványaid is a te dolgaidat, amelyeket cselekszel. 4 Mert senki sem cselekszik semmit titokban, aki azt akarja, hogy nyilvánosan elismerjék őt. Ha ilyeneket cselekszel, tedd ismertté magadat a világ előtt." 5 Mert a testvérei sem hittek benne. 6 Jézus pedig így szólt hozzájuk: "Az én időm még nincs itt, nektek azonban minden idő alkalmas. 7 Titeket nem gyűlölhét a világ, de engem gyűlöl, mert én arról tanúskodom, hogy a cselekedetei gonoszak. 8 Ti menjetek fel az ünnepre, én erre az ünnepre még nem megyek fel, mert az én időm még nem jött el." 9 Ezeket mondta nekik, és ott maradt Galileában. 10 Miután azonban elindultak testvérei az ünnepre, akkor ő is felment, nem nyíltan, hanem - amennyire lehetett - titokban. 11 A zsidók pedig keresték őt az ünnepen, és kérdezték: "Hol van ő?" 12 És sokat suttogtak róla a sokaságban: némelyek azt mondták róla, hogy jó, mások viszont ezt mondták: "Nem az, sőt félrevezeti a népet." 13 De nyilvánosan senki sem beszélt róla, mert féltek a zsidóktól.

14 Már az ünnepi hét fele elmúlt, amikor Jézus felment a templomba, és tanítani kezdett. 15 Csodálkoztak a zsidók ezen, és ezt kérdezték: "Hogyan ismerheti ez az Írást, hiszen nem is tanulta?" 16 Jézus erre így válaszolt nekik: "Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem. 17 Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e, vagy én magamtól szólok. 18 Aki magától szól, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki elküldte őt, az igaz, abban nincs hamisság. 19 Nem Mózes adta-e nektek a törvényt? De közületek senki sem tartja meg a törvényt. Miért akartok engem megölni?" 20 A sokaság erre ezt mondta: "Ördög van benned: ki akar téged megölni?" 21 Jézus így válaszolt nekik: "Egyetlen dolgot vittem véghez, és mindnyájan megütköztök rajta. 22 Minthogy a körülmetélkedést Mózes rendelte el nektek - nem mintha Mózesről volna, hanem az atyáktól van -, és szombaton is körülmetélitek az embert. 23 Ha körülmetélitek az embert szombaton, hogy ne sértsék meg Mózes törvényét, akkor miért haragusztok énrám, hogy egy embert teljesen meggyógyítottam szombaton? 24 Ne ítéljétek látszat szerint, hanem hozzatok igazságos ítéletet." 25 A jeruzsálemiek közül ekkor így szóltak némelyek: "Vajon nem ő az, akit meg akarnak ölni? 26 És íme, nyilvánosan beszél, és semmit sem szólnak ellene. Talán bizony felismerték a vezetőket, hogy ő a Krisztus? 27 Csakhogy róla tudjuk, honnan való; amikor azonban eljön a Krisztus, róla senki sem tudja majd, honnan való." 28 Amikor Jézus a templomban tanított, hangosan kiáltva szólt: "Ti ismertek engem, tudjátok is, honnan való vagyok; de én mégsem önmagamtól jöttem, hanem az, aki engem elküldött, igaz, ti őt nem ismeritek. 29 Én ismerem őt, hiszen tőle származom, és ő küldött el engem." 30 El akarták fogni tehát, de senki sem vetette rá a kezét, mert még nem jött el az ő órája.

31 A sokaságból sokan hittek benne, és ezt mondták: "A Krisztus, amikor eljön, tesz-e több jelt, mint amennyit ez tett?" 32 Meghallották a farizeusok, hogy a sokaság ezeket suttogja róla, és szolgálakat küldtek a főpapok és a farizeusok, hogy fogják el őt. 33 Jézus ekkor így szólt: "Még egy kis ideig veletek vagyok, de elmegyek ahhoz, aki elküldött engem. 34 Kerestek majd engem, de nem találtok meg, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek." 35 A zsidók erre így beszéltek egymás között: "Hova akar menni, hogy nem találjuk meg? Talán a görögök között lévő szórványba készül, és a görögöket akarja tanítani? 36 Miféle beszéd ez: Kerestek majd engem, de nem találtok, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek?" 37 Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: "Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! 38 Aki hisz énbenem, ahogyan az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!" 39 Ezt pedig a Lélekről mondta, akit

a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg.

40 A sokaságból azok, akik hallották ezt az igét, ezt mondták: "Valóban ez a próféta." 41 Mások így szóltak: "A Krisztus ez." Többen pedig ezt mondták rá: "Csak nem Galileából jön el a Krisztus? 42 Nem az Írás mondta-e, hogy Dávid magvából és Betlehemből, abból a faluból, ahol Dávid élt, jön el a Krisztus?" 43 Ellentét támadt tehát miatta a sokaságban: 44 némelyek közülük el akarták fogni, de senki sem vetette rá a kezét. 45 A szolgák ekkor visszamentek a főpapokhoz és farizeusokhoz, akik ezt kérdezték tőlük: "Miért nem hoztátok ide?" 46 A szolgák így feleltek: "Ember még így soha nem beszélt, ahogyan ő." 47 A farizeusok ezt mondták nekik: "Titeket is megtévesztett? 48 Vajon a vezetők vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki? 49 De ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott!" 50 Ekkor Nikodémus, aki korábban már járt nála, és közülük való volt, így szólt hozzájuk: 51 "Elítéli-e az embert a mi törvényünk, míg ki nem hallgatták, és meg nem tudták tőle, hogy mit tett?" 52 Azok pedig így válaszoltak neki: "Talán te is galileai vagy? Nézz utána és lásd be, hogy Galileából nem támad próféta." 53 Ezután mindenki hazament.

Jn. 8.

1 Jézus pedig kiment az Olajfák hegyére. 2 De korán reggel ismét megjelent a templomban, és az egész nép hozzásereglett; ő pedig leült, és tanította őket. 3 Ekkor odavezettek az írástudók és a farizeusok egy asszonyt, akit házasságtörésen értek, középre állították, 4 és így szóltak Jézushoz: "Mester, ezt az asszonyt házasságtörés közben tetten érték. 5 Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy kövezzük meg az ilyeneket. Hát te mit mondasz?" 6 Ezt azért mondták, hogy próbára tegyék, és legyen mivel vádolniuk őt. Jézus pedig lehajolt, és ujjával írt a földre. 7 Amikor továbbra is faggatták, felegyenesedett, és ezt mondta nekik: "Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ." 8 És lehajolva tovább írt a földre. 9 Azok pedig ezt hallva, egymás után kimentek, kezdve a véneken, és egyedül ő meg az asszony maradt ott a középén. 10 Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, így szólt hozzá: "Hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged?" 11 Ő így felelt: "Senki, Uram." Jézus pedig ezt mondta neki: "Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!"

12 Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: "Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága." 13 A farizeusok ekkor ezt mondták neki: "Te önmagadról teszel bizonytságot: a te bizonytságtételeid nem igazak." 14 Jézus így válaszolt nekik: "Még ha én önmagamról teszek is bizonytságot, akkor is igaz a bizonytságtételeim, mert tudom, honnan jöttem, és hová megyek, ti azonban nem tudjátok, honnan jövök, vagy hová megyek. 15 Ti test szerint ítéltétek. Én nem ítélek senki felett. 16 De még ha ítélek is, igaz az én ítéletem, mert nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, aki elküldött engem. 17 Márpedig a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két embernek a tanúságtétele igaz. 18 Én önmagamról teszek bizonytságot, és bizonytságot teszek rólam az Atya is, aki elküldött engem." 19 Erre megkérdezték tőle: "Hol van a te Atyád?" Jézus így válaszolt: "Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat: ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek." 20 Mindezeket a kincstárnál mondta Jézus, amikor tanított a templomban, és senki sem fogta el, mert még nem jött el az ő órája. 21 Majd Jézus ismét szólt hozzájuk: "Én elmegyek, és keresni fogtok engem, de a bűnösökben haltok meg: ahova én megyek, oda ti nem jöhettek." 22 Erre ezt mondták a zsidók: "Talán megöli magát, hogy azt mondja: Ahova én megyek, oda ti nem jöhettek?" 23 Ő így folytatta: "Ti lenről származtok, én pedig fentről származom; ti e világból származtok, én nem e világból származom. 24 Ezért mondtam nektek, hogy meghaltok bűneitekben: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben." 25 Megkérdezték tehát tőle: "Ki vagy te?" Jézus így válaszolt nekik: "Az, akinek eleitől fogva mondom magamat. 26 Sok mindent kellene mondanom rólatok és ítélnem felőletek, de aki elküldött engem, igaz, és én azt mondom a világban, amit tőle hallottam." 27 Ők nem ismerték fel, hogy az Atyáról szólt nekik. 28 Jézus tehát ezt mondta: "Amikor felemelitek az Emberfiát, akkor tudjátok meg, hogy én vagyok, és önmagamtól nem teszek semmit, hanem ahogyan az Atya tanított engem, úgy mondom ezeket. 29 És aki elküldött engem, velem van: nem hagyott egyedül, mert mindig azt teszem, ami neki kedves." 30 Amikor ezeket mondta, sokan hittek benne. 31 Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: "Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; 32 megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket." 33 Ők ezt kérdezték tőle: "Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgái senkinek: hogyan mondhatod hát, hogy szabadokká lesztek?" 34 Jézus így válaszolt nekik: "Bizony, bizony, mondom nektek, hogy aki bűnt cselekszik, a bűn szolgája. 35 A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre. 36 Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek."

37 "Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok, de ti meg akartok ölni, mert az én ígémnek nincs helye bennetek. 38 Én azt mondom, amit az én Atyámnál láttam, és ti is azt teszitek, amit a ti atyátoktól hallottatok." 39 Ezt mondták neki: "A mi atyánk Ábrahám." Jézus így szólt hozzájuk: "Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám cselekedeteit tennétek. 40 De ti meg akartok engem ölni, olyan valakit, aki azt az igazságot hirdetem nektek, amelyet az Istentől hallottam: Ábrahám ezt nem tette volna. 41 Ti ugyanazt cselekszitek, mint atyátok." Ezt mondták neki: "Mi nem paráznaságból születtünk: egy atyánk van, az Isten." 42 Jézus így szólt hozzájuk: "Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem, mert én az Istentől indultam el, és tőle jövök; nem magamtól jöttem, hanem ő küldött el engem. 43 Miért nem értitek az én beszédemet? Mert hallani sem bírtátok az én ígémet. 44 Ti atyátoktól, az ördögtől származtok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Embergylkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor a hazugságot szólja, a magáéból szól, mert hazug, és a hazugság atyja. 45 Mivel pedig én az igazságot mondom, nem hisztek nekem. 46 Közületek ki tud rám bűnt bizonyítani? Ha az igazságot mondom, miért nem hisztek nekem? 47 Aki az Istentől van, hallja az Isten beszédeit; ti azért nem halljátok, mert nem az Istentől valók vagytok." 48 Azután így szóltak hozzá a zsidók: "Vajon nem jól mondjuk, hogy samáriai vagy te, és ördög van benned?" 49 Jézus így válaszolt: "Bennem nincsen ördög, ellenben én tisztelem az én Atyámat, ti pedig gyaláztok engem. 50 Én nem keresem a magam dicsőségét: van, aki keresi, és ő majd ítéletet mond. 51 Bizony, bizony, mondom néktek, ha valaki megtartja az én ígémet, nem lát halált soha." 52 A zsidók ezt mondták neki: "Most már tudjuk, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is meghaltak, te pedig azt mondod: Ha valaki megtartja az én ígémet, az nem ízleli meg a halált soha. 53 Te nagyobb vagy atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak! Kinek tartod magadat?" 54 Jézus így válaszolt: "Ha én dicsőíteném magamat, a dicsőségem semmi volna: az én Atyám az, aki megdicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, 55 pedig nem ismeritek őt; én azonban ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem, hozzátok hasonlónak, hazuggá lennék; de én ismerem őt, és megtartom az ő ígését. 56 Ábrahám, a ti atyátok ujjongott azon, hogy megláthatja az én napomat: meg is látta, és örült is." 57 A zsidók erre ezt mondták neki: "Ötvenéves sem vagy, és láttad Ábrahámot?" 58 Jézus így felelt nekik: "Bizony, bizony, mondom néktek, mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok." 59 Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék, de Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból.

Jn. 9.

1 Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. 2 Tanítványai megkérdezték tőle: "Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?" 3 Jézus így válaszolt: "Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei. 4 Nekünk - amíg nappal van - annak a cselekedeteit kell végeznünk, aki elküldött engem. Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. 5 Amíg a világban vagyok, a világ világossága vagyok." 6 Ezt mondta, és a földre köpött, sarat csinált a nyállal, és rákenete a sarat a vakon született ember szemeire, 7 majd így szólt hozzá: "Menj el, mosakodj meg a Siloám-tavában" - ami azt jelenti: küldött. Az pedig elment, megmosakodott, és már látott, amikor visszatért. 8 A szomszédok pedig, és azok, akik látták azelőtt, hogy koldus volt, így szóltak: "Nem ő az, aki itt szokott ülni és koldulni?" 9 Egyesek azt mondták, hogy ez az, mások pedig azt, hogy nem, csak hasonlít hozzá. De ő kijelentette: "Én vagyok az." 10 Erre ezt kérdezték tőle: "Akkor hogyan nyílt meg a szemed?" 11 Ő így válaszolt: "Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, megkenete a szemeimet, és azt mondta nekem: Menj a Siloámhoz, és mosakodj meg. Elmentem tehát, megmosakodtam, és most látok." 12 Megkérdezték tőle: "Hol van ő?" "Nem tudom" - felelte.

13 Ezt a nemrég még vak embert a farizeusok elé vezették. 14 Az a nap pedig, amelyen Jézus a sarat csinálta, és megnyitotta a szemét, szombat volt. 15 Ekkor a farizeusok is megkérdezték tőle, hogyan jött meg a látása. Ő ezt mondta nekik: "Sarat tett a szemeimre, aztán megmosakodtam, és most látok." 16 Erre a farizeusok közül néhányan ezt mondták: "Nem Istentől való ez az ember, mert nem tartja meg a szombatot." Mások így szóltak: "Hogyan tehetne bűnös ember ilyen jeleket?" És meghasonlás támadt köztük. 17 Ezért ismét a vakhoz fordultak: "Te mit mondasz órára, hogy megnyitotta szemedet?" Ő azt mondta, hogy próféta. 18 A zsidók azonban nem hitték el róla, hogy vak volt, és megjött a látása, amíg oda nem hívták a szüleit, 19 és meg nem kérdezték tőlük: "A ti fiatok ez, akiről azt állítjátok, hogy vakon született? Akkor hogyan lehetséges, hogy most lát?" 20 Szülei pedig így válaszoltak: "Azt tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született, 21 de hogy most mimódon lát, azt nem tudjuk, és hogy ki nyitotta meg a szemét, azt sem tudjuk. Tőle kérdezzétek meg, nagykorú már, majd ő beszél önmagáról." 22 Ezt azért mondták a szülei, mert féltek a zsidóktól, mivel a zsidók már megegyeztek abban, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, azt ki kell zárni a zsinagógából. 23 Ezért mondták a szülei: "Nagykorú már, tőle kérdezzétek meg." 24 Odahívták tehát másodszor is a nemrég még vak embert, és ezt mondták neki: "Dicsőítsd az Istent: mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös." 25 Erre ő így válaszolt: "Hogy bűnös-e, nem tudom. Egyet tudok: bár vak voltam, most látok." 26 Ekkor megkérdezték tőle: "Mit tett veled? Hogyan nyitotta meg a szemedet?" 27 Ő így válaszolt: "Megmondtam már nektek, de nem hallgattatok rám. Miért akarjátok ismét hallani? Talán ti is a tanítványai akartok lenni?" 28 Megszidták, és ezt mondták: "Te vagy az ő tanítványa, mi a Mózes tanítványai vagyunk. 29 Mi tudjuk, hogy Mózeshez szólt az Isten, de erről azt sem tudjuk, hogy honnan való." 30 Az ember így válaszolt nekik: "Ebben az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan való, mégis megnyitotta a szememet. 31 Tudjuk, hogy az Isten nem hallgat meg bűnösöket; de ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt meghallgatja. 32 Örök idők óta nem hallotta senki, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született ember szemét. 33 Ha ő nem volna Istentől való, semmit sem tudott volna tenni." 34 Erre így feleltek neki: "Te mindenestől bűnben születted, és te tanítasz minket?" És kiközösítették.

35 Meghallotta Jézus, hogy kiközösítették, és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: "Hiszel te az Emberfiában?" 36 Ő így válaszolt: "Ki az, Uram, hogy higgyek benne?" 37 Jézus így felelt neki: "Látod őt, és aki veled beszél, ő az." 38 Erre az ember így szólt: "Hiszek, Uram." És leborulva imádta őt. 39 Jézus pedig ezt mondta: "Én ítéletre jöttem e

világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakká legyenek." 40 Meghallották ezt azok a farizeusok, akik a közelében voltak, és ezt kérdezték tőle: "Talán mi is vakok vagyunk?" 41 Jézus ezt mondta nekik: "Ha vakok volnátok, nem lenne bűnötök, mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök."

Jn. 10.

1 "Bizony, bizony, mondom néktek: aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másfelől hatol be, az tolvaj és rabló; 2 de aki az ajtón megy be, az a juhok pásztora. 3 Ennek ajtót nyit az ajtóőr, és a juhok hallgatnak a hangjára, a maga juhait pedig nevükön szólítja és kivezeti. 4 Amikor a maga juhait mind kivezeti, előttük jár, és a juhok követik, mert ismerik a hangját. 5 Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik." 6 Ezt a példázatot mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mit jelent, amit mondott nekik. 7 Jézus tehát így szólt hozzájuk: "Bizony, bizony, mondom néktek: én vagyok a juhok ajtaja. 8 Aki énelőttem jött, mind tolvaj és rabló, de a juhok nem is hallgattak rájuk. 9 Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legelőre talál. 10 A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek." 11 "Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. 12 Aki béres és nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut, a farkas pedig elragadja és elszéleszti őket. 13 A béres azért fut el, mert csak béres, és nem törődik a juhokkal. 14 Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem, 15 ahogyan az Atya ismer engem, én is úgy ismerem az Atyát: és én életemet adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is vezetnem kell, és hallgatni is fognak a hangomra: és akkor lesz egy nyáj, egy pásztor. 17 Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy aztán újra visszavegyem. 18 Senki sem veheti el tőlem: én magamtól adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, hatalmam van arra is, hogy ismét visszavegyem: ezt a küldetést kaptam az én Atyámtól." 19 Ismét meghasonlás támadt a zsidók között e beszédek miatt. 20 Sokan így szóltak közülük: "Ördög van benne, és őrjöng: mit hallgatok rá?" 21 Mások ezt mondták: "Nem megszállott ember beszédei ezek. Vajon meg tudja-e nyitni az ördög a vakok szemét?" 22 Amikor eljött a templomszentelés ünnepe, Jeruzsálemben tél volt. 23 Jézus a templomban, a Salamon csarnokában járt. 24 Ekkor körülvették a zsidók, és így szóltak hozzá: "Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!" 25 Jézus így válaszolt nekik: "Megmondtam nektek, de nem hisztek. Atyám nevében végzett cselekedeteim tanúskodnak mellettem, 26 de ti nem hisztek, mert nem az én juhaim közül valók vagytok. 27 Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. 28 Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. 29 Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből. 30 Én és az Atya egy vagyunk." 31 Ekkor újra követek vittek oda a zsidók, hogy megkövezzék. 32 Jézus megszólalt, és ezt mondta nekik: "Sok jó cselekedetet vittem véghez előttem az én Atyám nevében: ezek közül melyik cselekedetem miatt köveztek meg engem?" 33 A zsidók így feleltek neki: "Nem jó cselekedetért kövezünk meg téged, hanem káromlásért, és azért, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat." 34 Jézus így válaszolt: "Nincs-e megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok? 35 Ha isteneknek mondta azokat, akikhez az Isten igéje szólt, márpedig az Írást nem lehet érvénytelenné tenni, 36 akkor, akit az Atya megszentelt, és elküldött a világba, arról ti azt mondjátok: Káromlást szólsz, mert azt mondtam: az Isten Fia vagyok?! 37 Ha nem az én Atyám cselekedeteit teszem, ne higgyetek nekem; 38 de ha azokat teszem, akkor ha nekem nem is hinnétek, higgyetek a cselekedeteknek, hogy felismerjétek és tudjátok: az Atya énbennem van, és én az Atyában." 39 Ekkor ismét el akarták fogni, de ő kimenekült a kezük közül. 40 Jézus újra elment a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol korábban János keresztelt, és ott tartózkodott.

41 Sokan mentek oda hozzá, és azt mondták, hogy János nem tett ugyan egyetlen csodát sem, de mindaz, amit János őróla mondott, igaz volt. 42 És ott sokan hittek benne.

Jn. 11.

1 Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Betániából, Máriának és testvérének, Mártának a falujából. 2 Mária volt az, aki megkenete az Urat kenettel, és megtörölte a lábát a hajával: az ő testvére, Lázár volt a beteg. 3 A nővérei megüzenték Jézusnak: "Uram, íme, akit szeretsz, beteg." 4 Amikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta: "Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségét szolgálja, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia." 5 Jézus szerette Mártát, ennek nővérét és Lázárt. 6 Amikor tehát meghallotta, hogy beteg, két napig azon a helyen maradt, ahol volt, 7 de azután így szólt tanítványaihoz: "Menjünk ismét Júdeába!" 8 A tanítványok ezt mondták neki: "Mester, most akartak megkövezni a zsidók, és ismét oda mégy?" 9 Jézus így válaszolt: "Nem tizenkét órája van-e a nappalnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja a világ világosságát, 10 de ha valaki éjjel jár, megbotlik, mert nincs világossága." 11 Ezeket mondta nekik, és azután hozzátette: "Lázár, a mi barátunk elaludt, de elmegyek, hogy felébresszem." 12 A tanítványok ezt felelték rá: "Uram, ha elaludt, meggyógyul." 13 Pedig Jézus a haláláról beszélt, de ők azt gondolták, hogy álomba merülésről szól. 14 Akkor azután Jézus nyíltan megmondta nekik: "Lázár meghalt, 15 és örülök, hogy nem voltam ott: tiértetek, hogy higgyetek. De menjünk el hozzá!" 16 Tamás, akit Ikernek neveztek, azt mondta tanítványtársainak: "Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele." 17 Amikor aztán Jézus odaért, megtudta, hogy már négy napja a sírban van. 18 Betánia pedig közel, mintegy félórányira volt Jeruzsálemhez, 19 ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt. 20 Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment, Mária azonban otthon maradt. 21 Márta ekkor így szólt Jézushoz: "Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. 22 De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten." 23 Jézus ezt mondta neki: "Feltámad a testvéred!" 24 Márta így válaszolt: "Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon." 25 Jézus ekkor ezt mondta neki: "Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; 26 és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?" 27 Márta így felelt: "Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világba." 28 Miután ezt mondta, elment, és titokban szólt a testvérének, Máriának: "A Mester itt van, és hív téged." 29 Ő pedig, amint ezt meghallotta, gyorsan felkelt, és odament hozzá. 30 De Jézus még nem ért be a faluba, hanem azon a helyen tartózkodott, ahol Márta találkozott vele. 31 A zsidók, akik vele voltak a házban, és vigasztalták, látták, hogy Mária hirtelen felállt, és kiment. Utánamentek tehát, mert azt gondolták, hogy a sírbolthoz megy, hogy ott sírjon. 32 Mária pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátta őt, leborult a lába elé, és így szólt hozzá: "Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem." 33 Amikor Jézus látta, hogy Mária sír, és a vele jött zsidók is sírnak, megrendült lelkében és háborgott, 34 és megkérdezte: "Hova helyeztéték őt?" Azt felelték: "Uram, jöjj és lásd meg!" 35 Jézus könnyekre fakadt. 36 A zsidók ezt mondták: "Íme, mennyire szerette!" 37 Közülük néhányan pedig így szóltak: "Ő, aki a vak szemét megnyitotta, nem tudta volna megtenni, hogy ez ne haljon meg?" 38 Jézus - még mindig mélyen megindulva - a sírhoz ment: ez egy barlang volt, és kő feküdt rajta. 39 Jézus így szólt: "Vegyétek el a követ." Márta, az elhunyt testvére így szólt hozzá: "Uram, már szaga van, hiszen negyednapos." 40 Jézus azonban ezt mondta neki: "Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?" 41 Elvették tehát a követ, Jézus pedig felemelte a tekintetét, és ezt mondta: "Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. 42 Én tudtam, hogy mindig meghallgatsz, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem." 43 Miután ezt mondta, hangosan kiáltott: "Lázár, jöjj ki!" 44 És kijött a halott, lábán és kezén pólyákkal körülvéve, arcát kendő takarta. Jézus szólt nekik: "Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni!"

45 Ekkor sokan hittek benne azok közül a zsidók közül, akik elmentek Máriához és látták, amit Jézus tett. 46 Némelyek pedig közülük elmentek a farizeusokhoz, és elmondták nekik, miket tett Jézus. 47 Összehívták tehát a főpapok és a farizeusok a nagytanácsot, és így szóltak: "Mit tegyünk? Ez az ember ugyanis sok jelt tesz. 48 Ha egyszerűen csak hagyjuk őt, mindenki hisz majd benne, aztán jönnek a rómaiak, és elveszik tőlünk a helyet is, a népet is." 49 Egyikük pedig, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, ezt mondta nekik: "Ti nem értetek semmit. 50 Azt sem veszitek fontolóra: jobb nektek, hogy egyetlen ember haljon meg a népért, semhogy az egész nép elveszzen." 51 Mindezt pedig nem magától mondta, hanem mivel főpap volt abban az esztendőben, megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a népért; 52 és nem is csak a népért, hanem azért is, hogy Isten szétszóródott gyermekeit egybegyűjtse. 53 Attól a naptól fogva egyetértettek abban, hogy megölik őt. 54 Jézus tehát nem járt többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a pusztához közeli vidékre, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodott a tanítványaival. 55 Közeledett a zsidók húsvétja, és vidékről sokan felmentek Jeruzsálembe húsvét előtt, hogy megtisztuljanak. 56 Keresték Jézust és a templomban megállva így tanakodtak egymás között: "Mit gondoltok, lehet, hogy el sem jön az ünnepre?" 57 A főpapok és a farizeusok pedig már kiadták a parancsot, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse be, hogy elfoghassák.

Jn. 12.

1 Jézus tehát hat nappal húsvét előtt elment Betániába, ahol Lázár élt, akit feltámasztott a halottak közül. 2 Vacsorát készítettek ott neki, s Márta szolgált fel, Lázár pedig a Jézussal együtt ülők között volt. 3 Mária ekkor elővett egy font drága valódi nárduskenetet, megkenete Jézus lábát, és hajával törölte meg; a ház pedig megtelt a kenet illatával. 4 Tanítványai közül az egyik, Júdás Iskariótes, aki el akarta őt árulni, így szólt: 5 "Miért nem adták el inkább ezt a kenetet háromszáz dénárért, és miért nem juttatták az árát a szegényeknek?" 6 De nem azért mondta ezt, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem azért, mert tolvaj volt, és a nála levő erszényből elszededegette, amit beletettek. 7 Jézus erre így szólt: "Hagyd, hiszen temetésem napjára szánta; 8 mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek!"

9 Nagyon sokan megtudták a zsidók közül, hogy ő ott van, és odamentek; nemcsak Jézus miatt, hanem azért is, hogy lássák Lázárt, akit feltámasztott a halottak közül. 10 A főpapok pedig elhatározták, hogy Lázárt is megölik, 11 mert a zsidók közül sokan miatta mentek oda, és hittek Jézusban.

12 Másnap, amikor az ünnepre érkező nagy sokaság meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, 13 pálmaágakat fogtak, kivonultak a fogadására, és így kiáltottak: "Hozsánna! Áldott, aki az Úr nevében jön, az Izráel Királya!" 14 Jézus pedig egy szamárcsikóra találva, felült rá, ahogyan meg van írva: 15 "Ne félj, Sion leánya, íme, királyod jön, szamárcsikón ülve." 16 Tanítványai először nem értették mindezt, de miután Jézus megdicsőült, visszaemlékeztek arra, hogy az történt vele, ami meg volt írva róla. 17 A sokaság, amely vele volt, amikor Lázárt kihívta a sírból, és feltámasztotta a halálból, most bizonyosságot tett mellette. 18 Elébe is azért vonult ki a sokaság, mert hallották, hogy ezt a jelt tette. 19 A farizeusok pedig így szóltak egymáshoz: "Látjátok, hogy semmit sem tudtok elérni: íme, a világ őt követi!"

20 Néhány görög is volt azok között, akik felmentek az ünnepre, hogy imádják az Istent. 21 Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Bétsaidából való volt, és ezzel a kéréssel fordultak hozzá: "Uram, Jézust szeretnénk látni." 22 Fülöp elment, és szólt Andrásnak, András és Fülöp elment, és szólt Jézusnak. 23 Jézus így válaszolt nekik: "Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia. 24 Bizony, bizony, mondom néktek: ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz. 25 Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt. 26 Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya. 27 Most megrendült az én lelkem. Kérjem azt: Atyám, ments meg ettől az órától engem? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem! 28 Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!" Erre hang hallatszott az égből: "Már megdicsőítettem, és ismét megdicsőítem." 29 A sokaság pedig, amely ott állt, és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgés volt; mások azonban így szóltak: "Angyal beszélt vele." 30 Jézus megszólalt: "Nem értem hallatszott ez a hang, hanem tiértetek. 31 Most megy végbe az ítélet e világ felett, most vettetik ki e világ fejedelme. 32 Én pedig, ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket. 33 Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fog meghalni.

34 A sokaság megkérdezte tőle: "Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökre megmarad: akkor hogyan mondhatod, hogy fel kell emeltetnie az Emberfiának? Ki ez az Emberfia?" 35 Jézus ezt mondta nekik: "Még egy kis ideig közöttetek van a világosság. Addig járjatok a világosságban, amíg nálatok van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen titeket; mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. 36 Amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek!" Ezeket mondta Jézus, majd eltávozott és elrejtőzött előlük.

37 Noha ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek benne, 38 hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta szava, amely így hangzik: "Uram, ki hitt a mi beszédünknek, és az Úr karjának ereje ki előtt lett nyilvánvalóvá?" 39 Azért nem tudtak hinni, mert Ézsaiás ezt is mondta: 40 "Megvakította a szemüket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemükkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket." 41 Ezeket mondta Ézsaiás, mert látta az ő dicsőségét, és ő róla szólt. 42 Mindazáltal a vezetők közül is sokan hittek benne, mégsem vallottak színt a farizeusok miatt, nehogy kizárják őket a zsinagógából; 43 mert többre becsülték az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét.

44 Jézus felemelve a hangját ezt mondta: "Aki hisz én bennem, az nem én bennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem; 45 és aki lát engem, az azt látja, aki elküldött engem. 46 Én világosságul jöttem a világba, hogy aki hisz én bennem, ne maradjon a sötétségben. 47 Ha valaki hallja az én beszédeimet, és nem tartja meg azokat, én nem ítélem el azt; mert nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem azért, hogy megmentsem. 48 Aki elvet engem, és nem fogadja el az én beszédeimet, annak van ítélő bírója: az az ige, amelyet szóltam, az ítéli el őt az utolsó napon. 49 Mert én nem magamtól szóltam, hanem aki elküldött engem, maga az Atya parancsolta meg nekem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek. 50 Én pedig tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. Amit tehát én mondok, úgy hirdetem, ahogyan az Atya mondta nekem."

Jn. 13.

1 A húsvét ünnepe előtt Jézus jól tudva, hogy eljött az ő órája, amelyben át kell mennie e világból az Atyához, jóllehet szerette övéit e világban, szerette őket mindvégig. 2 És vacsora közben, amikor az ördög már a szívébe sugallta Júdás Iskáriótesnek, Simon fiának, hogy árulja el őt, 3 Jézus jól tudva, hogy az Atya mindent kezébe adott, és hogy az Istentől jött, és az Istenhez megy: 4 felkelt a vacsorától, letette felsőruháját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát; 5 azután vizet öntött a mosdótálba, és elkezdte a tanítványok lábát mosni, és törölni azzal a kendővel, amellyel körül volt kötve. 6 Eközben Simon Péterhez ért. Az így szólt hozzá: "Uram, te mosod meg az én lábamat?" 7 Jézus így válaszolt neki: "Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted." 8 Péter így szólt hozzá: "Az én lábamat nem mosod meg soha." Jézus így válaszolt neki: "Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám." 9 Simon Péter erre ezt mondta neki: "Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is!" 10 Jézus így szólt hozzá: "Aki megfürdött, annak csak arra van szüksége, hogy a lábát mossák meg, különben teljesen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mind." 11 Mert tudta, ki árulja el, azért mondta: "Nem vagytok mindnyájan tiszták."

12 Miután megmosta a lábukat, és felvette a felsőruháját, ismét letelepedett, és ezt mondta nekik: "Értitek, hogy mit tettem veletek? 13 Ti így hívtok engem: Mester, és Uram, és jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. 15 Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek. 16 Bizony, bizony, mondom néktek: a szolga nem nagyobb az uránál, sem a küldött nem nagyobb annál, aki elküldte. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha így cselekesztek. 18 Nem mindnyájatokról szólok: én tudom, kiket választottam ki, de be kell teljesednie az Írásnak: Aki az én kenyeremet eszi, az emelte fel ellenem a sarkát. 19 Már most, mielőtt ez megtörténik, megmondom nektek, hogy amikor meglesz, higgyétek, hogy én vagyok. 20 Bizony, bizony, mondom néktek: aki befogadja azt, akit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött."

21 Miután ezeket elmondta Jézus, megrendült lelkében, és bizonyosságot tett e szavakkal: "Bizony, bizony, mondom néktek, közületek egy elárul engem." 22 Zavartan néztek egymásra a tanítványok: vajon kiről beszél? 23 Jézus mellett telepedett le egyik tanítványa, akit Jézus szeretett. 24 Intett neki Simon Péter, hogy tudakolja meg, ki az, akiről beszél? 25 Az ráhajolt Jézus keblére, és megkérdezte tőle: "Uram, ki az?" 26 Jézus így felelt: "Az, akinek én mártom be a falatot, és odaadom." Bemártotta tehát a falatot, és odaadta Júdás Iskáriótesnek, a Simon fiának; 27 és akkor a falat után belement a Sátán. Jézus pedig így szólt hozzá: "Amit tenni szándékozol, tedd meg hamar!" 28 Az ott ülők közül senki sem értette, hogy miért mondja ezt neki. 29 Egyesek ugyanis azt gondolták, hogy mivel az erszény Júdásnál volt, azt mondja neki Jézus: "Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre", vagy azt, hogy a szegényeknek adjon valamit. 30 Miután tehát elfogadta a falatot, azonnal kiment. Már éjszaka volt.

31 Amikor kiment, így szólt Jézus: "Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten dicsőült meg őbenne; 32 ha pedig az Isten dicsőült meg benne, az Isten is megdicsőíti majd őt önmagában, sőt azonnal megdicsőíti őt. 33 Gyermekeim, még egy kis ideig veletek vagyok: kerestek majd engem, és ahogyan megmondtam a zsidóknak, hogy ahova én megyek, oda ti nem jöhettek, most nektek is ezt mondom. 34 Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! 35 Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást."

36 Simon Péter megkérdezte tőle: "Hova mégy?" Jézus így felelt: "Ahova én megyek, oda most nem követhetsz, de később majd követsz." 37 Péter így szólt hozzá: "Uram, miért ne

követhetnék most? Az életemet adom érted!" 38 Jézus így válaszolt: "Az életedet adod értem? Bizony, bizony, mondom néked, mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem."

Jn. 14.

1 "Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. 2 Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? 3 És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is. 4 Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat." 5 Tamás erre így szólt hozzá: "Uram, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat?" 6 Jézus így válaszolt: "Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam. 7 Ha ismernétek engem, ismernétek az én Atyámat is: mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt." 8 Fülöp így szólt hozzá: "Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!" 9 Jézus erre ezt mondta: "Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod te: Mutasd meg nekünk az Atyát? 10 Talán nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? Azokat a beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem önmagamtól mondom; az Atya pedig bennem lakozva viszi végbe az ő cselekedeteit. 11 Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek."

12 "Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek, 13 és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; 14 ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem." 15 "Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, 16 én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: 17 az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz." 18 "Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok. 19 Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok. 20 Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek. 21 Aki befogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat." 22 Így szólt hozzá Júdás, de nem az Iskáriótes: "Uram, miért van az, hogy nekünk akarod kijelenti magadat, és nem a világnak?" 23 Jézus így válaszolt: "Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála. 24 Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én ígémet. Az az ige pedig, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki elküldött engem." 25 "Elmondom ezeket nektek, amíg veletek vagyok. 26 A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. 27 Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen. 28 Hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam. 29 Most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy ha majd megtörténik, higgyetek. 30 Már nem sokat beszélek veletek, mert eljön e világ fejedelme, bár felettem nincs hatalma. 31 Hogy azonban megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, ahogyan az Atya parancsolta: keljete fel, menjünk el innen."

Jn. 15.

1 "Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. 2 Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. 3 Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szoltam nektek. 4 Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. 5 Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. 6 Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad, összegyűjtik valamennyit, tűzre vetik és elégetik. 7 Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek. 8 Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek."

9 "Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben. 10 Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. 11 Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömetök teljessé legyen." 12 "Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. 13 Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. 14 Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. 15 Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátaimnak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. 16 Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendelvek titeket arra, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevében, megadja nektek. 17 "Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást."

18 "Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket. 19 Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ. 20 Emlékezzetek arra az ígére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani. 21 De mindezt az én nevéért teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki elküldött engem. 22 Ha nem jöttem volna, és nem szoltam volna hozzájuk, nem volna bűnük, most azonban nincs mentségük bűneikre. 23 Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. 24 Ha nem tettem volna közöttük olyan cselekedeteket, amilyeneket senki más nem tett, nem volna bűnük; most azonban látták azokat, és mégis meggyűlöltek engem és az én Atyámat is. 25 De be kell teljesednie annak az ígének, amely meg van írva az ő törvényükben: Gyűlölnek engem, ok nélkül." 26 "Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot énrólam; 27 de ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok."

Jn. 16.

1 Ezeket azért mondom nektek, hogy meg ne botránkozzatok. 2 A zsinagógákból kizárnak titeket, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy Istennek tetsző szolgálatot végez; 3 és mindezt azért teszik, mert nem ismerték meg sem az Atyát, sem engem. 4 Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön az órája, emlékezzetek rá: én megmondtam nektek."

"Kezdetől fogva azért nem mondtam ezeket nektek, mert veletek voltam. 5 De most elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és közületek senki sem kérdezi tőlem: Hova mégy?

6 Mivel ezeket mondom nektek, szomorúság tölti el a szíveteket. 7 Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. 8 És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. 9 A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; 10 az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; 11 az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett." 12 "Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni: 13 amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. 14 Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek. 15 Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek."

16 "Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem." 17 A tanítványai közül egyesek ezt kérdezték egymástól: "Mi az, amit mond nekünk: Egy kis idő, és nem láttok engem, és ismét egy kis idő, és megláttok engem, és ez: Mert én elmegyek az Atyához?" 18 Így szóltak tehát: "Mi az a kis idő, amiről szól? Nem tudjuk, mit beszél." 19 Jézus észrevette, hogy meg akarják kérdezni, és ezt mondta nekik: "Arról kérdezősködtök egymás között, hogy ezt mondtam: Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem? 20 Bizony, bizony, mondom nektek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömmre fordul. 21 Amikor az asszony szül, fájdalma van, mert eljött az ő órája, de amikor megszülte gyermekét, nem emlékszik többé a gyötöremre az öröm miatt, hogy ember született a világra. 22 Így most titeket is szomorúság fog el, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek: 23 és azon a napon nem kérdeztek éntőlem semmit."

"Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. 24 Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy örömtök teljes legyen. 25 Ezeket példázatokban mondom nektek, de eljön az az óra, amikor többé nem példázatokban szólok hozzátok, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról. 26 Azon a napon az én nevemben kértek, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek, 27 hanem maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettek engem, és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem. 28 Én az Atyától jöttem, és eljöttem a világba; de most elhagyom a világot, és az Atyához megyek." 29 Ekkor így szóltak hozzá tanítványai: "Íme, most nyíltan beszélsz, és nem példázatot mondasz. 30 Most már tudjuk, hogy mindent tudsz és nincs szükséged arra, hogy valaki megkérdezzen téged: ezért hiszük, hogy az Istentől jöttél." 31 Jézus így válaszolt: "Most hiszitek? 32 De eljön az az óra, sőt már el is jött, amikor elszéledtek, mindenki a maga otthonába, és engem egyedül hagytok: de én mégsem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. 33 Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen énbennem. A világon nyomorúságotok van, de bízzatok: én legyőztem a világot."

Jn. 17.

1 Miután ezeket mondta Jézus, tekintetét az égre emelve így szólt: "Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged, 2 mivel hatalmat adtál neki minden halandó felett, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, örök életet adjon. 3 Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. 4 Én megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízta, hogy elvégezzem: 5 és most te dicsőíts meg, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már akkor az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ lett." 6 "Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. A tied voltak, és nekem adtad őket, és ők megtartották a te igédet. 7 Most tudják, hogy mindaz, amit nekem adtál, tetőled van; 8 mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, átadtam nekik, ők pedig befogadták azokat, és valóban felismerték, hogy tetőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél el engem. 9 Én őértük könyörgök: nem a viláért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tied, 10 és ami az enyém, az mind a tied, és ami a tied, az az enyém, és megdicsőítetem őbennük. 11 Többé nem vagyok a világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! 12 Amikor velük voltam, én megtartottam őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, és megőriztem őket, és senki sem kárhozott el közülük, csak a kárhozat fia, hogy beteljesedjék az Írás. 13 Most pedig hozzád megyek, és ezeket elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük. 14 Én nekik adtam igédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. 15 Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. 16 Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. 17 Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. 18 Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba: 19 én őértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal." 20 "De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem; 21 hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem. 22 Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk: 23 én őbennük és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szerettél." 24 "Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem már a világ kezdete előtt. 25 Igazságos Atyám, a világ nem ismert meg téged, de én megismertelek, és ők is felismerték, hogy te küldtél el engem. 26 És megismertettem velük a te nevedet, és ezután is megismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük."

Jn. 18.

1 Miután ezeket elmondta Jézus, kiment tanítványaival a Kedron-patakon túlra. Volt itt egy kert, ide ment be tanítványaival együtt. 2 Júdás, aki elárulta őt, szintén ismerte ezt a helyet, mert gyakran gyűltek ott össze Jézus és a tanítványai. 3 Júdás tehát maga mellé vette a katonai csapatot, a főpapoktól és a farizeusoktól küldött templomi szolgákat, és odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. 4 Mivel pedig tudta Jézus mindazt, ami reá vár, előlépett, és így szólt hozzájuk: "Kit kerestek?" 5 Azok pedig így feleltek: "A názáreti Jézust." "Én vagyok" - mondta Jézus. Ott állt velük Júdás is, aki elárulta őt. 6 Amikor azt mondta nekik: "Én vagyok" - visszatántorodtak, és a földre estek. 7 Ekkor újra megkérdezte tőlük: "Kit kerestek?" Ők ismét ezt felelték: "A názáreti Jézust." 8 Jézus így szólt: "Megmondtam nektek, hogy én vagyok: ha tehát engem kerestek, engedjétek ezeket elmenni!" 9 Így kellett beteljesednie annak az ígének, amelyet mondott: "Azok közül, akiket nekem adtál, nem hagytam elveszni senkit." 10 Simon Péternél volt egy kard, azt kihúzta, lecsapott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét: a szolga neve pedig Málkus volt. 11 Erre Jézus így szólt Péterhez: "Tedd hüvelyébe a kardodat! Vajon nem kell kiinnom azt a poharat, amelyet az Atya adott nekem?"

12 A katonai csapat, az ezredes és a zsidók templomszolgái ekkor elfogták Jézust és megkötözték. 13 Először Annáshoz vitték, ez ugyanis apósa volt Kajafásnak, aki főpap volt abban az esztendőben. 14 Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért. 15 Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse volt a főpapnak, és bement Jézussal együtt a főpap palotájába; 16 Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment tehát a másik tanítvány, a főpap ismerőse, szólt az ajtót őrző leánynak, és bevitte Pétert. 17 Az ajtót őrző szolgálóleány ekkor így szólt Péterhez: "Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy te is?" De ő így felelt: "Nem vagyok." 18 Ott álltak a szolgák és a templomőrök, akik tüzet raktak, mert hideg volt, és melegedtek. Péter is ott állt köztük, és melegedett. 19 A főpap pedig tanítványai és tanítása felől kérdezte Jézust. 20 Jézus így válaszolt neki: "Én nyilvánosan szoltam a világhoz: én mindig a zsinagógában és a templomban tanítottam, ahol a zsidók mindannyian összejönnek, titokban nem beszéltem semmit. 21 Miért kérdezel engem? Kérdezd meg azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik: íme, ők tudják, mit mondtam." 22 Amikor ezt mondta, az ott álló szolgák közül az egyik arcul ütötte Jézust, és így szólt: "Így felelsz a főpapnak?" 23 Mire Jézus így válaszolt neki: "Ha rosszat mondtam, bizonyítsd be, hogy rossz volt, ha pedig jót mondtam, miért ütsz engem?" 24 Annás ezután elküldte őt megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. 25 Simon Péter pedig ott állt, és melegedett. Ekkor így szóltak hozzá: "Nem az ő tanítványai közül való vagy te is?" Ő tagadta, és megint csak azt mondta: "Nem vagyok." 26 A főpap egyik szolgája, annak a rokona, akinek Péter levágta a fülét, így szólt: "Nem láttalak én téged vele együtt a kertben?" 27 Péter ismét tagadta, és akkor nyomban megszólalt a kakas.

28 Jézust Kajafástól a helytartóságra vitték. Kora reggel volt. Akik vitték, maguk nem mentek be a helytartóságra, hogy ne legyenek tisztátalanokká, hanem megehessék a húsvéti vacsorát. 29 Pilátus ekkor kijött hozzájuk az épület elé, és megkérdezte: "Milyen vádat emeltek ez ellen az ember ellen?" 30 Ezt válaszolták: "Ha ez nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked." 31 Pilátus erre ezt mondta nekik: "Vegyétek át ti, és ítéljétek el a ti törvényetek szerint!" A zsidók így feleltek: "Nekünk senkit sincs jogunk megölni!" 32 Így kellett beteljesednie Jézus szavának, amelyet akkor mondott, amikor jelezte: milyen halállal kell meghalnia. 33 Pilátus azután ismét bement a helytartóságra, behívatta Jézust, és megkérdezte tőle: "Te vagy a zsidók királya?" 34 Jézus viszont ezt kérdezte tőle: "Magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondták neked rólam?" 35 Pilátus erre így szólt: "Hát zsidó vagyok én? A te néped és a főpapok adtak át nekem téged: Mit tettél?" 36 Jézus így felelt: "Az én országom nem e világból való: ha ebből a világból való

volna az én országom, az én szolgálaim harcolnának, hogy ne szolgáltassanak ki a zsidóknak. De az én országom nem innen való." 37 Pilátus ezt mondta neki: "Akkor mégis király vagy te?" Jézus így válaszolt: "Te mondod, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra." 38 Pilátus így szólt hozzá: "Mi az igazság?" Miután ezt mondta, ismét kiment a zsidókhoz, és így szólt hozzájuk: "Én nem találok benne semmiféle bűnt. 39 Szokás nálatok, hogy valakit szabadon bocsássak a húsvét ünnepén: akarjátok-e hát, hogy szabadon bocsássam nektek a zsidók királyát?" 40 Ekkor újra kiáltozni kezdtek: "Ne ezt, hanem Barabbást!" Ez a Barabbás pedig rabló volt.

Jn. 19.

1 Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megkorbácsoltatta. 2 A katonák tövisből koronát fontak, a fejére tették, és bíborruhát adtak rá; 3 oda járultak hozzá, és ezt mondták: "Üdvözlégy, zsidók királya!" - és arcul ütötték. 4 Pilátus ismét kiment az épület elé, és így szólt hozzájuk: "Íme, kihozom őt nektek. Tudjátok meg, hogy semmiféle bűnt nem találok benne." 5 Ekkor kijött Jézus az épület elé, rajta volt a töviskorona és a bíborruha. Pilátus így szólt hozzájuk: "Íme, az ember!" 6 Amint meglátták Jézust a főpapok és a szolgák, így kiáltottak: "Feszítsd meg, feszítsd meg!" Pilátus pedig ezt mondta nekik: "Vegyétek át ti, és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnösnek." 7 A zsidók így válaszoltak neki: "Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát." 8 Amikor Pilátus ezt meghallotta, még nagyobb félelem szállta meg. 9 Ismét bement a helytartóságra, és megkérdezte Jézust: "Honnan való vagy te?" De Jézus nem felelt neki. 10 Pilátus ekkor így szólt hozzá: "Nekem nem felelsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak, de hatalmam van arra is, hogy megfeszíttesselek?" 11 Jézus így válaszolt: "Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne." 12 Ettől fogva Pilátus igyekezett őt szabadon bocsátani, de a zsidók így kiáltottak: "Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki királlyá teszi magát, az ellene szegül a császárnak." 13 Amikor Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, kihozatta Jézust az épület elé, és a bírói székbe ült azon a helyen, amelyet Kövezett-udvarnak, héberül pedig Gabbatának neveztek. 14 A húsvétra való előkészület napja volt, délfelé járt az idő. Pilátus így szólt a zsidókhoz: "Íme, a ti királyotok!" 15 Azok pedig felkiáltottak: "Vidd el, vidd el, feszítsd meg!" Pilátus ezt mondta nekik: "A ti királyotokat feszítsem meg?" A főpapok így válaszoltak: "Nem királyunk van, hanem császárunk!" 16 Ekkor kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfeszítsék.

Átvették tehát Jézust, 17 ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya-helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. 18 Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. 19 Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. 20 A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. 21 A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: "Ne azt írd: A zsidók királya! - hanem ahogyan ő mondotta: A zsidók királya vagyok." 22 Pilátus így válaszolt: "Amit megírtam, megírtam." 23 A katonák pedig, amikor megfeszítették Jézust, fogták felsőruháit, elosztották négy részre, mindegyik katonának egy részt. Fogták köntösét is, amely varratlan volt, felülről végig egybeszöve. 24 Ekkor ezt mondták egymásnak: "Ne hasítsuk el, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen!" Így teljesedett be az Írás: "Elosztották ruháimat maguk között, és köntösömre sorsot vetettek." Ezt tették a katonák. 25 Jézus keresztfőjénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária. 26 Amikor Jézus meglátta ott állni anyját, és azt a tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: "Asszony, íme, a te fiad!" 27 Azután így szólt a tanítványhoz: "Íme, a te anyád!" És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány.

28 Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: "Szomjazom." 29 Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve izsópra tűztek, és odatartották a szájához. 30 Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: "Elvégeztetett!" És fejét lehajtva, kilehelte lelkét. 31 Mivel péntek volt, a zsidók nem akarták, hogy a testek szombaton a kereszten maradjanak; az a szombat ugyanis nagy nap volt. Arra kérték tehát Pilátust, hogy törjék el a lábszárcsontjukat, és vegyék le őket. 32 Ezért odamentek a katonák, és eltörték az egyik, majd a másik vele együtt megfeszített ember lábszárcsontját. 33 Amikor pedig Jézushoz értek, mivel látták, hogy

már halott, az ő lábszárcsontját nem törték el, 34 hanem az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki. 35 Aki pedig látta ezt, az tesz róla bizonyosságot, és az ő bizonyágtétele igaz, és ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. 36 Ezek pedig azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás: "Csontja ne töressék meg." 37 Viszont az Írásnak egy másik helye így szól: "Néznek majd arra, akit átszúrtak." 38 Ezután az arimátiai József, aki Jézus tanítványa volt - de csak titokban, mert félt a zsidóktól -, megkérte Pilátust, hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte neki. Elment tehát, és levette Jézus testét. 39 Eljött Nikodémus is, aki először éjszaka ment hozzá, és mirhából és aloéból készült kenetet hozott, mintegy száz fontnyit. 40 Fogták tehát Jézus testét, és leplekbe takarták az illatszerekkel együtt, ahogyan a zsidóknál szokás temetni. 41 Azon a helyen, ahol Jézust megfeszítették, volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még senkit sem helyeztek. 42 Mivel közel volt a sír, a zsidók ünnepi előkészülete miatt ott helyezték el Jézust.

Jn. 20.

1 A hét első napján, korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől. 2 Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és így szólt hozzájuk: "Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették!" 3 Elindult tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz. 4 Együtt futott a kettő, de a másik tanítvány előrefutott, gyorsabban, mint Péter, és elsőnek ért a sírhoz. 5 Előrehajolt, és látta, hogy ott fekszenek a lepedők, de mégsem ment be. 6 Nyomában megérkezett Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a leplek ott fekszenek, 7 és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen. 8 Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt. 9 Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halottak közül. 10 A tanítványok ezután hazamentek.

11 Mária pedig a sírbolton kívül állt és sírt. Amint ott sírt, behajolt a sírboltba, 12 és látta, hogy két angyal ül ott fehérben, ahol előbb Jézus teste feküdt; az egyik fejtől, a másik meg lábtól. 13 Azok így szóltak hozzá: "Asszony, miért sírsz?" Ő ezt felelte nekik: "Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették." 14 Amikor ezt mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az. 15 Jézus így szólt hozzá: "Asszony, miért sírsz? Kit keresel?" Ő azt gondolta, hogy a kertész az, ezért így szólt hozzá: "Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom." 16 Jézus nevéen szólította: "Mária!" Az megfordult, és így szólt hozzá héberül: "Rabbuni!" - ami azt jelenti: Mester. 17 Jézus ezt mondta neki: "Ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj az én testvéreimhez, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez." 18 Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak: "Láttam az Urat!", és hogy ezeket mondta neki.

19 Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: "Békesség néktek!" 20 És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat. 21 Jézus erre ismét ezt mondta nekik: "Békesség néktek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket." 22 Ezt mondván, rájuk lehel, és így folytatta: "Vegyetek Szentlelket! 23 Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek, akikéit pedig megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak."

24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, éppen nem volt velük, amikor megjelent Jézus. 25 A többi tanítvány így szólt hozzá: "Láttuk az Urat." Ő azonban ezt mondta nekik: "Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem." 26 Nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, és Tamás is velük. Bár az ajtók zárva voltak, bement Jézus, megállt középen, és ezt mondta: "Békesség néktek!" 27 Azután így szólt Tamáshoz: "Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő." 28 Tamás pedig így felelt: "Én Uram, és én Istenem!" 29 Jézus így szólt hozzá: "Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak és hisznek."

30 Sok más jelt is tett Jézus a tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. 31 Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.

Jn. 21.

1 Ezután ismét megjelent Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg: 2 együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, és Nátánaél, a galileai Kánából és Zebedeus fiai; a tanítványok közül pedig még kettő. 3 Simon Péter így szólt hozzájuk: "Elmegyek halászni." Ők erre ezt mondták: "Mi is elmegyünk veled." Elindultak, és beszálltak a hajóba, de azon az éjszakán semmit sem fogtak. 4 Amikor már reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem tudták, hogy Jézus az. 5 Jézus ekkor megkérdezte tőlük: "Fiaim, nincs valami ennivalótok?" Így válaszoltak neki: "Nincs." 6 Ő pedig ezt mondta nekik: "Vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán, és találtok!" Kivetették tehát, de kivonni már nem tudták a rengeteg hal miatt. 7 Ekkor odaszólt Péterhez az a tanítvány, akit Jézus szeretett: "Az Úr az!" Amikor Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára vette felső ruháját, mert mezítelen volt, és belevetette magát a tengerbe. 8 A többi tanítvány pedig a hajón jött ki, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, és kivonták a hálót a halakkal. 9 Amint kiszálltak a partra, parazsat láttak ott, rajta halat és kenyeret. 10 Jézus így szólt hozzájuk: "Hozzatok a most fogott halakból!" 11 Simon Péter beszállt, és kivonta a partra a hálót, amely tele volt nagy halakkal, szám szerint százötvenhárommal; és bár ilyen sok volt, nem szakadt el a háló. 12 Jézus erre ezt mondta nekik: "Jöjjetek, egyetek!" A tanítványok közül azonban senki sem merte őt megkérdezni: ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr ő. 13 Jézus tehát odament, vette a kenyeret, és odaadta nekik; ugyanúgy a halat is. 14 Ez már a harmadik alkalom volt, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halottak közül. 15 Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez: "Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?" Ő pedig így felelt: "Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!" Jézus ezt mondta neki: "Legeltesd az én bárányaimat!" 16 Másodszor is megszólította: "Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?" Ő ismét így válaszolt: "Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged." Jézus erre ezt mondta neki: "Őrizd az én juhaimat!" 17 Harmadszor is szólt hozzá: "Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?" Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: "Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy szeretlek téged." Jézus ezt mondta neki: "Legeltesd az én juhaimat! 18 Bizony, bizony, mondom néked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál; de amikor megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarsz." 19 Ezt azért mondta, hogy jelezze: milyen halállal dicsőíti meg majd Istent. Miután ezt mondta, így szólt hozzá: "Kövess engem!" 20 Péter ekkor megfordult, és látta, hogy követi az a tanítvány, akit Jézus szeretett, aki a vacsorán ráhajolt a keblére, és megkérdezte: "Uram, ki az, aki elárul téged?" 21 Őt látta tehát Péter, és megkérdezte Jézustól: "Uram, hát vele mi lesz?" 22 Jézus pedig így szólt hozzá: "Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik rád? Te kövess engem!" 23 Elterjedt tehát az atyafiak között az a mondás, hogy ez a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal meg, hanem ezt: "Ha akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik rád?" 24 Ez az a tanítvány, aki bizonyosságot tesz ezekről, és megírta ezeket, és tudjuk, hogy igaz az ő bizonyágtétele. 25 De van sok egyéb is, amit Jézus tett, és ha azt mind megírnák egytől egyig, úgy vélem: maga a világ sem tudná befogadni a megírt könyveket.